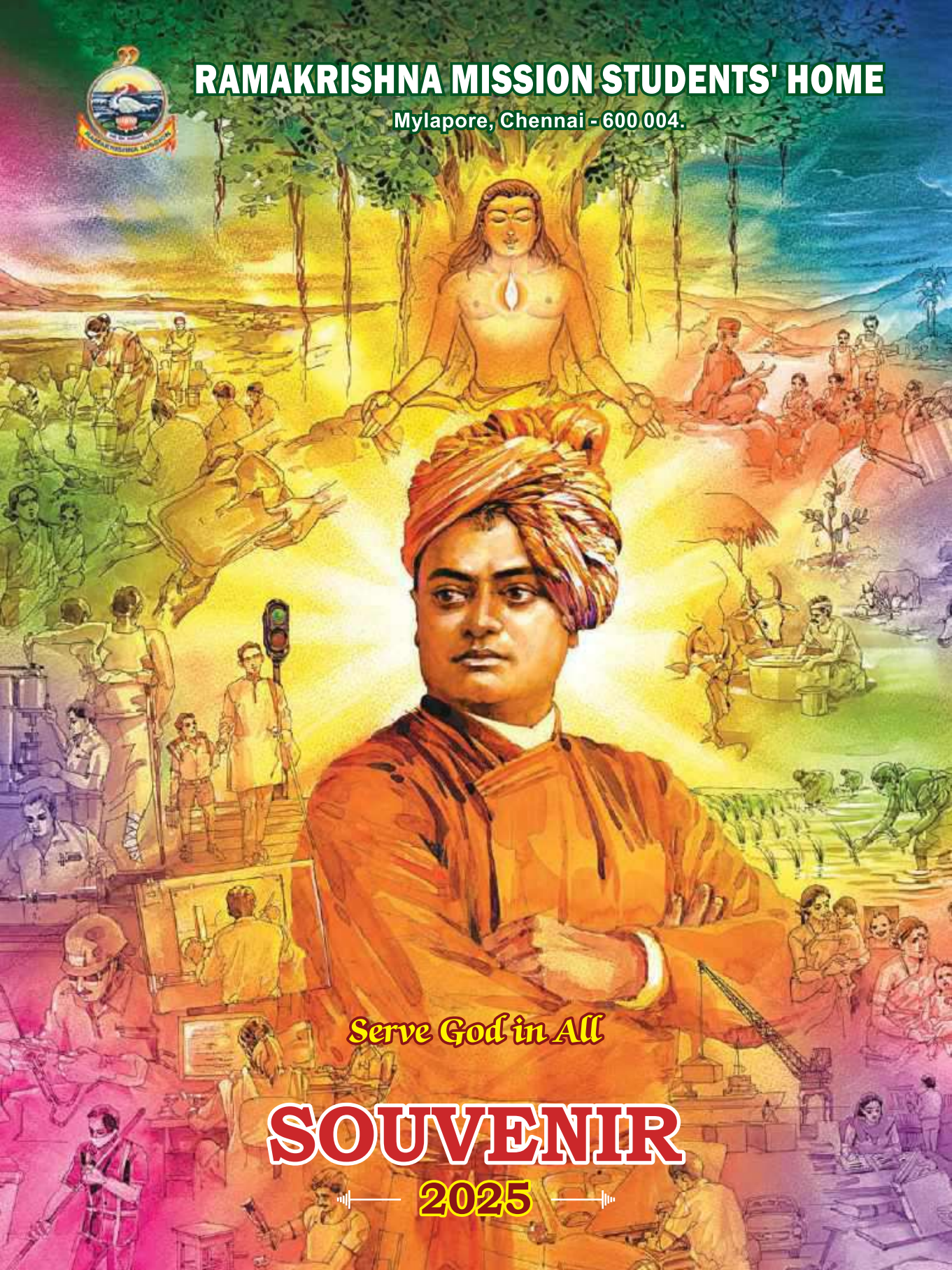

RAMAKRISHNA MISSION STUDENTS' HOME

Mylapore, Chennai - 600 004.

Serve God in All

SOUVENIR

— 2025 —

Published by
SWAMI DHARMISHTHANANDA
Secretary

RAMAKRISHNA MISSION STUDENTS' HOME

No.66, Sir P.S. Sivaswami Salai, Mylapore, Chennai - 600 004.

Ph : 24990264, 42107550, 4231 2830

Email : chennai.studentshome@rkmm.org

Website: www.rkmshome.org

Offering - Rs.50.00

Printed at

SanVik Printers

No.9, Appavu Gramani 2nd Street, Mandaveli, Chennai - 600 028.

Ph : 044-2495 1979 Email: sanvikprinters@gmail.com

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்

அன்னை ஸ்ரீ சாரதா தேவியார்

சுவாமி விவேகானந்தர்

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் நேரடி துறவி சீடர்கள்

சுவாமி பிரம்மானந்தர்

சுவாமி சிவானந்தர்

சுவாமி பிரேமானந்தர்

சுவாமி யோகானந்தர்

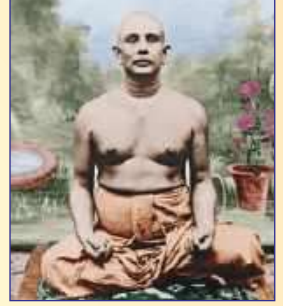
சுவாமி நிரஞ்ஜனானந்தர்

சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர்

சுவாமி சாரதானந்தர்

சுவாமி துரியானந்தர்

சுவாமி அத்ஹானந்தர்

சுவாமி அபேதானந்தர்

சுவாமி திரிகுணாதீதானந்தர்

சுவாமி அத்வைதானந்தர்

சுவாமி சுபோதானந்தர்

சுவாமி அகண்டானந்தர்

சுவாமி விஞ்ஞானானந்தர்

PREFACE

Namaskar.

We are very happy to present our 'Home Souvenir-2025'.

The Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai is a unique Institution that provides holistic free education to students, particularly Orphans and destitute boys.

Founded in the year 1905, by Sri Ramaswami Iyengar with the blessings and guidance of Swami Brahmanandaji and Revered Swami Ramakrishnanandaji Maharaj, direct disciples of Sri Ramakrishna, the Home is marching ahead into its 121st year of humble service, driven by the noble ideas of Swamiji and sustained by Sri Ramakrishna's boundless love!

Highlights:

1. **Holistic Education:** The institution emphasizes physical, mental, and moral development along with academic pursuits. Students are trained to be disciplined, self-reliant, and compassionate.
2. **Character Building:** Following the teachings of Swami Vivekananda, the Institution fosters values like integrity, respect, and service to society.
3. **Spiritual and Moral Training:** Students engage in spiritual practices including prayer and meditation and imbibe the teachings of Bhagavan Sri Ramakrishna, Holy Mother Sri Sri Sarada Maa and Swami Vivekananda.
4. **Comprehensive Development:** The institution encourages all the students to participate in sports, cultural activities and community service.

The Home has the legacy of producing well-rounded individuals of fine culture and calibre. They tread the path of Swami Vivekananda and adhere to the spirit of his 'worship of God in man' ideal and serve the Society. 'We worship that God whom the ignorant call Man' - Swami Vivekananda

We thank our Most Revered Swami Gautamanandaji Maharaj, President, Ramakrishna Math and Mission for his kind message of benediction.

We heartily thank our monastic brothers and prominent individuals who have, by their articles, added value and flavour to the Souvenir.

Just as the life-giver Sun is the cause of rainbow, the Home illumined the path of our 'old boys' in their younger days and their colourful expressions are 'My Home, My Pride'. Let's all rejoice in their success! We thank all the advertisers for their continued support and the Multicraft printers for their timely and excellent execution.

May Bhagavan Sri Ramakrishna, Holy Mother Sri Sri Maa Sarada and Swamiji bless and guide us all!

Jai Sri Ramakrishna!

Students' Home, Chennai
21.01.2025

Swamiji Jayanthi

Swami Dharmishthananda
Secretary

PHONES PBX : (033)
2654-1144 2654-5700
2654-1180 2654-5701
2654-5391 2654-5702
2654-9581 2654-5703
2654-9681 2654-8494
FAX : 033-2654-4071
E-MAIL : president@rkmm.org
presidentoffice@rkmm.org

RAMAKRISHNA MATH
P.O. BELUR MATH, DIST. HOWRAH
WEST BENGAL : 711 202
INDIA

MESSAGE

I am happy to know that the Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai, is celebrating Home Day on 9th February 2025. Swami Brahmanandaji had called the Students' Home as 'Palace for the Poor' and had stayed in it for a month and inaugurated the unusually majestic structure on the Akshaya Tritiya Day on 10 May 1921.

The diverse service activities carried out by the Ramakrishna Mission are deeply rooted in the principles of the organization, which were articulated by Swami Vivekananda. On a more profound level, these ideals were expressed by Sri Ramakrishna himself, who, while descending from a heightened state of divine consciousness, once said, "Not compassion, but worship of jivas. Who is man to show compassion to others?" This remark was made at Dakshineswar in the presence of his disciples, including Narendranath, who later became Swami Vivekananda. This philosophy of seeing the Divine in all beings is the essence of the Ramakrishna Mission's approach to service. The Mission views those who receive service as manifestations of the Divine - a perspective that distinguishes it from other social service organizations. In fact, the Ramakrishna Mission is a pioneer and leader in this attitude towards work and service.

The Students' Home in Chennai is dedicated to the holistic development of its orphan students, providing them with accommodation, nourishment and education with great care and attention. Their growth is nurtured in physical, intellectual, moral, and spiritual dimensions. For over a century, this Institution has shaped them into ideal citizens of the nation. The teachings of Swami Vivekananda, particularly his call to serve the needy, are brought to life through the work done at the Students' Home. It is in truth a living example of love, service and sacrifice.

I pray to Sri Ramakrishna, Holy Mother Sri Sarada Devi and Swami Vivekananda for their perpetual blessings on the Students' Home, its Secretary, Swami Dharmishthananda, and on all other monastics, students, staff, volunteers and well-wishers of this Home. May the Students' Home continue its service of 'God in Man' for years to come, is my earnest prayer to them.

Swami Gautamananda

(Swami Gautamananda)

President,

Ramakrishna Math and Ramakrishna Mission

Date: 21 January 2025

பிரார்த்தனை

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் - மானசீக பூஜை

அனைவரும் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து கண்களை மூடிக்கொள்ளவும். வலது கையை இடது கையின் மீது வைத்து மடிமேல் வைக்கவும், நமது நெஞ்சின் நடுமையத்தில் - இதயத்தில் ஒருதாமரைமலர்மீது பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் அமர்ந்திருப்பதாக தியானம் செய்யவும். அவரிடம் பின்வருமாறு பிரார்த்தனை செய்யவும்:

இறைவா! பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரே! இந்த உலகில் அமைதியும் அன்பும் நிலவட்டும். உங்கள் குழந்தைகளாகிய நாங்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் அன்பு கொண்டு வாழ அருள்புரியுங்கள்.

எங்களுக்கு மன ஆற்றலையும் உடல் வலிமையும் தந்தருளுங்கள். நாங்கள் ஒழுக்கத்திலும் பண்பிலும் சிறந்து விளங்க அருள்புரியுங்கள்.

அன்னையே! எங்கள் அன்பு அம்மாவே! சரஸ்வதி தேவியின் வடிவமாகிய ஸ்ரீசாரதையே! எங்களுக்கு தூய அறிவைத் தந்தருள வேண்டும். நாங்கள் படிப்பில் சிறந்து விளங்கவும், எடுத்த குறிக்கோளில் வெற்றி பெறவும் எங்களுக்கு அருள் செய்ய வேண்டும். நம்முடைய மாணவர் இல்லம் மேலும் மேலும் உயர்ந்து சிறந்து விளங்க அருள் புரிய வேண்டும். எங்களது தாயாகிய இந்த இல்லத்தின் மீது எங்கள் அன்பும் மதிப்பும் மேலும் மேலும் வளர வேண்டும். நாங்கள் பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் உண்மையான குழந்தைகளாக வாழ எங்களுக்கு வழிகாட்டி அருள வேண்டும். பின்னர் நமது இதயத்தில் வீற்றிருக்கும்:

- பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருடைய திருப்பாதங்களை தூய நீரால் சுத்தம் செய்வதாக நினைக்கவும். அந்தப் பாதங்களுக்கு வாசனை மிகுந்த சந்தனத்தை பூசுவதாக நினைக்கவும்.

- பகவானுடைய திருப்பாதங்களுக்கு நல்ல மணமுள்ள மலர்களை அர்ச்சனை செய்வதாக நினைக்கவும்.
 - வாசனை மிகுந்த ஊதுபத்திகளை அவருக்கு பக்தியோடு காட்டுவதாக நினைக்கவும்.
 - நன்கு பிரகாசிக்கும் தீபத்தை அவருக்குக் காட்டுவதாக நினைக்கவும்.
 - ஸ்ரீகுருதேவருக்கு நைவேத்யம் செய்வதாக நினைக்கவும்.
- பின்பகவானுடைய மந்திரத்தை மூன்று முறை ஜபம் செய்யவும்.

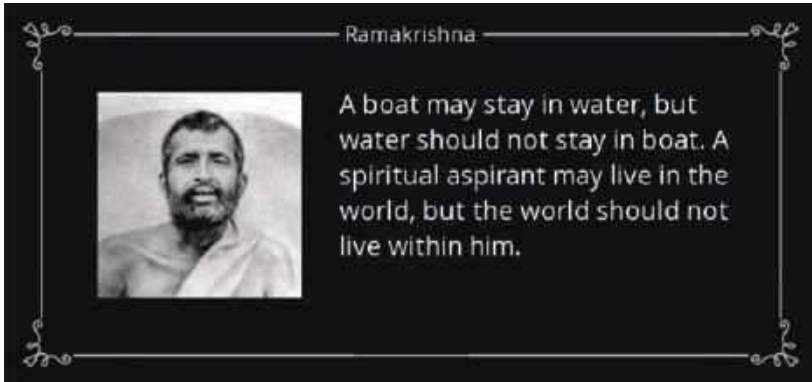
ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாய !

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாய !

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமகிருஷ்ணாய !

பின்னர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணருக்கு சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்காரம் செய்து தியானத்தை (பூஜையை) நிறைவு செய்யவும்.

- ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்திஹி || ஹரி ஓம் தத் ஸத் || ஸ்ரீராமகிருஷ்ணார்ப்பணம் அஸ்து ||
- ஜெய்

INDEX

S.No.	Content	Page No
1.	<i>Ramakrishna Mission Students' Home - The Home we need to know</i> by Swami Satyajnanananda	1
2.	சுவாமி விவேகானந்தரின் தன்னலமற்ற சேவை இதுவே இன்றைய தேவை by Swami Dharmishthananda	4
3.	தியாகமும் தொண்டும் - சுவாமி சமாஹிதானந்தா	7
4.	சுவாமி விவேகானந்தர் எப்படிப்பட்ட இளைஞர்களை வேண்டினார்? - சுவாமி விமூர்த்தானந்தா	10
5.	<i>'Renunciation and Service' - Panacea for all</i> by Swami Ramakripananda	15
6.	துறவும் தொண்டும் - சுவாமி பிராம்மண்யானந்தா	19
7.	தியாகமும் தொண்டும் - சுவாமி சத்யப்ரபானந்தா	22
8.	சேவா யோகம் - தன்னலமற்ற சேவை ஒரு ஆன்மிக சாதனை - சுவாமி குருவரானந்தா	26
9.	மாணவர் இல்லமும் முக்கிய நிகழ்வுகளும் - சுவாமி ஹரிநாதானந்தா	29
10.	<i>Renunciation and Service</i> by Swami Divyadharmananda	35
11.	துறவும் தொண்டுமே இந்தியாவின் இலட்சியங்கள் என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர் - Br. சந்திரசேகர் மஹராஜ்	38
12.	<i>"Renunciation and Service" (as told by Swamiji) and its relevance</i> to the present time by Br. Buddhachaitanya	40
13.	இல்லத்தின் தேவை - தங்களின் சேவை இல்ல முன்னாள் மாணவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்	44
14.	ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம் - ப.ந. அசோக்குமார்	47
15.	தேசப் பணியில் சென்னை மாணவர் இல்லம் - பத்ம பூஷன் Dr. நல்லி குப்புசாமி செட்டியார்	48
16.	ஏழைகளின் அரண்மனை! - திருப்பூர் கிருஷ்ணன்	51
17.	இறைவன் வாழும் இல்லம் - பேராசிரியர், முனைவர், வ. வே. சு	55
18.	எனது இல்லம் எனது பெருமை - மூ. சுகுமாரன்	60
19.	சுவாமி விவேகானந்தரின் சேவை எண்ணம் by Veeravel V	63
20.	எனது இல்லம்! எனது பெருமை! - ரமா. கி	66
21.	<i>My Home - My Pride [sweet memories of my life in the Home]</i> by N Venugopalan	69
22.	<i>My Home, My Pride</i> by L Vedanarayanan	71
23.	<i>There is no P(a)lace like our Home</i> by R. Kodhandaraman	73

S.No.	Content	Page No
24.	<i>My Home, My Pride</i> by K.R.Prabhu	74
25.	<i>My Home, My Pride</i> by R.Venkataramanan	77
26.	என் இல்ல நனைவுகள் – N. நாகராஜன்	80
27.	<i>My Home, My Pride - The Impact of Swami Vivekananda Teaching in My Living</i> by S. Balasubramanian	83
28.	எனது இல்லம் - எனது பெருமை ! சிறிய வெற்றி பெரிய வெற்றிக்குத் தூண்டுகோல் – சே. மு. வடிவேல்	85
29.	என் கல்விப் பயணம் – புருஷோத்தமன். பெ	87
30.	<i>My Home, My Pride The Impact of Swami Vivekananda Teaching in My Living</i> by Jambhunathan	90
31.	<i>My Reminiscences about staying at the Home</i> by Srinivasa Venugopalan	92
32.	<i>My Home, My Pride</i> by V. Kailasam	94
33.	“ <i>My Home, My Pride</i> ” by S. Sunil	96
34.	எனது இல்லம் - எனது பெருமை: <i>Jai Ramakrishna</i> by Naveen Kumar C	97
35.	எனது இல்லம் எனது பெருமை – டிக்காராமன்	99
36.	எனது இல்லம்! எனது பெருமை! – கவித்தென்றல் ஆதி	101
37.	எனது இல்லம்-எனது பெருமை by Senthil kumar	103
38.	<i>The blessing of being a volunteer at the Students' Home</i> by Kunchithapatham JR	105
39.	<i>How The Home Shaped My Father's Life</i> by R.C. Venkatraman	107
40.	<i>My Home, My Pride</i> by V. Sakthivel	110
41.	<i>My Home, My Pride</i> by Shankar Venkataramanan	112
42.	<i>My Home My Pride</i> by G. Vishwanathan	114
43.	<i>My Home, My Pride</i> by J. Gopalakrishnan	116
44.	<i>My Home, My Pride</i> by Hariharasuthan	118
45.	என் connect, என் அனுபவம், என் பாக்கியம் by Sri Suri	120
46.	<i>My Home - My Pride</i> by Seetharaman I	122
47.	எனது இல்லம் - எனது பெருமை – ராமச்சந்திரன்	124
48.	<i>My Home - My Pride</i> by R. Chandran	126
49.	எனது இல்லம் எனது பெருமை – ஜி. ராகேஷ்	127
50.	“ <i>My Home My Pride</i> ” by Ram Prakash A	128
51.	எனது இல்லம் எனது பெருமை – N. ராஜா	129
52.	எனது இல்லம் எனது பெருமை – ராஜா	131
53.	“ <i>My Home - My Pride</i> ” by A student from 2008 – 2016 Batch	134
54.	<i>Kalaithiruvizha Competitions</i>	137

RAMAKRISHNA MISSION STUDENTS' HOME - THE HOME WE NEED TO KNOW

*Swami Satyajnanananda **

“Annadanam is spoken of as a mahadanam and is considered very sacred in our Country. And vidyadanam is greater. But the greatest is conferring of spiritual knowledge (jnanadanam). The harmonizing of all the three should be the aim of this Institution. May Sri Ramakrishna bless the undertaking with success.”

Those were the words of wisdom from a person, no less than Swami Ramakrishnanandaji Maharaj, one of the direct disciples of Sri Ramakrishna, an embodiment of knowledge, devotion and virtue, full of compassion for the poor. With the Sun just down on the western horizon, Shashi Maharaj rose to utter these words after a short puja to Sri Gurumaharaj followed by meditation for a while on 17.02.1905. The Students' Home, Chennai was born at that holy hour. Since then the Students' Home has been a shining source of succor to the poor and the destitute boys, empowering them thro' quality education and character building.

Starting with the illustrious cousins Sri Ramaswami Iyengar and Sri Ramanujachariar, the Home is fortunate to have several men and monks of eminence, who dedicated themselves to the noble service of the poor, as taught by Swami Vivekananda.

Swami Ramakrishnanandaji Maharaj's benediction came to pass in every sense. Every syllable that he had uttered turned out to be true. The Home indeed is a concrete expression of Sri Ramakrishna's compassion for the poor. Again it is very true that the Institution is totally under the care of the unseen lotus feet of the Lord, whose name it bears.

Though God is present everywhere, to worship God in humans, in whom His manifestation is highest is a very practical approach, taught by Swami Vivekananda. The Students' Home is unique because the whole effort of empowering the poor through education and training etc., **is not a matter of charity but worship of God in humans, in His manifestation as the poor.**

Annadanam and Vidyadanam

In its glorious existence since 1905, the Home has shaped the destiny of nearly 9,000 students extricating them from the jaws of poverty. It is a matter of pride that many of them have turned out to be great Engineers, Administrators, Entrepreneurs etc. and have blossomed into responsible citizens and householders.

** Adapted from the article 'Ramakrishna Mission Students' Home – An Inspiration' by Swami Satyajnananandaji Maharaj, former Secretary of our Home and the present Adhyaksha, Ramakrishna Math, Mylapore, published in the January 2023 issue of the Prabuddha Bharata.*

Jnanadanam

While inaugurating the Home, the Swami gave the greatest emphasis on conferring spiritual knowledge. To recall Sri Ramu's words, " ... there were not wanting those fired with higher ideals. It is not for me to judge how far they succeeded in their attempts to realize their ideals....the Home training had not failed to give some little impetus to awaken the religious consciousness and help in the struggle for a better life".

He then talks of a boy who embraced a celibate life, poverty and meditation. The boy he talks about was a scholar in Tamil and a librarian. He left our Home leaving the following note to Sri Ramu: "...I am sorry I could not take leave of you in person, lest my resolution should give way. Please do not be anxious about me and do not search for me." Later Sri Ramu traced him to the banks of Cavery, studying the Vedas, living a stern life of Brahmacharya, begging his food, wearing only loin cloth and sleeping on the bare floor. As rightly observed by Ramu, it is not for us to judge how much the inmates of the Home had become eligible to receive 'Jnanadana'; **it is certainly the essential part of 'the Home we need to know.'** While we seem to know the effect of Anna Dana and Vidya Dana, the Supreme Jnana Dana is what we are curious about. In other words, old students of the Home are the direct beneficiaries of Anna Daana and Vidya Daana, the 'Jagath Hitaaya cha' of Swamiji. But what about the application of 'Atmano Mokshartham' or the impact of the efforts towards 'salvation of the Self'? Let's briefly look at a few shining examples: Sri Ramu and Sri Ramanuju.

We saw how Sri Ramu, because of his association with Swami Ramakrishnanandaji Maharaj was able to embark on a great venture of providing succor to the suffering students. With passage of time he met the Holy Mother, Swami Brahmananda, Swami Premananda and other monastic members of our Order and dedicated his entire life for the cause of the Home (Atmano Mokshartham). Even after he was down with a severe stroke, he continued in the Home and reached the lotus feet of Sri Ramakrishna! Truly, his was a harmonious life of selfless service elevating itself to the highest!

Similarly, Sri Ramanujachariar, (Ramanuju) an 'Under Secretary' in the British Government erased his ego in the service of the Home for many years. He was never shy of collecting funds for the Home. A versatile person that he was, he took care of his cousin Ramu's family during the latter's stewardship of the Home! He had received initiation from the Most Revered Swami Brahmanandaji Maharaj! Towards the end, he saw Sri Ramakrishna beckoning him, in a dream. He then passed away in 1956 to reach his divine destination!

Swami Sarvajnananandaji

Sri Kanakasabhai (later Swami Sarvajnananandaji) was an old boy of our Home between 1921-24. Inspired by the Samadhi state of Swami Brahmanandaji Maharaj, during Navarathri Puja, the young Kanakasabhai decided to embrace the life of a sanyasi. He joined the Ramakrishna Order after leaving the Home and became a sanyasin in 1930. The

ThondarSangam of Mylapore was started by him offering drinking water to the devotees during the famous Arupaththumovar (63 saivaite saints) festival at Sri Kapaleeswarar Temple. He chose a slum for service, named it Ramakrishnapuram, conducted classes in the evening to make the slum-dwellers literate and conducted bajans etc. He continued his contact with the 'Old boys' of the Home in Govt. Service and sought their help for the Math and Mission. He was the head of Ramakrishna Math, Nattarampalli in Thiruppathur Dt., where he was credited with all round developmental work. He showed films of the Holy Trio and translated the conversations in simple Tamil. He was very popular among masses and was called 'lantern swamiji' by them.

Sri Narayanan was in the Home just for a year in 1933. His mother, before her marriage, had met the Holy Mother in 1911 and was initiated by her; turning down her desire to become a nun, the Holy Mother had blessed that someone else in her family would become a monk. Narayanan became Swami Vandananandaji. Sri Narayanan was initiated by Swami Vijnananandaji, the then President of our Order. He joined the Order in 1938. He was ordained into sanyasa in 1947 and became Swami Vandanananda. He was the editor of Prabhuddha Bharata during 1950-54 and held important positions in India and abroad. He was the General Secretary of our Order from 1979 to 1985. After a life of service and devotion he reached the lotus feet of Sri Ramakrishna at the ripe old age of 91.

Sri Anna N. Subramanian, was very happy that he was poor and therefore could seek shelter in the Home. Reportedly he did not know Sanskrit at the time of his entry into the Home. It was the abundant blessing of Sri Guru Maharaj that he had authored innumerable books on intricate mantra shastras and religious works by great Acharyas. This helped to enrich the already prestigious publication service of our Mylapore Math. The dedicated and simple life that he lived inspired many students under his tutelage. A knowledgeable Srividhya Upasaka, he lived a great life. Unshaken by the worldly woes, he reached the Divine Mother's lotus feet.

The above list is only illustrative. Looking at the way how the 'Jnanadaanam' is received by the inmates of the Home, one is reminded of Swami Vivekananda's famous example of falling dew and the roses blossoming silently. The wonderful transformation takes place in 'Silence'. Each grows according to his inner tendencies. As the seeds are sown at the right time and place, each student blooms with good character, knowledge and spirituality and spreads fragrance everywhere!

The Home as a selfless service centre is not just a temple of learning for the poor, receiving formal education to make a living (Jagat Hitaaya cha), but a great place, to engage in 'Atmano Mokshartham' efforts.

Yes! It is a Palace for the Poor - the poor in every sense. The selfless service with the Home can ward off all hues of poverty and bless us with the greatest wealth of Divine Knowledge.

சுவாமி விவேகானந்தரின்

தன்னலமற்ற சேவை

கீதுவே கின்றைய தேவை

Swami Dharmishthananda *

பொதுவாக நாம் ஏதாவது சேவை ஸ்தாபனம் அல்லது கோயில் போன்ற இடங்களில் நடைபெறும் சேவையில் பங்கு கொண்டு நமக்கு முடிந்த சேவையைச் செய்வதைத் தன்னலமற்ற சேவை அல்லது *Voluntary Service* என்று கூறுகிறோம். ஆனால் நம்மில் எத்தனை பேர் உண்மையில் தன்னலமில்லாமல், எதையும் எதிர்ப்பார்க்காமல் சேவை செய்கிறோம்? இங்கு சுவாமிஜி கூறியதை நினைவு கூர்வோம்:

‘பிறருக்காக வாழ்பவர்களே வாழ்பவர்கள்; மற்றோர்கள் வெறும் நடைப்பிணங்களே!’.

இப்பொழுது, சேவை என்ற கருத்தைச் சற்று பார்ப்போம்.

குறை இல்லாத மனிதர்களே இல்லை என்பது உண்மைதான், இருந்தாலும் குறைகளை குறைக்க முயல்பவன் இறைவனுக்குப் பிரியமானவன்.

பெரும்பாலானோர் ஏதாவது ஒன்றை எதிர்பார்த்துத்தான் சேவை செய்கிறார்கள். அவர்கள் எதிர்பார்த்தது கிடைக்கவில்லை என்றால் சில நாட்களிலேயே விட்டு விடுவார்கள் அல்லது ஏனோ தானோ என்று செய்வார்கள். இது பொதுவாக நாம் காணும் உண்மை.

அப்படி எதைத்தான் நாம் எதிர்பார்த்து சேவை செய்கிறோம்? இதோ நமது எதிர்பார்ப்புகளில் சில:

1. நாம் செய்யும் சேவையை எல்லோரும் உடனடியாகப் பாராட்ட வேண்டும்.
2. அந்தப் பாராட்டுகளின் மூலம் நம்மை அனைவரும் சிறந்தவர்களாக மதிக்க வேண்டும்.
3. அப்படி மதிக்காதவர்கள் நமக்குப் பிடிக்காதவர்கள்; அவர்கள் அங்கிருந்து வெளியேற வேண்டும்.
4. எல்லா விஷயங்களிலும் நாம் கூறுவதை அனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

* செயலாளர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

5. நாம் செய்யும் சேவையைவிட நாம் தான் மிகவும் முக்கியம் என்பதை நிரூபிக்க வேண்டும்!

ஆஹா! சேவை என்னும் போர்வையில் நாம் என்னென்ன செய்கிறோம்! இறைவா! குருதேவா!

அப்படியென்றால், தன்னலமற்றவர்களும் நல்லவர்களும் இல்லவே இல்லையா?

நிச்சயமாக இருக்கிறார்கள்.

அவர்கள் எப்படி சேவை செய்கிறார்கள்? அதிகாலையில் பெய்யும் பனித்துளி எப்படி பிறர் அறியாமல் மலர்களை மலரச்செய்கிறதோ அப்படி பிறர் அறியாமல் அமைதியாக செயலில் ஈடுபடுகிறார்கள். அத்தகையோரால்தான் எல்லா நல்லகாரியங்களும் நடைபெறுகின்றன.

‘தன்னலமற்ற சேவையே அதிக பலன்தரும் அப்படி சேவை செய்ய பொறுமை மிகவும் அவசியம்’ என்பார் சுவாமி விவேகானந்தர். நல்லவற்றை எதிர்பார்த்து சேவை செய்வதில் தவறு இல்லை.

நல்ல எதிர்பார்ப்புகள் சிலவற்றைக் காண்போம்:

1. சேவை செய்வதன் மூலம் எனக்கு மன அமைதியும் பிறருக்காகச் சேவை செய்த மனத்திருப்தியும் கிடைக்கும்.
2. ‘நான்’, ‘எனது’ என்பது போய் ‘நாம்’, ‘நமது’ என நமது சிந்தனை உயர்வுபெறும்.
3. ‘எனது குடும்பம்’ என்றிருந்த மனப்பான்மைபோய் ‘எல்லோரும் என்னுடையவர்கள்’ என்னும் பரந்தமனப்பான்மை உருவாகும்.
4. முழுமனத்துடன் மற்றவர்களுக்காகச் சேவைப்பணிகளில் ஈடுபடும்போது நமது சொந்த உடல்நோய்கள் மற்றும் மனப்பிரச்சினைகளைக் கூட மறந்து நாம் வாழமுடியும்.
5. ‘எத்தனையோபேர் இருக்கும்போது இறைவன் எனக்கு இந்தச் சேவை செய்வதற்கான வாய்ப்பை அளித்திருக்கிறார்’ என்ற எண்ணமே நம்மை இறைவனை நோக்கி மெல்லமெல்ல அழைத்துச்செல்லும். இதனால் நமது அகங்காரம், பொறாமை போன்ற குறுகிய எண்ணங்கள் நீங்கும்; ஒற்றுமை ஓங்கும்.

சேவைப்பணிகளில் நாம் கவனிக்கவேண்டிய முக்கியமான ஒன்று பொறாமை இல்லாதிருத்தல். ‘பொறாமைக்குணம் இந்தியாவின் சாபக்கேடு’ என்றார் சுவாமிஜி.

மூன்று இந்தியர்கள் சேர்ந்து ஒற்றுமையாக வேலை செய்ய முடிவதில்லை. ஏனெனில் அடுத்தவர்தன்னை முந்திவிடுவார்களோ என்று நாம் அஞ்சுகிறோம். இத்தகைய பொறாமை என்ற பேய்க்குணத்தால் தான் நாம் பல கோடிமக்கள் இருந்தும் சில ஆயிரம் அன்னியரிடம் நாம் பலநூறு ஆண்டுகள் அடிமைகளாக இருந்தோம். அந்தநிலைக்கு மீண்டும் நம்மைக் கொண்டு செல்லாமல் இறைவனை நோக்கி முன்னேறும் விதமாக நாம் சேவைப்பணிகளில் ஈடுபடவேண்டும்.

தெய்வத்திரு மூவர்களான பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர். அன்னை ஸ்ரீசாரதா தேவி மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தர் ஆகியோர் அவதரித்து நமக்கு இந்தச் சேவை நெறியைத்தந்து சென்றுள்ளனர். நாமும் முழுமனத்துடன் அதில் ஈடுபட்டு நாமும் வாழ்வோம், பிறரையும் வாழவைப்போம்.

ஜெய் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா!

Jayanthi Celebrations

தியாகமும் தொண்டும்

சுவாமி சமாஹிதானந்தா *

சுவாமி விவேகானந்தர், 'இந்தியாவின் லட்சியங்கள் தியாகமும் தொண்டும்' என்று கூறியிருக்கிறார். ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரு குறிக்கோள் உண்டு. அவை பெரும்பாலும் இன்பங்கள் சார்ந்ததாகவும், பொருளாதாரம் சார்ந்ததாகவும், பேர், புகழ், பதவி போன்ற உலகியல் சார்ந்ததாகவுமே இருக்கும். நமது பாரத தேசம் மட்டுமே இதற்கு விதிவிலக்கு.

'சுயநலமில்லாது மற்றவர்களுக்கு உதவி செய்து வாழ்வது' என்பதை பெரும் தர்மநெறியாக நமது நாட்டின் எல்லா அறநாட்களும் நமக்குக் காட்டுகின்றன.

ஒரு குடும்பத்தில் உள்ள நபர்களுக்காக தியாக வாழ்க்கையை மேற்கொள்வது, ஒரு ஊரின் நன்மைக்காக சிலர் தங்களை தியாகம் செய்து தொண்டு செய்வது, ஒரு நாட்டின் நன்மைக்காக தமது வாழ்க்கையையே தியாகம் செய்வது போன்றவற்றை நாம் நமது நாட்டில்தான் நாம் காண முடியும்.

'மனதில் தூய்மையாக இருப்பதும், மற்றவர்களுக்கு தன்னலமில்லாது நன்மை செய்வதும் தான் எல்லா வழிபாடுகளின் சாரமாகும்' என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார். மேலும் அவர், 'தங்களைத் தியாகம் செய்து தொண்டாற்றியவர்கள் ஒருசிலரால்தான் நாட்டில் பெரும் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்துள்ளது' என்றும், 'மகத்தான செயல்கள் யாவும் மிகப் பெரிய தியாகத்தாலேயே செய்யப்பட்டுள்ளன' என்றும் கூறுகிறார்.

வேதகாலத்து ரிஷிகள் தங்களைத் தியாகம் செய்து தவம் செய்து அதன் பயனாக மிகப் பெரிய உண்மைகளைக் கண்டறிந்தனர்.

நமது நாட்டில் தோன்றிய எண்ணற்ற மகான்களும், ஞானிகளும், யோகிகளும் இந்த உலகம் உய்யும் பொருட்டு தங்கள் சுயநலத்தையும் சுகங்களையும் தியாகம் செய்து பெரும் ஆன்மிக உண்மைகளை உணர்ந்தனர். அவற்றை இந்த உலகிற்கு வழங்கினர். அதன் பயனாக இன்றளவும் நமது பாரத சமுதாயம் பயனடைந்து வருகிறது.

புராண காலத்து அரசர்கள் நாட்டிற்காக தங்கள் சுகங்களைப் பார்க்காமல் தொண்டு செய்து மிக உன்னதமான சாம்ராஜ்யங்களை ஏற்படுத்தியிருந்தார்கள்.

* தலைவர், ராமகிருஷ்ண மடம், நாட்டறம்பள்ளி

உலகில் நிலவும் தற்போதைய நிலையைக் காணும்போது மனம் மிக வேதனைப்படுகிறது. எங்கு பார்த்தாலும் சுயநலம் என்ற ஒன்றுதான் நம்மை ஆக்கிரமித்துள்ளது. மனிதர்களின் எல்லா விவகாரங்களிலும் அவர்கள் செய்யும் எல்லாத் தொழில்களிலும் இந்த சுயநலம் என்ற விஷம் கலந்தே இருக்கிறது.

குடும்பத்தில் ஒவ்வொருவரும் சுயநலம் உள்ளவர்களாக மாறிக்கொண்டே வருகிறார்கள். குடும்பத்தில் உள்ளவர்களுக்குக்காக தங்கள் சுயநலத்தை விட்டு தியாகம் செய்பவர்களைப் பார்ப்பது அரிதாகிக் கொண்டே வருகிறது. சமுதாயத்தின் நன்மைக்காக உண்மையான மனோபாவத்தோடு தொண்டு செய்பவர்களைத் தேடினாலும்கிடைப்பதில்லை.

தன்னலமில்லாது மக்களுக்கு சேவை செய்வதற்காக உள்ள அரசுப் பணியாளர்களின் மனப்பாங்கு எவ்வாறு கொடியதாக உள்ளது என்பதை நாம் அறிவோம். அதே போல் சேவை செய்வதே தங்கள் வாழ்க்கை என்று தத்துவம் சொல்லி நம்மை ஏமாற்றி அரசாங்கத்தை நடத்த வரும் அரசியல்வாதிகளும் எவ்வளவு தீயசக்திகளாக உள்ளார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரிந்த ஒன்றே.

நமது நாடு மிக உயர்ந்த நாகரித்தைக் கொண்டிருந்தது. வேதகாலம் என்று சொல்லப்படும் சுமார் 15 ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே நாம் எல்லாவித தெய்வப் பண்புகளையும் கொண்டிருந்த சமுதாயமாக இருந்தோம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு எழுதப்பட்ட திருக்குறளில் நமது தமிழ்ச் சமுதாயம் எத்தகைய உயர்வான கருத்துக்களைக் கொண்ட சிறந்த சமுதாயமாக இருந்தது என்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

சுமார் 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்புகூட நமது சமுதாயத்தில் தற்போது உள்ள அளவிற்கு சுயநலமும், தீய நடத்தைகளும் இல்லை என்று சொல்லலாம். தர்மத்தின்மீது பற்று கொண்ட, சத்தியத்தைப் பேசுகின்ற, நீதி நேர்மையில் நம்பிக்கைக் கொண்ட பெரும்பாலானார் அப்போது வாழ்ந்தனர். கல்வியறிவு இல்லாத நிலையிலும் அறநெறியிலிருந்து வழுவாது வாழ்ந்த சான்றோர் பலரை கொண்டிருந்தது அந்தக்காலம்.

கல்வியறிவு, திறமைகள், சம்பாத்தியம், தொழில்நுட்பம் போன்றவை அதிகமாக ஆக ஆக, நாம் மனித நிலையிலிருந்து மிருக நிலைக்குத்தான் பின்னோக்கிச் சென்று கொண்டிருக்கிறோம். நிறையப் படித்தவர்கள் நிறைய குற்றங்களைச் சிறப்பாக செய்கிறார்கள்.

அதிகம் படித்த மருத்துவர் மக்களை அதிகமான ஏமாற்றுகிறார். அதிகம் கல்வி அளிக்கும் நிறுவனங்கள் மக்களை அதிகமாக ஏமாற்றுகின்றன. அதிகம் படித்த வக்கீல் அதிகமான அளவில் மக்களை ஏமாற்றுகின்றார். அதிகம் படித்த பொறியாளர் அதிகமாகக் கொள்ளை அடிக்கிறார். அதிகம் படித்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், வட்டாட்சியர் முதலான அரசு அதிகாரிகள் அதிகமாக நம்மை ஏமாற்றி

லஞ்சம் பெறுகின்றார்கள். அதிகம் படித்த மக்களவை உறுப்பினரும், சட்டசபை உறுப்பினரும் நம்மை அருமையாக ஏமாற்றி ஊழல் செய்கிறார்கள்.

நாம் கற்ற அதிக கல்வியறிவு, பாவம் புண்ணியம் போன்ற நமது நமது மதத்தின் அடிப்படைக் கோட்பாடுகளை முழுமையாக சிதைத்து விட்டது. எந்த நம்பிக்கையாலும், பயத்தாலும் சமுதாயம் ஒழுங்கான முறையில் வழிநடத்தப்படுமோ, அந்த அஸ்திவாரமான கொள்கைகள் அதிக அளவு கல்வியறிவு பெற்றவர்களால் சுக்குநூறாக உடைக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

எத்தகைய முறையிலேனும் வாழ்ந்து அதிக அளவு பணம் சேர்ப்பது ஒன்றுதான் வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்று நாம் வெகுவேகமாக கொடுமைகளை நோக்கி முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம்.

இந்த நிலையில் நம் சமுதாயத்திற்காக பாடுபட்ட நமது பண்டையகால ரிஷிகள், மகான்கள், ஞானிகள், பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், சுவாமி விவேகானந்தர் போன்றவர்களின் வார்த்தைகளைக் கேட்டால் நாம் கடைத்தேற வழி இருக்கிறது.

அதுபோல் ராமாயணம், மகாபாரதம், திருமுறைகள், திவ்யப் பிரபந்தம், ஓளவையார் பாடல்கள், திருக்குறள் போன்ற அறநூட்கள் கூறும் வழிகளில் நடந்தால் நாம் சான்றோர்கள் ஆகலாம்.

ஏனெனில் இந்த மகான்களும் நூட்களும் தன்னலமில்லாது சமுதாய முன்னேற்றத்தின் பொருட்டு பெரும் தியாகத்தையும் தொண்டினையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டுள்ளன.

இவற்றைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் மனித சமுதாயம் உயர்நிலை அடையலாம். புத்தியுள்ளோர் பிழைத்துக் கொள்வர்.

நான், “வலிமை வேண்டும்,
வலிமைதான் வேண்டும்!”
என்று சொல்கிறேன்.
ஒவ்வொரு துறையிலும் அளவற்ற
வலிமை நமக்கு இருக்க வேண்டும்!

- சுவாமி விவேகானந்தர்

சுவாமி விவேகானந்தர் எப்படிப்பட்ட இளைஞர்களை வேண்டினார்?

சுவாமி விமூர்த்தானந்தா *

சுவாமி விவேகானந்தர், 'நூறு இளைஞர்களை என்னிடம் கொடுங்கள். உலகின் போக்கையே மாற்றிக் காட்டுகிறேன்' என்றார். அவர் விரும்பிய இளைஞர்கள் (பெண்களும் சேர்த்து) எப்படிப்பட்டவர்கள்? அவர்களின் தகுதிகள் என்ன?

இளமையைத் துறந்தால் பெருமையா?

இளமை வேண்டாம் என்ற காரைக்கால் அம்மையாரைப் போற்றுகிறோம். இளமையை வேண்டி இன்பங்களை அனுபவித்தார் மற்றொருவர்; முடிவில், மன அமைதி பெறுவதற்காகத் தாம் விரும்பிப் பெற்ற இளமையை வேண்டாம் என்றார். இது யயாதியின் கதை.

வாழ்க்கை நீர்க்குமிழி போன்றது என்று சாஸ்திரங்கள் கூறும். வாழ்வே நீர்க்குமிழி என்றால், அதிலுள்ள இளமைக் காலம் எம்மாத்திரம்?

ஆதிசங்கரர், ஆன்மஞானம் அடைய முயலாதவர்களை, அக்ஞானத்தில் உழல்பவர்களைப் 'பாலர்களே' என்று விளிக்கிறார்.

பலரும் இளைஞர்களையும், இளமைக் காலத்தையும் பெரிதாக மதித்ததாகத் தெரியவில்லை! ஆனால் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும் சுவாமி விவேகானந்தரும், அவர்கள் எல்லோரையும் சமமாக பாவித்தாலும் குறிப்பாக, இளைஞர்களின் ஆற்றலில் அதிக நம்பிக்கையைக் கொண்டிருந்தார்கள். ஏன்?

யாரிடம் இளமைத் துள்ளல் உள்ளதோ, அவரே இளைஞர் என்று கூறிவிட முடியாது. துருதுருவென செயல் புரிந்த வயதான 'இளைஞர்கள்' இருந்தார்கள் ஏராளமாக - காந்திஜி, வினோபாஜி போன்றோர். இன்றும் இருக்கிறார்கள் தாராளமாக. இருப்பார்கள் நிச்சயமாக! வாலிபம் வயது அடிப்படையில் இல்லை. பிடிப்பும் தளர்வும் இயல்பாக உள்ள மனம் எப்போதும் துடிப்பாக - இளமையாக இருக்க முடியாது.

உடல் சில காலம் வரையில் இளமையாக இருக்கும். மனதால் என்னதான் உற்சாகமாக இருக்க முயன்றாலும், அதுவும் காலப்போக்கில் மங்கத்தான் செய்கிறது. எதாலும் நீடித்த இளமையைத் தர முடியாது.

* தலைவர், ராமகிருஷ்ண மடம், தஞ்சாவூர்

இளமை பற்றிய இரண்டு பிரச்சனைகள்

முதல் பிரச்சனை - இளமையில் பொதுவாகப் பலரும் பெற்றோரைச் சார்ந்தே இருக்கிறார்கள்; அல்லது பொறுப்புகளைச் சுமக்கத் தைரியமின்றியோ, அனுபவமோ, வாய்ப்போ இன்றி இருக்கிறார்கள்.

மற்றுமொரு பிரச்சனை - 'சுவாமிஜி பணித்த பணிகளைச் செய்ய எங்களுக்கு வாய்ப்பில்லையா? அல்லது தகுதி தீர்ந்துவிட்டதா?' என்று நடுத்தர மற்றும் மூத்த வயது அன்பர்களின் நெஞ்சங்களில் ஒரு கேள்வி நிழலாடுகிறது. இதற்குப் பதிலளிக்க, இளமைப் பருவம் பற்றி ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டியுள்ளது.

சில வருடங்களே நிற்கும் வாலிபத்தைக் கொண்டு பெரிதாக என்ன சாதித்துவிட முடியும்?

நமது ஆன்மிக நூல்கள் 'உடல் அழியக் கூடியது; மனம் சிதையக் கூடியது; அறிவு மங்கிவிடும்; வசதி, வாய்ப்பு, ஆரோக்கியம் எல்லாமே மாயை' என்று மட்டும் சொல்லவில்லை.

தொடர்ச்சியாக ஒன்று செம்மையாகச் செயல்பட, நிலையான ஒன்று அதற்குப் பின்புலமாக இருக்க வேண்டும். வெள்ளித்திரை இருந்தால்தான் சினிமா. அதே போல் நமது வாழ்வில் தோன்றி மறையும் அம்சங்கள் எத்தனை எத்தனையோ. அவற்றிற்கெல்லாம் ஆதாரமாக, நிலையான பரமாத்மா - இறைவன் - வீற்றிருக்கிறார். இறைவன் இருப்பதால் இருக்கிறோம்!

சக்தி நமக்கு எங்கிருந்து வருகிறது?

இறைவனது அம்சம் நம்முள் ஆன்மாவாக உள்ளது. ஆன்மாவானது நம் கண்களுக்குப் புலப்படாதது. இருந்தாலும் நம் அகங்காரமும், சுயநலமும் நம்மிடமிருந்து விலகும் போதும், மக்களுக்குச் சேவை செய்து அதை ஆண்டவனுக்கு அர்ப்பணிக்கும்போதும் ஆன்மா தன்னை வெளிப்படுத்திக் கொள்ளத்தான் செய்கிறது.

'ஆன்ம சொரூபம் நாம்' என்பது தான் நம் உண்மை நிலை. சுவாமி விவேகானந்தர் ஆன்மாவின் ஆற்றலைப் பற்றி முழங்குகிறார்:

“...ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்களின் உண்மை இயல்பைப் போதியுங்கள். உறங்கும் ஆன்மாவை எழுப்புங்கள், அது எவ்வாறு விழித்தெழுகிறது என்பதைப் பாருங்கள். உறங்கும் ஆன்மா மட்டும் விழித்தெழுந்து தன்னுணர்வுடன் (self & consciousness) செயலில் ஈடுபடுமானால் சக்தி வரும், பெருமை வரும், நன்மை வரும், தூய்மை வரும், எவையெல்லாம் மேலானதோ அவை அத்தனையும் வரும்.”

எல்லா ஆற்றல்களும் இறைவனிடமிருந்தே வருகின்றன. ஆகையால் யஜுர் வேதம் (19-9), 'இறைவா, நீ வீரியமாக இருக்கிறாய்; எனக்கு வீரியம் வழங்கு. நீ

பலமாக இருக்கிறாய்; எனக்கு பலம் வழங்கு. நீ கஷ்டத்தைச் சகிக்கிறாய்; எனக்குக் கஷ்டத்தைச் சகிக்கும் தன்மையை வழங்கு' என்று பிரார்த்தனை செய்யும் பாங்கைக்கற்றுத்தருகிறது.

நம்மிடம் உள்ள எல்லா சக்திகளுக்கும் ஆன்ம சக்திதான் ஆதாரம். ஆன்மா என்பது தோன்றி மறையாதது. அது எப்போதும் இருப்பதால்தான் ஆன்ம பலம் பெற்றவர்கள் என்றும் இளமைச் சக்தியுடன் (youth & power) இருக்கிறார்கள். பரமான்மாவை 'அஜரா' - 'முதுமையே இல்லாதது' என்று பிருஹதாரண்யக உபநிஷதம் கூறுகிறது.

இளமைக் காலத்தில் உடலில் அதிக சக்தி, உள்ளத் தூய்மை, சாதிக்கக்கூடிய துடிப்பு, அறிவில் தெளிவு, சுயநலமின்மை ஆகியவை நன்கு மிளிரும். இந்தப் பண்புகள் யாவும் ஆன்ம சக்தியைத் தூண்டும்; ஆன்ம மலர்ச்சி விரைவில் நிகழும். இதற்காகத்தான் சுவாமிஜி இளைஞர்களை ஊக்குவித்தார்.

எல்லா அம்சங்களிலும் இளமை இருப்பது ஒருவருக்குக் கிடைத்த வாய்ப்பாகும். இறைவனோடு அவற்றையெல்லாம் ஈடுபடுத்தும்போது இளமைச் சக்தி புதிய பரிமாணம் பெறுகின்றது.

இளமையாக இருப்பது ஒன்று; இளமைச் சக்தியுடன் - ஆன்ம சக்தியுடன் இருப்பது முற்றிலும் வேறு. வெறுமனே உயிர் இருப்பதற்கும், உயிரோட்டம் பொங்கிப் பெருகுவதற்கும் மலையளவு வேறுபாடு உள்ளது.

இறைவனோடு இயைந்து, அவனது இச்சைப்படி வாழ்பவர்கள் என்றும் இளமைச்சக்தியுடன் இருக்கிறார்கள்.

ஆன்மிகச் சாதனைகள் மூலம் சக்தி!

ஆன்மிகச்சாதனைகள் பல. அவற்றுள் இறைநாம மந்திரஜபம் முக்கியமானது. ப்ரணவம் எனப்படும் ஓம் இல்லாமல் மந்திரம் இல்லை. அதன் பொருளைப் பாரதியார் விளக்குகிறார்:

ப்ர+நவம் = ப்ரணவம். 'ப்ரணவம் எனப்படுவது எப்போதும் கணந்தோறும் புதுப்புது உயிருடன், என்றும் அழியாத அமிர்த நிலையைப் பெற்றிருப்பது என்பதாகும். பாரதியார் கூறிய அமிர்த நிலைதான் மாறாத தன்மையுடன் கூடிய இளமைச்சக்தி ஆகும். இதுவே உயிர்ச்சக்தியும் ஆகும்.

குன்றாத இளமை!

குமரக் கடவுள், ஆணவமிக்க சூரனை வதைக்கவே அவதரித்தார். குமரன் என்றால் குன்றாத இளமை உடையவன் என்று பொருள்.

ஆன்ம சக்தியை நாம் பெறாமல் இருப்பதற்கே காரணம் 'நான்', 'எனது' என்ற

பற்றுக்களே என்று பக்தி இலக்கியங்கள் கூறும். 'நான்', 'எனது' பந்தங்களை யார் துறக்கிறார்களோ, அவர்கள் குமரனின் அருளைப் பெறுவர்.

பிரார்த்தனை, பூஜை, ஜபம், பாராயணம், தியானம் ஆகியவற்றின் மூலம் நாம் உயிர்ச்சக்தியை உடல், உள்ளம், அறிவு என்று எல்லாவற்றிலும் பெற முடியும்.

அபிராமி பட்டர் தமது அபிராமியம்மை பதிகத்தில் அபிராமியை வழிபடும் பக்தர்கள், 'கலையாத கல்வியும், குறையாத வயதுமோர் கபடு வாராத நட்பும், கன்றாத வளமையும், குன்றாத இளமையும் கழுபிணி இலாத உடலும் சலியாத மனமும்.....' பெறுவார்கள் என்று கூறுகிறார்.

சிவனைக் 'குழகன்' (என்றும் இளமையாய் இருப்பவன்) என்று குறிப்பிடுகிறார் சம்பந்தர். 'தம்மையே ஒக்க அருள் செய்பவர்' (திருவாய் மொழி) அல்லவா ஆண்டவர்?

வயதான திருநீலகண்டரும், அவரது மனைவியும் சிவபெருமானின் தரிசனம் பெற்றதும் 'மூப்புநீங்கி விருப்பறும் இளமைப் பெற்று...' என்கிறார் சேக்கிழார்.

மக்கள் மதித்துப் போற்றும் சான்றோர்கள், நம்மை நல்வழியில் தூண்டிவிடும் தலைவர்கள் யாவரும் என்றும் இளைஞர்களே! ஆம், நல்லோர் நெஞ்சங்களில் நீங்காது, நினைவுகளில் மூப்படையாமல், ஊக்கச் சக்தியாக இடம் பெற்றுள்ள அவர்கள் என்றும் இளைஞர்கள் அல்லாமல் வேறு யார்?

ஆகவே, என்றுமுள்ள இறைவனிடம் உண்மை பக்தியுடனும் ஆன்ம சக்தியுடனும் எவன் வாழ்கிறானோ, அவன் என்றும் இளமைச் சக்தி பெற்றவன். அவனே உண்மையான இளைஞன்.

ஆன்மசக்தி பெறுவதற்கு இளவயது - முதிய வயது, ஆண்-பெண், ஏழை பணக்காரன், படித்தவன்-பாமரன் என்று எல்லோருக்கும் வாய்ப்பும் தகுதியும் உள்ளது.

மேற்கூறிய காரணங்களால் தான் பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரும், சுவாமி விவேகானந்தரும் இளைஞர்களைத் தேடிப் பிடித்து அன்பைப் பொழிந்தார்களோ! ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் தூயவர்களுக்காக தேவியிடம் பிரார்த்தித்தார். அவ்வாறே சுவாமிஜியும் இளைஞர்களை வேண்டினார்.

ஆகவே இளைஞர்களே, நீங்கள் உடலால், வயதால் இளைஞரா? - நீங்கள் கால் பங்கு இளைஞர் என்பதாக அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

உணர்ச்சியால், ஊக்கத்தால் வாலிபரா? - அது அரைப்பங்கு.

அன்பால், உழைப்பால், அறிவுத் தாகத்தால் நீங்கள் துடிப்பானவரா? - முக்கால் பங்கு இளமை உங்களிடம் உள்ளது என்று சொல்ல வேண்டும்.

ஆனால் மேற்கூறியவை இருந்தால் மட்டும் இளமையாக இருக்கிறீர்கள் என்றும், அந்தக் காலகட்டம்தான் இளமைக் காலம் என்ற முடிவுக்கும் வந்தால், அது ஒரு மேலோட்டமான புரிதலாகத்தான் இருக்கும்.

எதிர்கால நம்பிக்கை நட்சத்திரங்களான இளைஞர்களே, உடல், மனம் போன்றவற்றுள் மட்டும் சக்தி பெறுவதற்காக உங்களுள் பலரும் பாடுபடுகிறீர்கள்; அது நல்லதுதான்.

ஆனால் சுவாமிஜி நம்மிடம் வேண்டுவது, நாம் அனைவரும் ஆன்ம சக்தி பெற வேண்டும் என்பதே ஆகும். அதற்காக நாம் தொடர்ந்து பாடுபடுவோம். அதனால்தான் சுவாமிஜி, 'எழுந்திருங்கள், விழித்துக் கொள்ளுங்கள், லட்சியத்தை அடையும்வரை இடைவிடாது செல்லுங்கள்' என்று முழங்கினார்.

Republic Day Celebration

'Renunciation and Service' - Panacea for all

*Swami Ramakrishnananda **

All the incarnations and prophets of the world, including Bhagavan Sri Ramakrishna emphatically exhort that God realization is the only purpose of human life. Everyone, either in this life or after many more lives must reach the Source or Origin i.e. realize God. In the words of Swami Vivekananda, "manifestation of divinity is the goal of human life".

Our inherent nature is divine-infinite bliss, knowledge and strength but the present state of experience in identifying ourselves with the human body is the main impediment in expressing the full glory of the Brahman. Infinite is the Self or Atman, which is the ultimate reality behind this Universe. All the jivas are trying to express this divinity, through the body, mind, intellect, memory and sense organs. All our strength, knowledge and capabilities are the manifestation of the one infinite spirit, the indwelling Atman, through our sense organs.

Sri Sankaracharya in his Dakshinamurthy stotra imparts:

नानाच्छिद्र घटोदरस्थित महादीपप्रभाभास्वरं ज्ञानं यस्य तु चक्षुरादिकरण द्वारा बहिःस्पन्दते।

Just as the light of a brilliant lamp hidden inside a pot with many holes shines out through the holes, His consciousness gleams through the sense-organs such as the eye.

The infinite existence, knowledge and bliss 'Sat-Cit-Ananda' सच्चिदानन्द is the स्वरूपलक्षण, nature of Atman. When this tries to express through the finite body, mind and sense organs, only a small fraction of that infinite Ananda, etc. comes out. So one can never get infinite Ananda through finite sense organs. The state of absolute detachment towards body, mind and sense organs with the sense objects is renunciation. In fact, renunciation is an uncompromising urge to go back to that Original/Natural state, in a minimum possible time, without getting distracted by the worldly objects.

The word renunciation is a noun, its verb form is renounce, which means to give up. Give and take is the very nature of life. Every human being in one or the other way practices

* Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

renunciation, in the sense of giving-up. A student has to renounce his sleep and laziness to acquire knowledge, similarly an athlete, a musician, a scientist or a soldier has to renounce part of their comforts and enjoyments to excel in their fields.

According to Swami Vivekananda this renunciation is the very basis of Society, and without renunciation no society nor a nation can thrive. Edward Gibbon in his book “The History of the Decline and Fall of the Roman Empire” points out that, one of the main causes of the downfall of Roman empire was the lack of selfless people in that empire. Everyone wanted to enjoy the world; no one was ready to give up his life for the sake of the country. This resulted in the destruction of the Roman Empire by the barbarians.

Appreciating the value of renunciation in forming a strong and stable society, our ancestors and Rishis had designed the Dharma Shastra, a highly integrated and balanced scheme of life, characterized by the four Varnas, four Ashramas, four Purusharthas and Pancha Maha yagnas (Five great daily sacrifices). If this scheme is properly analyzed, it will be found that in its pristine pure form, whatever might be its later degeneration, the original idea was squarely based on renunciation. Only one fourth portion of life they allowed to the pursuit of physical enjoyment, but even during that time one has to do Adhyayana, Yajna and Daana (service). Dharma is the foundation and sustainer for artha, kaama or moksha. Devoid of dharma everything will be doomed.

Swami Vivekananda in his Swadesh mantra says “Forget not that the God thou worshippeth is the great Ascetic of ascetics, the all renouncing Shankara, the Lord of Uma”. And the twin ideals of India as stressed by the Swami as ‘renunciation and service’ are vitally linked with the God Mahadeva Shiva, the one who destroyed Kama and consumed poison for the protection of all beings, and got the name Neelakanta. Siva is the greatest symbol we have of renunciation and selfless service. Thus renunciation and service, have been the key-words of Hindu culture down the ages. In the recent incarnation as Bhagavan Sri Ramakrishna, these two ideals were given much importance. Holy Mother Sri Sarada Devi says “my child, the special feature of the master's life is his renunciation. Has anyone ever seen such renunciation?” In later part of his life when He developed cancer, Divine Mother appeared and showed Him that, He developed throat cancer because indiscriminately He took the sins of the devotees who surrendered to him. With the severe cancer pain the ‘Thyageeswara’ continued to help us stating ‘I shall serve others even while subsisting on Sago’. He was renunciation and sacrifice in flesh and blood!

Again the Holy Mother who served all with love and care from Her tender age once lamented ‘Sometimes I feel, if only I had a stronger body in place of this frail one, how many lives would have been benefitted’.

All of us know Swamiji was ready to be born any number of times and suffer untold misery in order to serve the only God; God-the wicked, God- the miserable, God- the sick etc.

The glory of service activities by the Mission was first started by Swami Akhandanandaji Maharaj in Mahula, a village in Murshidabad on 15.05.1897, a fortnight after the birth of Ramakrishna Mission!

The golden touch of Sri Ramakrishna, transformed Narendra into Swami Vivekananda, an emblem of renunciation and service! He bequeathed these two ideals to all of us, at individual and national levels of our beloved Bharat.

After the Mahasamadhi of his Guru, Swami Vivekananda travelled all over India and got first-hand experience of the condition of the people, society and religion. As early as 1888, during the days of his wandering as an unknown sanyasin, he made known his mission to Sharat Chandra Gupta in unmistakable terms: 'I have a great mission to fulfil I have an injunction from my Guru to carry out this mission. This is nothing less than the regeneration of my motherland. Spirituality has fallen to a low ebb and starvation stalks the land. India must become dynamic and effect the conquest of the world through her spirituality'. He found that religion is not responsible for the downfall of India. But on the contrary superstition and social evils have taken the place of religion and not implementing the religion, which is the life blood of Indian society is the cause of downfall of India. To his yogic vision it appeared spirituality is the heart and soul of India. So he declared that the only way to regenerate India is to restore her highest spiritual consciousness. In religion he saw unfailing strength, indomitable will, fearlessness, freedom, equality, unity, universal love, and service.

The way, then, to give back to the nation its lost individuality and rise the masses, lay in the vigorous dissemination of the fundamentals of religion viz., Vedanta, throughout the length and breadth of India. Who would do it? Renunciation and service, the Swami was certain, were the twin national ideals. He, therefore, called for men and women who are pure in heart and service orientated in mind, who can take up these ideals and work for the regeneration of India. Through these ideals he wanted to make Vedanta practical.

Swami Vivekananda encapsulated these twin life purposes in the motto of the Sri Ramakrishna order आत्मनोमोक्षार्थजगद्धितायच (Atmano Mokshartham Jagaddhitaya Cha), meaning "for one's own liberation and for the welfare of the world" is embodied in an aphoristic principle given by his Master Sri Ramakrishna: शिवज्ञानेजीवसेव service to man is service to God. This is the ideal that every sanyasi and devotee of the Sri Ramakrishna Order strives to attain.

Swami Vivekananda's concern was both the spiritual progress and also material development of our Motherland. This triggered a crusade against our illiteracy and ignorance,

poverty and superstition, lethargy and indolence. He initiated the struggle to have economic welfare and total education for India. He knew that religion is not for empty stomachs. So he conceived of a program of service with the philosophy of Vedanta. He believed that through sheer selfless service without attachment, a person can reach the supreme goal coveted by the wise. What is the concept of service? Swami says “This is the gist of all worship to be pure and to do good others. He who sees Shiva in the poor, in the weak, and in the diseased really worships Shiva and if he sees Shiva only in the image his worship is preliminary”.

This is the central message of Vedanta viz., divinity and oneness. There is no subject, object division. When we do service we are not doing any act of kindness but worship the hidden God in the beneficiary, thereby helping ourselves.

To build a happy family, to build a healthy society and even to build a strong nation we need selfless individuals with these twin ideals of renunciation and service.

Jai Sri Ramakrishna!

Tuition Center Visit

துறவும் தொண்டும்

சுவாமி பிராம்மண்யானந்தர்*

ஒருமுறை பத்திரிக்கையாளரிடம் சுவாமி விவேகானந்தர் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவர்களும் பல கேள்விகள் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். நிறைவாக இன்னும் ஒரே ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது. அதாவது ‘உங்கள் செயல்முறைகள் அனைத்தையும் தழுவக்கூடிய ஒன்றை சொல்ல முடியுமா?’ என்றனர்.

அதற்கு சுவாமி விவேகானந்தர் மிக எளிதில் கூறி விடலாம்: “துறவும் தொண்டுமே இந்தியாவின் லட்சியங்கள்”. இந்தத் துறையில் இந்தியாவை ஊக்கப்படுத்தினால் மற்றவை தம்மை தாமே செம்மைப் படுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று கூறினார்.

முதலில் துறவு என்பது என்ன? யார் எதை துறக்க வேண்டும்? எதிலிருந்து துறக்க வேண்டும்? மனிதன் இவ்வுலகத்தில் இருந்து கொண்டு உலகத்தை விட்டு துறத்தல். அதாவது பற்றற்ற நிலை அல்லது தானற்ற நிலை. ஒரு மனிதன் எதுவும் இல்லாமல் இருத்தல் என்று அர்த்தம் அல்ல ஆத்மா ஒன்றே துணையாக வாழ்பவன்.

பாரத தேசத்திற்கு துறவறம் என்பது புதிதாக வந்தது அல்ல அது என்றும் இருந்தது. இதிகாசங்களிலும் புராணங்களிலும் துறவறத்தைப் பற்றி மிகச் சிறப்பாக கூறி உள்ளது. நமது நட்பில் துறவு என்பது பண்பாட்டில் அமைந்தது மற்றும் மகோன்னதமானது. எத்தனையோ மகான்களும் ஆச்சாரியார்களும் வாழ்ந்த இத்தேசத்தில் சுவாமி விவேகானந்தரும் ஒருவர். அவர் அமெரிக்காவில் சர்வ மத மகாசபையில் முதல் நாள் வரவேற்புக்கு பதிலுரையில் ‘உலகத்தின் மிகப் பழமை வாய்ந்த துறவியர் பரம்பரையின் பெயரால் உங்களுக்கு நன்றி கூறுகிறேன்’ என்று கூறினார்.

சுவாமி விவேகானந்தர் துறவறத்தை போற்றியவர் மட்டுமல்ல, வாழ்ந்தும் காட்டியவர். அமெரிக்காவில்,செயின்ட் லாரன்ஸ் நதி பகுதியில் ஆயிரத் தீவு பூங்காவில் ஓர் முகாம் நடத்தப்பட்டது. இந்த முகாமில் மதம், வேதாந்தம் ஆச்சாரியமார்கள் மனிதனின் ஆன்மீக வளர்ச்சி, ஐரோப்பிய இனங்கள், இயேசுநாதர், புத்த மதம் என்று பல வகுப்புகள் நடந்தன.

* ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

ஒரு நாள் துறவின் பெருமையைப் பற்றி கூறிக்கொண்டு இருந்தவர், திடீரென்று எழுந்து வகுப்பை விட்டு வெளியே சென்று மீண்டும் வருகையில் கையில் சந்நியாசி கீதம் என்ற 13 பாடல்களால் ஆன கவிதையுடன் வந்தார். அந்த கவிதைகளில் துறவின் பெருமையையும், அறுதி ஆன்மீக நிலையின் மகிமையையும் கூறுவதாக அமைந்திருந்தன.

‘□ இறைவன் இருக்கிறார், வேறு எதுவும் இல்லை. இறைவா நான் உன்னிடமும் நீ என்னிடமுமாக உள்ளோம். எம்பெருமானே! நீயே எனது நிலையான புகலிடம் ஆக இருப்பாய். ஒம் தத் சத் ஒம்’’

தொண்டு என்றால் என்ன? யாருக்குத் தொண்டு செய்ய வேண்டும்? எதை தொண்டாக ஏற்று செய்ய வேண்டும்? என்று பல கேள்விகள் எழலாம்.

இயற்கையிலும் மனிதனிலும் ஊடுருவி நிற்கின்ற ஆன்மாவின் அமரத்துவம் அனைத்தையும் ஆட்சி புரிகின்ற இறைவனுக்கு நாம் தொண்டு செய்ய வேண்டும். மேலும் நலிந்து கொண்டிருக்கின்ற மனித குலத்திற்கு உயிரையும் உத்வேகத்தையும் ஊட்டுவதற்கு தொண்டு செய்ய வேண்டும். முதலில் தனி மனிதனின் நிலை உயர்த்தப்பட வேண்டும்.

துறவறம் ஏற்ற துறவிகள் சமுதாயத்தையும் நாடுகளையும் விட்டு வனத்திற்கு சென்று தவ வாழ்க்கை மேற்கொண்ட காலம் ஒன்று இருந்தது. இனி நம் தேசத்திற்கு அந்த துறவறம் பயன்பட வேண்டும் என்பதற்காகவே சுவாமி விவேகானந்தர் ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தில் துறவறத்தையும் தொண்டையும் கொண்டு வந்தார். முந்தைய மக்கள் துறவிகளுக்கு காலம் காலமாக சேவை செய்து வந்தார்கள். தற்பொழுது துறவிகள் சமுதாயத்தில் இருக்கும் மக்கள் எப்படி வாழ வேண்டும் என்பதை முன்மாதிரியாக வாழ்ந்து, இத்துறவறத்தையும் தொண்டையும் செயல்முறைபடுத்த காட்டினார்.

விதை விதைத்த இளம் கதிர் போல் முளைத்து வளர்ந்து வருகிற இந்த உலகத்தில் முதன் முறையில் வேறொரு கண்ணோட்டத்தில் இச்சமுதாயத்தை முன்னேற துறவறத்தையும் தொண்டையும் இரு கண்களாகக் கொண்டு செயல்படுத்தினார்.

சுவாமி விவேகானந்தருக்கு துறவையும் தொண்டையும் யார் முதலில் விதைத்தது? நரேந்திரனாக வாழ்ந்த காலத்தில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரை சந்திக்கும் பொழுது வைணவநெறி போதிக்கும் பேச்சு நடைபெற்றது. அப்பொழுது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் கூறினார் “எல்லா உயிர்களிடமும் தயை” என்று அவர் கூறியதும் திடீரென சமாதி நிலையை அடைந்தார். சிறிது நேரத்தில் ஓரளவிற்கு புற உணர்வை ஏற்பட்டதும் “உயிர்களிடத்தில் தயையா? உயிர்களிடம் தயை... அற்ப மானிடனே, கேவலம் புழுவுக்குச் சமம் நீ; நீ உயிர்களிடம் தயை காட்டப் போகிறாயா? தயை காட்ட நீ யார்? இல்லை, ஒருபோதும் இல்லை. மனிதனை சிவன் வடிவில் கண்டு சேவைதான் செய்யவேண்டும்”.

மனிதனால் ஒரு கணம் கூட செயலற்று இருக்க முடியாது அப்படியானால் சிவ வடிவில் மக்களைக் கண்டு அவர்களுக்கு சேவை செய்யும்போது மனிதன் குறிக்கோளை அடைகிறான். இறைவன் எனக்கு ஒரு வாய்ப்பு அளித்தால் இன்று கேட்ட இந்த பேருண்மையை நான் பாரெங்கும் பறைசாற்றுவேன் என்று விவேகானந்தர் கூறினார்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் சீடர்களில் ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தில் துறவையும் தொண்டையும் நடைமுறைப்படுத்திய சாதுக்களில் சுவாமி கல்யாணானந்தரும் ஒருவர். அவர் தனது குருவான சுவாமி விவேகானந்தரின் கொள்கைகளை செயல்முறையில் வாழ்ந்து காட்டியவர். கங்கல் சேவாச்ரமத்தில் மருத்துவமனையில் பொறுப்பேற்று சேவையாற்றிக்கொண்டு வந்தார். கோயிலுக்கு நாம் செல்லும் பொழுது கையில் பூக்களோ அல்லது பழங்களோ மற்றும் மந்திரங்களை ஓதிக் கொண்டு செல்வது போல மருத்துவமனைக்கு செல்லும் பொழுதும் நோயாளிகளுக்கு மருந்துகள் மற்றும் அன்பான வார்த்தைகளை நாம் கூற வேண்டும் என்று கூறுவார். எந்த செயலுயும் இறைவனை வழிபடுவதே ஆகும்.

இது போன்று துறவையும் தொண்டையும் ராமகிருஷ்ண இயக்கம் இன்றுவரை சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்திற்கு இணங்க செயல்முறையில் நடத்தி வருகிறது. மனிதனை இறைவனாக கண்டு சேவை செய்ய செய்ய நமது இதயம் தூய்மை அடைகிறது. இதன் மூலம் விரைவில் நாம் பேருணர்வு வடிவான இறைவனின் அம்சம், சுத்த, புத்த, முக்த இயல்பினன் என்று உணர்வோம்.

**“இலட்சியம் ஒன்றும் இல்லாமல்
வாழ்பவன் ஜம்பதாயிரம்
தவறுகள் செய்வான்”
என்று நான் உறுதியாகச்
சொல்வேன். எனவே உயர்ந்த
ஓர் இலட்சியம்
கொண்டிருப்பது நல்லது.**

– சுவாமி விவேகானந்தர்

தியாகமும் தொண்டும்

சுவாமி சத்யப்ரபானந்தா*

ஒவ்வொரு உயிரும் ஏதோ ஒரு வகையில் தன்னால் முடிந்த தியாகத்தையும், தொண்டையும் செய்து கொண்டேதான் இருக்கிறது. குஞ்சுகளை ஈன்ற தாய்ப்பறவை, அவற்றிற்காக இரைதேட தன் உடல் உழைப்பைக் கொடுக்கிறது; தன் தூக்கத்தையும் தியாகம் செய்கிறது. கழுகு ஒன்றுதன் குஞ்சைக் கொத்த வரும்போது, ஒரு சாதாரண கோழி அதனோடு மோதுவதற்குத் தயாராகிறது; தன் உயிரைக் கொடுக்கவும் தயங்குவதில்லை.

மனிதர்களிலும் இந்தக் குணத்தை நாம் காணலாம். ஒரு குழந்தையைப் பெறும் வரை அந்தத்தாய் படும் துன்பங்கள் சொல்லி மாளாது. ஆனாலும் அவள் அதை மகிழ்ச்சியாகவே ஏற்றுக்கொள்கிறாள் என்றால், அதற்குக் காரணம் அவளுடைய அளப்பரிய தியாகம் தானே! அதேபோல், பிறந்த குழந்தைக்கு வேண்டிய உணவு, உடை, படிப்பு முதலியவற்றிற்காக அக்குழந்தையின் தந்தை எவ்வளவு பாடுபடுகிறார்! எவ்வளவு பெரிய தியாகம் அது! இதிலிருந்து நாம் தெரிந்து கொள்வது என்னவென்றால், மனிதனாகப் பிறந்தவன் எவனும் மற்றவர்களுக்காகத் தியாகம் செய்யாமல் வாழ முடியாது என்பதைத்தான். அப்படித் தியாகம் செய்யாதவனை மனிதனாகவே கருதமுடியாது.

சுவாமி விவேகானந்தர் சொல்கிறார்: 'இந்த வாழ்க்கை குறுகியது; உலகின் வீண் ஆடம்பரங்கள் நிலையற்றவை. ஆனால் பிறருக்காக வாழ்பவர்களே உண்மையில் உயிர்வாழ்பவர்கள். மற்றவர்கள் எல்லாம் வெறும் நடைப் பிணங்களுக்குச் சமமானவர்கள்!'

ஆகவே, நல்ல மனிதனின் அடையாளமே தியாகமும் தொண்டும் தான். அப்படி இல்லாமல் தன் சுயநலத்துக்காக மட்டும் வாழ்பவனைத் 'திருடன்' என்கிறார் பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணர். சுயநலமிக்கவன் விலங்கினும் இழிந்தவன். விலங்குகள்கூட தன் இனத்தைக் காப்பாற்றுவதில் முழு முயற்சி செய்யும். ஆனால் சுயநலமிக்கவன் தன் இனத்தையே ஏமாற்றவும் துரோகம் செய்யவும் தயங்கமாட்டான். அப்படிப்பட்ட வாழ்க்கை மனித இனத்திற்கே ஒரு களங்கமாகும். தியாகமும் தொண்டும் தான் மனிதனுக்கு அழகைக் கூட்டுகின்றன. சுவாமி விவேகானந்தர், 'எப்போதும் கொடுப்பவனின் நிலையில் இரு.

* ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

உதவியைக் கொடு, சேவையைக் கொடு; சிறிது என்று கருதாமல், கொடுப்பதற்கென்று உன்னிடம் உள்ளவற்றையெல்லாம் கொடு. ஆனால், அவர்களிடமிருந்து எதையும் எதிர்பார்த்துக் கொடுக்காதே!’ என்கிறார்.

ஒரு மனிதன் தன் குருவிடம் சென்று, தான் எப்போதும் ஆனந்தமாக இருக்க என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டான். அதற்கு அந்த குரு, ‘சுகம் என்று வந்தால், முதலில் மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, மிச்சத்தை நீ எடுத்துக்கொள். துக்கம் என்று வந்தால், முதலில் நீ அதை ஏற்றுக் கொள். பிறரை மகிழ்விப்பதில் தான் உன்னுடைய உண்மையான மகிழ்ச்சி இருக்கிறது’ என்று சொன்னாராம். ஆம்! கொடுக்கும் போது தான் நாம் உண்மையான மனிதத் தன்மையைக் காட்டுகிறோம். அதில் தான் ஆனந்தம் இருக்கிறது. ‘தன்னைக் கொடுத்துத் தான் கடவுள் இந்த உலகத்தைப் படைத்திருக்கிறார்!’ என்று வேதமும் சொல்கிறது.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் ஒருமுறை மதுர்பாபுவுடன் காசியாத்திரைக்குச் சென்றபோது, வழியில் தேவ்கர் என்னும் இடத்தில் இறங்கி, அங்கிருந்த சிவன் கோயிலுக்குச் சென்றார். வழியில் இருந்த ஏழை மக்களின் நிலை அவர் உள்ளத்தை வாட்டியது. எண்ணெய் பூசாத தலை, வாடி உலர்ந்த வயிறு, கிழிந்த துணி! அவரால் தாங்க முடியவில்லை! உடனே மதுர்பாபுவிடம், ‘இவர்களுக்கு முதலில் வேண்டியதைச் செய்து கொடு’ என்றார். மதுர்பாபுவோ, ‘கொண்டு வந்திருக்கும் பணம் பயணச் செலவுக்கும்ட்டும் தான் வரும். இவர்களுக்குக் கொடுக்கும் அளவிற்கு இல்லையே’ என்றார். உடனே ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், ‘அப்படி என்றால் நான் காசிக்குப் போகவில்லை. இவர்களுடனேயே தங்கி விடுகிறேன்!’ என்று திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட்டார். அவரது மனநிலையை நன்கறிந்த மதுர்பாபு, கல்கத்தாவில் உள்ள தனது உதவியாளருடன் தொடர்பு கொண்டு, அந்த ஏழைகளுக்கு வேண்டிய பொருட்களை வருவித்துத் தந்த பிறகு தான் ராமகிருஷ்ணர் காசிக்குப் போக புறப்பட்டார். ஏழைகளுக்கு உதவி செய்பவன் இறைவனுக்கே கடன் கொடுக்கிறான் என்று ஒரு மகான் சொல்கிறார்.

பிறர் கஷ்டங்களைத் தன் கஷ்டமாகப் பார்க்கும் மனிதனிடம் அந்தத் தெய்வத்தின் சாயலை காண்கிறோம். திருவள்ளுவர் மிக அழகாகச் சொல்வார்:

‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும் சிறப்பொவ்வா
செய்தொழில் வேற்றுமையான்’

என்று அதாவது பிறப்பு என்பது எல்லோருக்கும் ஒரேமாதிரி தான் அமையும். ஆனால் சிறப்பு என்பது, நாம் செய்கின்ற நல்ல செயல்களின் மூலம்தான் கிடைக்கும் என்பது அதற்குப் பொருள். அப்படி மற்றவர்களுக்கு இன்பத்தை அளிக்கக்கூடிய செயல்களைச் செய்ய நம்மைப் பழக்கப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். சுவாமி விவேகானந்தர், ‘உலகமாகிய இந்த நரகத்தில், ஒருவன் ஒரு நாளாவது மற்றவனது இதயத்திற்குச் சிறிது இன்பமும், அமைதியும் தர

முடியுமானால், அதுவே உண்மை. வாழ்நாள் முழுவதும் கஷ்டப்பட்ட பிறகு, நான் அறிந்து கொண்ட உண்மை இதுதான்! மற்ற பெரிய, பெரிய பேச்சுக்கள் எல்லாம் வெறும் குப்பையே!’ என்கிறார். எவ்வளவு அற்புதமான வார்த்தைகள்!

ஸமஸ்கிருதத்தில் ஒரு ஸ்லோகம் உண்டு: ‘‘பரோபகாரார்த்தம் இதம் சரீரம், பரோபகார: புண்யாய, பாபாய பரபீடநம்’’ என்பது அது. அதாவது பிறருடைய நன்மைக்காகத்தான் இந்த மனித உடம்பு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. பிறருக்குச் செய்யும் தொண்டு, புண்ணியமாக மாறுகிறது. பிறருக்குச் செய்யும் கெடுதல், பாவமாக மாறுகிறது. இதைத்தான் தமிழ்ப்புலவர் கணியன் பூங்குன்றனார் மிக அழகாக, ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்; தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா’ என்று பாடுகிறார். பிறருக்கு நாம் என்ன கொடுக்கிறோமோ, அதுதான் நமக்குத் திரும்பி வரும் என்பது கர்ம விதி. இதை மனதில் கொண்டாவது, பிறருக்கு நன்மை செய்வதில் முனைந்து, நல்லதை அடைவோம்.

ஒரு பூங்காவில் ஐந்துபணக்கார இளைஞர்கள் புகைப்பிடித்துக் கொண்டு பேசிக் கொண்டிருந்தனர். ஒரு ஏழைத்தாய் அவர்களிடம் வந்து, ‘தம்பி, ஒரு பத்து ரூபாய் கொடுங்க’ என்று கெஞ்சினாள். அதில் ஒருவன், ‘ஏம்மா, இங்கேயும் தொந்தரவா? கொஞ்சம் நிம்மதியாக இருக்க விடமாட்டியா!’ என்று கோபமாகக் கேட்டான். ‘ரொம்ப அவசியம் தம்பி. அதுக்காகத் தான் கேட்கிறேன்’ என்றாள் அந்த ஏழைத்தாய். அதற்கு இன்னொருவன், ‘இவங்களை எல்லாம் ஜெயிலில் போடணும். போ போ!’ என்று விரட்டினான். மன வருத்தத்துடன் திரும்பிய அந்தத் தாய், போகும்போது முணுமுணுத்தாள்: ‘வீண்செலவு பண்ணி, புகை பிடித்து உடம்பை கெடுத்துக்குறீங்க! சாப்பாட்டுக்காக கேட்கிறேன். கொடுத்தா என்ன குறைஞ்சாப் போய்விடும்?’ அதை அவர்களில் ஒருவன் கேட்டான். ‘ஆமாம்! இந்த அம்மா சொல்வதும் சரிதானே! புகைபிடிப்பதால் நம் உடம்பை நாமே வலுக்கட்டாயமாகக் கெடுத்துக் கொள்கிறோம். அதற்காக அவ்வளவு பணத்தை வேறு செலவழிக்கிறோம். இந்த அம்மாவின் உணவுக்காக ஏன் கொஞ்சம் பணம் கொடுக்கக்கூடாது?’ என சிந்தித்தான். அப்படி சிந்தித்தவன் அந்தத்தாய்க்கு இருபது ரூபாய் கொடுத்தான். அவள் சந்தோசமாகப் போனாள்.

சிறிது நேரம் கழித்து, எல்லா இளைஞர்களும் அவரவர் பைக்குகளில் வீடு திரும்பினர். பணம் கொடுத்த இளைஞன் பூங்காவிற்கு வெளியில் வந்த போது பார்த்தான், அந்தத்தாய் ஒரு பத்து வயதுச் சிறுமிக்கு உணவுண்டிக்குண்டு இருந்தாள். ஆர்வம் மேலிட அவன் கேட்டான்: ‘இது உங்க பெண்ணா?’ அவள் சொன்னாள்: ‘நானே ஒரு அனாதை, யாரும் கிடையாது. இவளும் என்னைப் போல ஒரு பிச்சைக்காரி. இரண்டு நாளா இவளுக்கு ஜூரம். பிச்சை எடுக்கப் போக முடியவில்லை. அதனால்தான் நான் உங்ககிட்ட வந்து பணம் கேட்டேன். நீங்க கொடுத்த பணத்தை வச்சி இவளுக்கு சாப்பாடு வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறேன்’. ஆச்சரியப்பட்ட இளைஞன் கேட்டான்: ‘எல்லாம் அவளுக்கே கொடுத்துட்டா, உங்களுக்கு என்ன செய்வீங்க?’ அவள் அமைதியாகச்

சொன்னாள்: 'தம்பி, பிறரின் கஷ்டத்தை நாம் துடைத்தால், நம் கஷ்டத்தை இறைவன் துடைப்பார்!' அவளது உறுதியான நம்பிக்கையைப் பார்த்து அந்த இளைஞனும் மனம் திருந்தி ஒரு புது மனிதனாக உருவெடுத்தான்.

ஆகவே நாம் செய்யும் தியாகம் நமக்கு மட்டுமல்ல; மற்றவர்களுக்கும் நன்மை செய்கிறது. இதைத்தான் பகவான் ஸ்ரீகிருஷ்ணரும் 'பரஸ்பரம் பாவயந்த: ஸ்ரேய: பரம் அவாப்ஸ்யத:' என்று சொல்கிறார். ஒருவருக்கொருவர் உதவி செய்து, உயர்ந்த நிலையை அடைய முயல வேண்டும் என்பது அதற்குப் பொருள். பகவான் ரமணரும், 'பிறருக்கு ஒருவன் கொடுப்பது எல்லாம் தனக்கே கொடுத்துக் கொள்கிறான்!' என்று சொல்கிறார்.

அப்படிப்பட்ட முயற்சியை செய்ய ஆரம்பிப்போம், இறைவனின் கருணையைப் பெறுவோம். எதிர்கால இந்தியாவை வளமாக்குவோம்! அதுவே சுவாமி விவேகானந்தரின் கனவாகும்.

'பிறருக்காக வாழ்பவர்களே உண்மையில் உயிர் வாழ்பவர்கள்!'

சேவா யோகம் - கன்னலமற்ற சேவை ஒரு ஆன்மிக சாதனை

சுவாமி குருவரானந்தா *

“நாம் இறைவனின் குழந்தைகள், ஆன்மீக சிங்கங்கள், அழியாத பேரின்பத்தின் வாரிசுகள்” என்கிறார் சுவாமிஜி. ‘பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்’ என்பது வள்ளுவரின் வாக்கு. உண்மை இப்படி இருக்கும்போது நாம் சக மனிதர்களை புறக்கணிப்பது ஏன்?

ஸ்ரீகுருதேவர்காட்டிய சேவா யோகம்:

ஒருமுறை பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் மதுர்பாபுவோடு காசி தீர்த்த யாத்திரை மேற்கொண்டார். அப்போது வழியில் வைத்தியநாதத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு கிராமத்தில், மக்கள் ஏழ்மையில் வாடுவதைக் கண்ட கருணை உள்ளம் கொண்ட குருதேவரின் மனம் வாடியது. அவர் மதுர் பாபுவிடம், “நீ அன்னையின் செல்வத்திற்குப் பாதுகாவலன். இந்த மக்களுக்கு ஆடையும், தலைக்குத் தேய்க்க எண்ணெயும், வயிறார்ச் சாப்பாடும் கொடு” என்று கூறினார். முதலில் மதுர் தயங்கினார். இங்கோ ஏழைகள் நிறைய பேர் உள்ளனர். இருக்கும் பணத்தை இவர்களுக்காகச் செலவு செய்துவிட்டால் நமக்குப் பணம் போதாமல் போய்விடும்” என்றார்.

குருதேவர் அதற்குச் செவிசாய்ப்பதாக இல்லை. கண்களில் நீர் பெருக, ‘முட்டாளே! நான் உன் காசிக்கு வரவில்லை. இவர்களுடனேயே தங்கிவிடுகிறேன். இவர்களை இவ்வாறு விட்டுவிட்டு என்னால் வர முடியாது’ என்று அந்த ஏழைகளின் நடுவே ஏழையாகப் போய் அமர்ந்தும் கொண்டார். குருதேவரின் கருணைப் பெருக்கைக் கண்ட மதுர், கல்கத்தாவிலிருந்து வேண்டிய பொருட்களை வரவழைத்து குருதேவரின் விருப்பத்தைப் பூர்த்தி செய்தார். இந்த நிகழ்வின் மூலம் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் தமது அவதாரப் பணியான ‘சேவா யோகத்தை’ அங்கு ஆரம்பித்துவைத்தார்.

‘ஆத்மனோ மோக்ஷார்த்தம் ஜகத் ஹிதாய ச’ (சொந்த முக்தியும் உலக நன்மையும்) என்பது ராமகிருஷ்ண மடம் மற்றும் மிஷனின் கொள்கை. ஒரு மனிதன் ஆன்மிகத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு தன்னையும், பிறருக்கு சேவை செய்வதன் மூலம் மனிதனுக்குள் இருக்கும் தெய்வீகத் தன்மையை உணரச்செய்வதும் ஆகும். எல்லா உயிர்களிலும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைவனைக் காண்பதே ஆன்மிகத்தின் உயர்ந்தநிலை, அந்த இறைவனுக்குச் சேவை செய்வது நமது கடமையல்லவா!

* ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

அன்னையின் அறிவுரை:

தன்னலமற்ற சேவையில் ஈடுபடும்போது அது இரண்டு நிலைகளில் செயல்பட்டு நம்மை இறையனுபூதிக்கு அழைத்துச் செல்வதாக அன்னை ஸ்ரீ சாரதா தேவி கூறுகிறார்: “எப்போதும் சுறுசுறுப்பாக ஏதாவது வேலையில் ஈடுபட்டிருக்க வேண்டும். வேலையின்றி ஒருவர் ஒருபோதும் இருக்கக் கூடாது. ஏனெனில் சோம்பியிருக்கும்போது எல்லாவிதமான தீய எண்ணங்களும் மனத்தில் தோன்றும். எனவே தொடர்ந்து வேலையில் ஈடுபடுவதால், முதல் நிலையில், மனத்தில் கெட்ட எண்ணங்கள் சேர்வது தடுக்கப்படுகிறது. இரண்டாம் நிலையில், ‘செயல்புரிவதன் மூலமே கர்மத்தளையை விலக்க முடியும். வேலை எதுவும் செய்யாமல் இருப்பதால் கர்மத்தைக் கடந்து சென்றுவிடலாம் என்று எண்ணக் கூடாது. வேலை செய்யச் செய்ய மனத்தில் படிப்படியாக முழு வைராக்கியம் உதயமாகும். இந்த வைராக்கியம் நம்மை இறையனுபூதி நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது”.

சுவாமி விவேகானந்தர் விரும்பியதெல்லாம் ஏழைகளையும், ஒதுக்கப்பட்டவர்களையும் உயர்த்த முதலில் அவர்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதே. ஒரு தனிமனிதனின் கல்வி, பொருளாதார, சமூக அறிவு, நாட்டுப்பற்று வளராமல், வீடும் நாடும் முன்னேறிவிட முடியாது. மேலும் சிவபெருமானை விக்ரஹத்தில் வழிபடுவது ஆரம்ப நிலையே; நீக்கமற நிறைந்திருக்கும் இறைவனை மனிதனில் கண்டு சேவை செய்வதே உயர்ந்த பாதை. சுவாமிஜி தொடங்கி வைத்த சேவைப் பணிகள் அனைத்தும் இந்த உயரிய சிந்தனையின் அடிப்படையில், வழிபாடாகவே அமைந்துள்ளன.

சென்னை மாணவர் இல்லம்:

சசி மகராஜ் உருவாக்கிய சாதனையாளர் ராமு என்கிற ஸ்ரீ ராமசுவாமி அய்யங்கார், சென்னை, ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லத்தின் ஸ்தாபகர் மற்றும் அதன் வளர்ச்சிக்காக பாடுபட்டவர்களில் முக்கியமானவர். சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்துக்களால் ஈர்க்கப்பட்ட ஒரு பிராமண இளைஞர், ஆதரவற்ற ஏழை குழந்தைகளுக்கு எப்படியெல்லாம் திறம்படச் சேவை செய்ய முடியும் என்பதற்கு இவரது வாழ்க்கை சிறந்த நிரூபணம்.

1897, ராமுவின் வாழ்வில் மிக முக்கியமான வருடம், சுவாமி விவேகானந்தரை தரிசித்து சேவை செய்யும் பாக்கியம் பெற்றதும், பின் சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தரை வரவேற்றதும் அந்த வருடமே. ஆதரவற்ற பிள்ளைகளுக்கென்று இல்லம் ஆரம்பித்தது 1905-ஆம் வருடம். அரசாங்கத்தில் பணியாற்றிய அவர், மாணவரில்லத்தின் வளர்ச்சிக்காகப் பாடுபடுவதையே தன் உயிர்மூச்சாகக் கொண்டிருந்தார்.

இவர் வாழ்நாள் முழுவதும் சசி மகராஜின் சேவைப் பணிகளில் உறுதுணையாக நின்றார். சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தரின் மரணத்தறுவாயில் அவரை, கல்கத்தாவில் தரிசித்தார். அப்போது சசி மகராஜ் ராமுவிடம், ‘ராமு! என் பணி முடிந்து விட்டது. நான் சென்னை வந்த புதிதில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோது குருதேவர் எனக்கு தெய்வீகக் காட்சியில் ஓர் இளைஞனை காட்டி ‘இதோ, உனக்கு உதவ

இவனைக் கூட்டி வந்துள்ளேன்' என்றார். அந்த இளைஞன் நீயே. குருதேவர் எப்போதும் உன்னைக்காக்கட்டும்!' என்று ஆசீர்வதித்தார்.

சேவை செய்வதில் போட்டி:

“விண்மீன்களைப் பொடித்துத் தூளாக்குவோம். பிரபஞ்சத்தையே இடம் பெயரச் செய்வோம். நாங்கள் யாரென்று தெரியாதா? ராமகிருஷ்ண சேவகர்கள் நாங்கள்.” என்று முழங்குகிறார் சுவாமிஜி. தன்னலமற்றவர்கள் எப்படி சேவை செய்கிறார்கள் தெரியுமா? அதிகாலையில் பெய்யும் பனித்துளி எப்படி பிறர் அறியாமல் மலர்களை மலரச் செய்கிறதோ, அப்படி பிறர் அறியாமல் அமைதியாக செயலில் ஈடுபடுகிறார்கள். அத்தகையோரால் தான் எல்லா நல்ல காரியங்களும் நடைபெறுகின்றன. ராமகிருஷ்ண மடத்தின் துறவிகளைப் பொருத்தவரையில் எந்த வேலையையும் இழிவாகப் பார்ப்பதில்லை.

வாராணசி சேவாஸ்ரமத்தில் ஒருநாள் காலையில் கழிப்பறைகளைச் சுத்தம் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டு வந்த துறவி ஒருவர், தமக்கு முன்னால் யாரோ அந்தப் பணியைச் செய்து முடித்து விட்டதைக் கண்டார். அந்நேரத்தில் நோயாளிகள் அனைவரும் உறங்கிக் கொண்டிருந்ததால் அவர்களும் அந்த நபரைக் கவனிக்கவில்லை. யார் அதைச் செய்தது என்று எண்ணி அவர் குழம்பியிருந்தார். சரி, யாராவது ஆர்வக்கோளாறால் இவ்விதம் செய்திருக்கலாம் என்று நினைத்து அவர் பேசாமல் இருந்துவிட்டார். ஆனால் தொடர்ந்து இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு அந்த மர்ம நபரின் சேவை தொடரவே, கையும் களவுமாக அவரைப்பிடிக்கும் முயற்சியில் இறங்கிவிட்டார் சுவாமிகள். வழக்கத்திற்கு மாறாக அன்று அவர் சீக்கிரமே வந்து மறைவிடம் ஒன்றில் பதுங்கிக் கொண்டார். சிறிது நேரத்தில் அங்கே ஒரு நபரின் நடமாட்டம் தெரிந்தது. சுவாமிகள் பரபரப்போடு, அம்மனிதரைப் பார்க்கும் ஆர்வத்துடன் அவர் முன் பாய்ந்தார். ஆனால் அங்கே நின்று கொண்டிருந்தவரைப் பார்த்ததும் அவருக்கு ஒரே அதிர்ச்சி, ஆம், அங்கு இருந்தவர் வேறு யாருமல்ல, அந்த சேவாஸ்ரமத்தின் காரியதரிசியே (Secretary). மர்மமான முறையில் இறைசேவை செய்து கொண்டிருந்ததும் அவர்தான் கையும் களவுமாகப் பிடிபட்டதில் மூத்தவருக்குச்சங்கோஜம், இளையவருக்கோதர்மசங்கடம்.

ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் உலகளாவிய கிளைகள் மூலம் இந்த சேவா தர்மம் நன்றாகவே செயல்படுத்தப் படுகின்றது. ‘சொந்த முக்திக்காகவும், உலக நன்மைக்காகவும்’ என்ற சுவாமி விவேகானந்தர் அருளிய கோட்பாடு நமது மிகப் பெரிய பொக்கிஷம்.

திருமூவரின் அருளால் நாமும் முழுமனத்துடன் அதில் ஈடுபட்டு நம்மையும் நாட்டினையும் முன்னேற்றுவோமாக!

ஜெய் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா

மாணவர் இல்லமும் முக்கிய நிகழ்வுகளும்

சுவாமி ஹரிநாதானந்தா *

“திக்கற்றவர்களுக்கு தெய்வமே துணை” என்பது பழமொழி தெய்வம் துணை செய்யும்போது நல்ல மனிதர்கள் மூலமே செயல்படுகிறது. அதுவும் தன்கருவியாக கருணை உள்ளங்களையே தேர்ந்தெடுத்து செயல்படுகிறது. சிறு பிள்ளைகள் உணவுக்கும் கல்விக்கும் ஏங்கி நிற்கும்போது அவர்களுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டி அவர்களை தன்னம்பிக்கையோடு செயல்பட அனுப்பிய வரப்ரசாதம் தான் சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தரும், திரு. ராமசாமி ஐயங்காரும் ஆவார்கள். சுவாமி விவேகானந்தர் ராமகிருஷ்ணானந்தரை சென்னைக்குச் சென்று சேவை செய்ய வேண்டும் என கேட்டு கொண்டதற்கிணங்க, இங்கு வர ஆயத்தமாகி கொண்டிருக்கும் வேளையில் ஒரு நாள் ராமகிருஷ்ணானந்தரின் கனவில் பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் எழுந்தருளி சென்னையில் உனது சேவையில் துணை புரிய ஒரு பையன் வந்து சேர்வான் என்று ஒருவரை அடையாளம் காண்பித்தார். அவர் சென்னை வந்த பிறகு பார்த்த அந்த பையன் ராமசாமி ஐயங்கார் ஆவார். இப்படி மாணவர் இல்லத்திற்கும் பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருக்கும் நேரடி தொடர்பு உண்டு என்பதை இந்த நிகழ்வின் மூலம் நாம் அறிய முடிகிறது.

இல்லம் இன்றும் புது பொலிவுடன் விளங்குவதற்கு குரு மகாராஜின் இப்படிப்பட்ட நேரடி ஆசிர்வாதமே காரணமாகும்.

இவ்வளவு சிறப்பு வாய்ந்த நமது இல்லத்தில் பல மறக்க முடியாத நிகழ்வுகள் நடந்துள்ளது. அவற்றை சிறு குறிப்புகளாக கொடுப்பதற்கு முனைந்துள்ளோம்.

1. மாணவர் இல்லத்தை பற்றி சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர் இல்லத்தின் முதலாம் ஆண்டு அறிக்கையில் எழுதியது:

ராமகிருஷ்ண மாணவர் இல்லம் பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் நினைவால் அமைந்தது. அவர் பெயர் பெற்றது. ஏழைகள் மீது அவர் கொண்டிருந்த ஆழ்ந்த அன்புக்கு இது நினைவுச்சின்னமாக விளங்கும்.

2. சுவாமி பிரம்மானந்தரைப் பற்றி சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர் அருளியது :

சுவாமி பிரம்மானந்தர் 1908 ஆம் ஆண்டு முதன்முதலாக இல்லத்திற்கு வருகைதந்தார். ராமகிருஷ்ண இயக்கத்தின் தனிப்பெரும் தலைவராக

* ராமகிருஷ்ண வித்யாலயா, கோவை

இருந்த போதிலும் இல்லத்தின் செயல்பாடுகளை கூர்ந்து கவனித்துவந்தார். சுவாமி பிரம்மானந்தர் எதைதொட்டாலும் அது தூய்மையுடன் விளங்குவதோடு மற்றவையை தூய்மையாக்கும் ஆற்றலும் பெற்றுவிடும் என்று கூறினார்.

3. அடிக்கல் நாட்டுவிழாவும் பிரம்மானந்தரின் முதல் கையெழுத்தும் :

1917ஆம் ஆண்டு மே மாதம் ஆறாம் தேதி மாணவர் இல்லத்திற்கு அடிக்கல்நாட்டுவிழா கொண்டாடப்பட்டது. அடிக்கல் நாட்டியவுடன் பணஉதவி கேட்டு ஒரு விண்ணப்பம் (first Appeal) தயாரித்தார்கள் அந்தவிண்ணப்பம் சுவாமிபிரம்மானந்தர் அவர்கள் கையெழுத்திட்டு அதன் நகல் எல்லோருக்கும் முதன்முறையாக அனுப்பப்பட்டது.

4. ஏழைகளின் அரண்மனை என்ற பெயர்வரக் காரணமும் சுவாமி பிரம்மானந்தரின் எச்சரிக்கையும் :

மாணவர்இல்லத்தைகட்டிமுடித்து, அதன் தொடக்கவிழாநாள் அன்று சுவாமிபிரம்மானந்தர் ராமசாமிஐயங்காரை பார்த்து குருமகராஜ் அவர்கள் அருளின் காரணமாக ஏழைகளுக்கு ஒரு அரண்மனை கட்டப்பட்டுள்ளது உன்பொறுப்பு மிகவும் அதிகமாகிறது இல்லமாணவர்களிடையே சுகபோகம் கலவாமல், சோம்பல்இடம்பெறாமல், கவனமாக கண்காணிக்க வேண்டும். வேண்டப்படாத அவை இடம்பெற்றால் எந்தகுறிக்கோளுக்காக இல்லம் ஏற்பட்டதோ அந்தகுறிக்கோள்பாழடைந்து போய்விடும் என்றார்.

5. இல்லத்தின்திறப்பு விழாவும் அதன்சிறப்பம்சங்களும்:

மாணவர்இல்லத்தின் திறப்புவிழாவிற்காக சுவாமிபிரம்மானந்தர்1921 ஆம்ஆண்டு ஏப்ரல் 25ஆம்தேதி சென்னை வந்தடைந்தார்.சென்னைக்குவந்த மறுநாள் புதியகட்டடத்தை பார்ப்பதற்கு மகராஜ் அவர்கள் வந்தார்கள். கட்டடத்திற்கு வெளியிலேயே நின்றுவிட்டார். கட்டிடம் திறப்பதற்கு நல்ல நேரத்தை முடிவு செய்ய வேண்டும் என்றும் அந்த நல்ல நேரத்திலேயேதான் கட்டிடத்தில் நுழையப் போவதாகவும் கூறிவிட்டார். மடத்திற்கு திரும்பியதும் பஞ்சாங்கம் கொண்டு வருமாறு பணித்தார். கட்டிடம் திறப்பதற்கு அக்ஷய திருதியை நாளை தேர்ந்தெடுத்தார். அக்ஷய எனும் பொருள் படி அன்னாளில் எதை தொடங்கினாலும் அது ஆல் போல தொலைத்து நிற்கும். மேலும்மேலும் ஓங்கி வளர்ந்து சிறக்கும்.

திறப்புவிழாவின்போது ஒரு பசுவைகொண்டு வரவேண்டும், மற்றும் சாளக்கிராமச்சிலை இடம்பெற வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்கள். 1921 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் பத்தாம் நாள் செவ்வாய்க் கிழமை காலை 8 மணிக்கு பழைய இல்லமாகிய எ.25 கச்சேரி சாலையிலிருந்து இல்லத்து மாணவர்களும்

நண்பர்களும் ஒரு பெரும் ஊர்வலமாக புறப்பட்டனர். ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் உருவப்படமும் (இன்றும் தேவி திருவுருவத்திற்கு முன்பு வைக்கப் பட்டுள்ளதை காணலாம்) சாளக்கிராமச்சிலையும் (இப்பொழுதும் கோவிலில் கதாதர் சிலை உள்ள பெட்டிக்குள் தேவிக்கு இடது புற மாடத்தில் வழிபடப்பட்டு வருகிறது) பூர்ணகும்பத்துடன் மயிலாப்பூரில் முக்கிய நான்கு வீதிகளில் எடுத்துச் செல்லப்பட நாதஸ்வரம் வாசித்துக் கொண்டு முன்னே சென்றனர். நான்கு வேதங்களையும் ஒதிக்கொண்டு வேதியர்கள் வரிசையாக பின்னேசென்றனர். புதியகட்டடத்திற்கு வரும்பொழுது காலை சுமார் 9 மணி ஆகி இருந்தது.

ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் அருளாசியை பெறுவதற்கு சுவாமிபிரம்மானந்தஜி சிறிதுநேரம் தியானத்தில் மூழ்கிநின்றார். பிறகு வலது காலை முன் வைத்து சென்றார். பிரதான படியை தாண்டிச் செல்லும் போது அவர் மீதும் அவரைச் சுற்றிலும் மலர்கள் சொரியப்பட்டன சுவாமிஜியை தொடர்ந்து மாணவர்கள் நுழைந்தனர் மாணவர்களை தொடர்ந்து மற்றவர்கள் பின் சென்றனர் சாளக்கிராமச்சிலையும் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண உருவப்படமும் வழிபாட்டு மண்டபத்தில் உள்ள உயரமான பீடத்தின் மீது வைக்கப்பட்டன சுவாமி பிரம்மானந்தஜி அபிஷேகம்செய்து வழிபாடு நிகழ்த்தினார் உடனே அவர்சமாதியில் அமர்ந்துவிட்டார் நீண்டநேரம் அவர்சமாதியில் ஆழ்ந்திருந்தார் சுவாமி சர்வானந்தஜி வழிபாட்டை தொடர்ந்து செய்தார் ஹோமம் வளர்த்து சடங்குகளை செய்தார். பண்டிதர்கள் பகல் 12 மணிவரை வேதம் ஓதினர் அவ்வாறு வேதம் ஓதிய பண்டிதர்களுக்கு ஆடைகள் வழங்கப்பட்டன உரிய சன்மானங்கள் வழங்கப்பட்டன வயிறார உணவும் வழங்கப்பட்டது அதேநேரத்தில் திருவல்லிக்கேணியிலும் அபிஷேகம் நடத்தி பிரசாதம் வழங்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன இல்லத்தில் மாலை ராமநாமபஜனை நடந்தது சங்கீதவித்வான் நல்லூர்விஸ்வநாத ஐய்யரின் இன்னிசைக் கச்சேரி நடைபெற்றது வந்திருந்தவர்களுக்கு சிறப்பான முறையில் பரிசுப் பொருட்கள் வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்டன மேலும் இரவு 8 மணிக்கு மாபெரும் விருந்து ஒன்று ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது அதில் நூற்றுக்கணக்கான அன்பர்கள் பங்குகொண்டனர் அந்த விழா நாளில் நடைபெற்ற நிகழ்ச்சிகளுக்கு எல்லாம் இரவில் வைக்கப்பட்ட அப்பெருமித விருந்து ஒரு முத்தாய்ப்பாக அமைந்தது.

6. இல்லத்தில் சுவாமிபிரம்மானந்தர் ஒருமாதகாலம் தங்கி இருத்தல்:

ராமகிருஷ்ண மாணவர் இல்லத்தை திறந்துவைத்த பிறகு சுவாமி பிரம்மானந்தாஜி ராமகிருஷ்ண மடத்தில் தங்கி இருந்தார் இந்த இல்லத்தில் அவர் சிறிது காலம் தங்கி இருக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை திரு ராமசாமி

ஐயங்கார் அவரிடம் தெரிவித்தார் அதற்கு அவர் மௌனமாக இருந்தார். சிலநாட்கள் கழித்து உன்னுடன் தங்க வந்திருக்கிறேன் என்று அவரைப் பார்த்து கூறினார் இல்லத்தின் முதல் மாடியில் தெற்கில் அமைந்த நீண்ட அறை அவர் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது அதன் ஒருபகுதி தற்போதைய பிரம்மானந்தர் வழிபாட்டு அறையாக உள்ளது.

மடத்திலிருந்து சாதுக்கள் சிலரும் பிரம்மச்சாரிகள் சிலரும் அவருக்கு தொண்டு செய்ய அவருடன் இல்லத்தில் வந்து தங்கினார்கள் விடுமுறையில் தங்கி இருந்த மாணவர்களும் அங்கு பணிபுரிந்தவர்களும் சுவாமிஜி அங்கு எழுந்தருளி இருப்பதை எண்ணி மகிழ்ந்தனர் அவருடன் பலமணி நேரம் கழிப்பதையும் அவரது அறிவுறைகளை கேட்பதையும் ஒரு அரிய பேறாக கருதினர்.

7. இல்லத்தில், பிரம்மானந்தர் ஏற்படுத்திய ஏகாதசி வழிபாடும் பெளர்ணமி மற்றும் அமாவாசை பாரம்பரியம்:

மஹராஜ் அவர்கள் இல்லத்தில் மாதத்திற்கு நான்கு முறை ராமநாம பஜனை செய்யவேண்டும் என்றும், ஏகாதசி நாட்களில் இல்லத்து மாணவர்கள் மயிலாப்பூர் ராமகிருஷ்ணமடத்திற்கு போகவேண்டும் என்றும் கூறினார். (இது இன்றளவும் தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது) அமாவாசை பெளர்ணமி நாட்களில் சாதுக்கள் மடத்திலிருந்து வரவேண்டும் இதன் காரணமாக இல்லத்து மாணவர்களில் ஒவ்வொருவரும் சாதுக்களுடன் பழகவும் அவர்கள் நட்பின்பயனை பெறவும் வாய்ப்பாகும் என்று அறிவுறுத்தினார்.

மேலும் ராமபஜனை செய்யும் நான்கு நாட்களிலும் அனுமனை வழிபடுவது மிகவும் அவசியம் என்றும் அச்சிறப்புக்கு காரணம், பிரம்மச்சாரிகளுக்கு அனுமனே சிறந்த ஓர் எடுத்துக்காட்டாவார் என்றும் மஹராஜ் கூறி இருக்கிறார்கள்.

8. ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் திருவுருவப்படமும் சாளக்கிராம சிலைகளும்

இல்ல துவக்க விழாவின் போது ஆறு சாளக்கிராம சிலைகள் கொண்டு வரப்பட்டதாகவும் காலக்கிரமத்தில் அதில் ஐந்து தொலைந்து விட்டதாகவும் தற்பொழுது ஒன்று மட்டுமே எஞ்சி இருக்கிறது என்றும் கூறப்படுகிறது. மேலும் சுவாமி பிரம்மானந்தரால் ஊர்வலமாக கொண்டுவரப்பட்ட ராமகிருஷ்ணரின் சிறிய திருவுருவப் படம் இன்று கோவிலில் வைக்கப் பட்டுள்ளது. அது சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தரால் சென்னைக்கு வந்த ஆரம்ப காலத்தில் அவரால் மயிலாப்பூர் மடத்தில் பூஜை செய்யப்பட்ட புகைப்படம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

9. தேவி ஸ்ரீசரஸ்வதியும், திருக்கோயிலும்

இல்லத்தின் மிகமுக்கியமான அங்கமாகவும், எல்லோருடைய மனங்களைக் கவருவதுமான தேவி ஸ்ரீசரஸ்வதியின் 4 அடி உயர பளிங்குச்சிலை புகழ்மிக்க திரு எம். எஸ். நாகப்பா அவர்களால் உருவமைக்கப்பட்டது. தேவி ஸ்ரீசரஸ்வதியும், ஸ்ரீகுருதேவரும், அன்னை ஸ்ரீசாரதாவும் நமக்கு என்றென்றும் அருளாசி வழங்குவது இங்கிருந்தே! நாம் திரு எஸ்.ஆர்.எம்.பெத்தாச்சி செட்டியார் அவர்கள் இத்திருக்கோயிலை முழுவதுமாக அளித்ததற்கு என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இங்கு வழிபாட்டை முதலில் துவக்கிவைத்தது ஸ்ரீமத்சுவாமி பிரம்மானந்தஜி மஹராஜ் என்பது நாம் பெற்ற பெரும்பேறு

10. சுவாமி சிவானந்தரால் இல்லத்திற்கு பரிசாக வழங்கப்பட்ட ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் சின்னம்:

தற்பொழுதும் இல்லத்து செயலர் சுவாமிஜியின் அலுவலக அறையில் இடது புறமாக உள்ள சுவரில் மாட்டப்பட்டுள்ளது அது சுவாமி சிவானந்தரால் வழங்கப்பட்டது. இல்லத்தின் வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடுபட்ட பெரியோர்களின் பெயர்கள் அதில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

11. இல்லத்திற்கு நன்கொடை அளித்த பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் நேரடி சீடர்கள் சிலர்:

1906ல் சுவாமி பிரேமானந்தர் ரூ.10, 1908ல் சுவாமி பிரம்மானந்தஜி ரூபாய் பத்து 1909 இல் சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர் ரூபாய் 5, 1920 இல் சுவாமி துரியானந்தர் சுவாமி அத் புதானந்தரின் நினைவாக ரூபாய் ஐந்தும் நன்கொடையாக கொடுத்துள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

12. மாணவர் இல்லத்திற்கு வருகை புரிந்த ராமகிருஷ்ணரின் நேரடி சீடர்கள்:

தற்பொழுது உள்ள ஏழைகளின் அரண்மனை கட்டிடம் கட்டப்படுவதற்கு முன்பு இல்லமானது இரண்டு மூன்று இடங்களில் வாடகைக்கு இருந்தது.

அந்த காலகட்டத்தில் இருந்து ராமகிருஷ்ணரின் நேரடி சீடர்கள் இல்லத்திற்கு வருகை புரிந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

அவ்வாறு சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர், சுவாமி பிரம்மானந்தர், சுவாமி பிரேமானந்தர், சுவாமி அபேதானந்தர், சுவாமி சிவானந்தர், சுவாமி விஞ்ஞானானந்தர் போன்றோர் வருகை புரிந்து இல்லத்தை புனிதமாக்கி உள்ளனர் என்பது பெருமைக்குரிய விஷயமாகும்.

குறிப்பாக சுவாமி பிரம்மானந்தர், சுவாமி சிவானந்தர், சுவாமி

விஞ்ஞானானந்தர் மூவரும் தற்பொழுது உள்ள ஏழைகளின் அரண்மனைக்கு வருகை புரிந்துள்ளனர்.

13. தொழிற்கல்விக்கான பள்ளிக்கு சுவாமி சிவானந்தர் அடிக்கல் நாட்டுதல்:

தற்பொழுது உள்ள தொழில்நுட்பக் கல்லூரி ஆரம்ப காலத்தில் அதாவது 1923ல் இண்டஸ்ட்ரியல் ஒகேஷனல் ட்ரெய்னிங் ஸ்கூல் என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அதை ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணரின் நேரடி சீடரான சுவாமி சிவானந்தர் அடிக்கல் நாட்டி துவங்கி வைத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

14. மாணவர் இல்லத்திற்கு வருகை புரிந்த பல்வேறு பெரியோர்களின் விவரங்கள்:

இல்லத்தின் 25 ஆம் ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போது அதாவது 1930ல் சென்னை மாகாணத்தின் அப்போதைய பிரிட்டிஷ் ஆளுநர் சர் ஜார்ஜ் பெடரிக் ஸ்டான்லி வருகை தந்து விழாவை சிறப்பித்துள்ளார்.

இல்லத்தின் பொன்விழா ஆண்டின் போது, அதாவது 1955 ல் இந்தியாவின் சீப் ஜஸ்டிஸ் பதஞ்சலி சாஸ்திரி அவர்களும் அப்போதைய தமிழக முதல்வர் திரு சி. ராஜகோபாலாச்சாரி அவர்களும் வருகை புரிந்துள்ளார்கள்.

1980 இல் நடந்த பிளாட்டினம் ஜூபிள் விழாவின்போது ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் அப்போதைய தலைவர் சுவாமி வீரேஸ்வரானந்தஜி மஹராஜ் அவர்களும் அப்போதைய தமிழக முதல்வர்திரு எம்.ஜி.ராமச்சந்திரன், கவர்னர் திரு சாதிக் அலி அவர்களும் விழாவிற்கு வந்து சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

2003 ஆம் ஆண்டு அப்போதைய இந்திய திருநாட்டின் ஜனாதிபதி யாக இருந்த திரு அப்துல் கலாம் அவர்கள் வருகை புரிந்துள்ளார்கள்.

2005 ஆம் ஆண்டு இல்லத்தின் நூற்றாண்டு விழாவின்போது இந்திய திருநாட்டின் முன்னாள் ஜனாதிபதி திரு ஆர் வெங்கட்ராமன் அவர்கள் மற்றும் ராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் அப்போதைய பொதுச் செயலாளராக இருந்த சுவாமி ஸ்மரணானந்தர் அவர்களும் வருகை புரிந்து சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

2022 ஆம் ஆண்டு மாணவர் இல்லத்தின் உயர்நிலைப்பள்ளி மற்றும் ஏழைகளின் அரண்மனை கட்டிடத்தின் நூற்றாண்டு விழாவின் போது கவர்னர் திரு கே. என். ரவி அவர்கள் விழாவிற்கு வந்து சிறப்பித்துள்ளார்கள்.

Renunciation and Service

*Swami Divyadharmananda **

Renunciation

When Swamiji went to America for the first time he was an unknown monk - one among the crowds - for the people of both the East and the West. But during his second visit he had already earned a place for himself among the famous people of the world. By this time his every word had become precious. People used to wait eagerly for listening to his utterances. It is a fact that what Swamiji spoke has wide scope for interpretations. During the first visit to the West Swamiji was not quite sure about his future plans, though he had a vague picture about it. He spoke from the platform of the Parliament of Religions at Chicago in 1893, attracted crowds, influenced intelligentsia and laid foundation for Vedanta movement in the West on solid footings. Having returned to India he established a new order of monks. Without losing sight of the ultimate goal of human life - God realisation, salvation or freedom - he blended it with the need of the modern times and gave a new motto to his followers 'For the sake of our self-liberation and for the good of the world. 'AATMANO MOKSHARTHAM JAGADDITAYACHA'. The hard work that he undertook to make Vedanta familiar throughout the globe had a telling effect on his health. He could see that his end was drawing near. His sole aim became to start a human machinery to work out his lofty ideas. He did it. He had no time to deliberate on particulars. So on that important occasion when he had established a machinery of his dreams, he spoke in few pregnant words. Now it is for the future generations of monks and devotees to read, understand and follow his ideas in the light of ideals he stood for and expectations he had from us.

If we look at the history of the world it becomes evident that many a great civilization came into existence, acquired power & wealth and became extinct in due course of time. The only exception to this is the Hindu civilization which, though one of the oldest civilizations, continued to exist. Again it is a fact that the Hindu race never stood for power & wealth; rather, unlike any other civilization, it gave importance to renunciation.

Why this 'Sanyasa' at all? The external world is full of charming enjoyments. It appears

* Ramakrishana Mission Students' Home, Chennai

that the desire for enjoyments of the world remain unending even if all the senses are given full freedom throughout the life. Does it make any rationale to give up these joys willingly? To probe the question let us turn to the allegorical story of Yayathi from Hindu Puranas. Under the clutches of old age without any disgust for the pleasures of the world Yayathi could see through the vanity of so-called pleasures. "Just as fire can not be extinguished by pouring fuel into it, desires can not be satisfied by incessant enjoyments. The conscious withdrawal from the sunk originals is the source of lasting peace and joy. This also explains why many people give up the external world and voluntarily opt for the life of renunciation."

Service

The main cause of selfishness is the body-idea, the delusion that one is the body. But the moment one expands and feels for others, strives for the happiness of others, he attempts to give up this little identity and tries to realise that he has become the whole creation, the whole race and God is within him. So there are these two opposite tendencies; one is the protection of individuality identified with the body and other is the intense desire to sacrifice the individuality. Hence this humanistic impulse of love and service. In Christianity, for example, it aligns with the teachings of Jesus, who emphasized love and service to others as a way of honoring God.

At Dakshineswar, Sri Ramakrishna had a vision of the people of Kolkata suffering from miseries arising out of lust and gold. He thought: "Were I to suffer a million times greater misery for the good of these people, most gladly will I do that.". During his stay at Shyampukur the Master had a vision of His subtle body coming out of the gross one, full of wounds in its backside. He remarked:

"Mother showed that it was because people came and touched my body after committing all kinds of sins – because out of compassion for their sufferings, I had to take upon myself the results of the evil deeds. That is why this (the cancerous wound) is there... "Nevertheless, bearing all the bodily pains, He never ceased serving the aspirants. Whoever would come to listen to Him would be received most cordially. When His attendants would object, His reply would be: " I do not care. I will give up twenty thousand such bodies to help one man. It is glorious to help even one man." There are a number of incidents cited in His biography that show that He actually took up service at the physical level. On one such occasion he entered into the house of a Páriáh at the dead of night, cleansed the latrine with his long hair and prayed to Mother fervently, "Oh, my Mother, make me the servant of the Páriáh, make me feel that I am even lower than the Páriáh." Coming across abject poverty and misery of the villagers at

Vaidyanáth enroute Benáras Sri Rámakrishna asked Mathur to serve them with food and clothing.

When Mathur expressed reluctance, the Master admonished him sharply and resolved not to move ahead unless the poor men were served duly. Mathur had no alternative but to comply. Sri Rámakrishna himself took charge of imparting literary education to 'Látu' (later Swami Adbhutananda). Swámiji quotes again and again in his letters to gurubháis the following utterance of the Master: "An empty stomach is no good for religion." The Vaidyanáth and Ránághát incidents can be seen as natural follow-up of this gospel.

Through noble and selfless actions one develops love and devotion to God and ultimately realizes Him." While conversing with Bankim Chandra Chatterji, he indicated clearly that Karma Yoga can lead to God- realization: "If a householder gives in charity in a spirit of detachment, he is really doing good to himself and not to others. It is God alone that he serves - God, who dwells in all beings... This is called Karma Yoga. This too is a way to realize God."

Swami Vivekananda's Service Heart

One day Swami Turiyananda was speaking exitingly about Swami Vivekananda saying, "He was fearless. He preached the highest Truth without making any compromise. He only gave, never expecting anything in return. Others gave only a drop and expect bucketfuls in return." Again Swami Turiyananda's, reminiscences and writings about Swamiji give the following information: " Swamiji's Heart I vividly remember some remarks made by Swamiji at that time. The exact words and accents, and the deep pathos with which they were uttered, still ring in my ears. He said, 'Haribhai, I am still unable to understand anything of your so-called religion.' Then with an expression of deep sorrow on his countenance and intense emotion shaking his body, he placed his hand on his heart and added, 'But my heart has expanded very much, and I have learnt to feel. Believe me, I feel intensely indeed.' His voice was choked with feeling; he could say no more. For a time profound silence reigned, and tears rolled down his cheeks." In telling of this incident Swami Turiyananda was also overcome. He sat silent for a while, his eyelids heavy with tears. With a deep sigh he said, "Can you imagine what passed through my mind on hearing the Swami speak thus? 'Are not these', I thought, 'the very words and feelings of Buddha?' ... I could clearly perceive that the sufferings of humanity were pulsating in the heart of Swamiji".

துறவும் தொண்டுமே இந்தியாவின் இலட்சியங்கள்

என்கிறார் சுவாமி விவேகானந்தர்

Br. சந்திரசேகர் மஹராஜ் *

ஏன் அப்படி சொல்கிறார் ஸ்வாமிஜி?

ஒருவர் வாழ்க்கைப் பாதையில் பயணித்து பல சாதனைகளையும் சோதனைகளையும் அனுபவிக்கிறார்.

மேலும் முன்னேறி உயரே செல்லும் பொழுது அவருக்கு நமது வாழ்வின் உண்மையான நோக்கம் என்ன? என்ற ஒரு கேள்வி உதிக்கிறது.

நமது இந்திய தத்துவங்களிலும் (சனாதன தர்மம்) கலாச்சாரத்திலும் பலவகைகளில் இக்கேள்விக்கான பதில்கள் கிடைக்கின்றன. மேற்கத்திய கலாச்சாரத்திலும் தத்துவங்களிலும் இக்கேள்விக்கான சரியான விடைகள் குறைவு.

முக்தி, விடுதலை, பரிபூரண நிலை என மனித வாழ்வின் நோக்கத்தை நமக்கு சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றன.

மனிதனின் மனநிலை உயர உயர அவனுக்கு சுயநலம் குறைகிறது; குறையவேண்டும். அப்பொழுது அவன் மற்றவர்களின் நலனுக்காகப் பணி செய்ய விரும்பி தனது சுயநல எண்ணங்களையும் ஆசைகளையும் விட்டு விட முயல்கிறான்.

இந்தத் தியாகமே வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டத்திற்கு அவனை அழைத்துச் செல்லுகிறது. இறுதிகட்டமான முக்திக்கும் அழைத்துச் செல்லும்.

மனிதன் பலப்பல பிறவிகளிலும் பலவகைப்பட்ட போகங்களை அனுபவித்து பிறகு அவற்றையெல்லாம் கடந்து மேலும் மேலும் இன்பங்களை அடைய விரும்புகிறான். அப்படி இன்பங்களுக்காக முயலும் பொழுது ஒரு கட்டத்திற்குப் பிறகு சுயநலமான இன்பங்கள் அவனுக்கு முன்பு போல சுவையைத் தருவதில்லை.

‘உலகில் மூழ்கிவிடு; பின்னர், ஒரு காலத்திற்குப் பிறகு, நீங்கள் அதில் உள்ள அனைத்தையும் அனுபவித்து மகிழ்ந்த பின்பு துறத்தல் வரும்; அதன்பின் அமைதி வரும்.’ என்கிறார் ஸ்வாமிஜி.

மேற்கத்திய நாடுகளில் Wokeism முதலான நெருடலான, இயல்புக்கு அப்பால்

* ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

செல்லும் வாழ்வு முறைகளுக்கு, நான், எனது' என்ற பற்றை விடாததே காரணம். பற்றை விடாமல் மேலும் மேலும் புலனின்ப, சிற்றின்ப வாழ்வில் ஈடுபடும்பொழுது அறிவிற்கும் மனதிற்கும் ஒவ்வாத மிருக நிலைக்கு, மனிதன் சென்று விடுகிறான். மனித இனத்தை அழிவிற்கு அழைத்து செல்லும் பாதை இது!

அவன் பிறர் நலம் விரும்பிப் பணிகள் செய்தால் அதில் பேரின்பம் கிடைப்பதை உணர்கிறான். தனது மனைவி, மக்கள், சுற்றம், ஜாதி, இனம், என்ற சிறு வட்டங்களிலிருந்து வெளியே வரமுயல்கிறான். பெரும் வட்டங்களான மானுடம், உலகிலுள்ள உயிர்கள் எல்லாமே தன்னுடன் தொடர்புள்ளவை என உணர்ந்து அவர்களுக்கு தொண்டு செய்ய விழைகிறான்.

அவ்வாறு சுயநலத் தியாகத்தை செய்து பிற உயிர்களைத் தன்னுயிராக உணர்ந்து அவர்களுக்கு தொண்டு செய்தவாறு வாழ்வின் உயர் நிலையை அடைகிறான்.

இந்த அற்புதமான, ஆனால் இயல்பான தியாகப் பெருவழியானது நமது சாஸ்திரங்களில் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லப்படுகிறது.

சுவாமிஜியும் நமக்கு மீண்டும் மீண்டும் அந்த தியாகப் பெருவழிப் பாதையை அடையாளம் காட்டுகின்றார்!

துறவு என்பதே மனித இனத்தின் மிக உயர்ந்த இலட்சியமாகும்; துறவின்றி முக்தி நிலையை அடைய முடியாது. மனித வாழ்வின் இலட்சியத்தை எட்ட முடியாது.

நான்ய: பந்தா வித்யதே(அ)யனாய - இப்பெரு வழியை விட வேறு வழி இல்லை;

‘என்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே!’ என்று ஆன்றோர் கூறுவர்.

சனாதன வழியிலும் மனித வாழ்வு பிரம்மச்சரியம், கிருஹஸ்தம், வானப்பிரஸ்தம் மற்றும் சன்னியாசம் என வகுக்கப்பட்டுள்ளது. துறவறம் இறுதிநிலையாக சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஆகவே, பிறப்பு-இறப்பு சக்கரத்தில் இருந்து மீள, வழியினை மீண்டும் கண்டுபிடிக்க முயலவேண்டாம்! நம் முன்னோர் வகுத்த வெற்றிப் பாதையில் நாமும் பயணித்து நம்வாழ்வின் நோக்கமான முக்தி நிலையை, விடுதலையை துறவு மற்றும் தொண்டின் மூலம் அடைவோமாக!!!

ஜெய் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா!

Renunciation and Service

(as told by Swamiji) and its relevance to the present time

*Br. Buddhachaitanya **

Swami Vivekananda was a great renunciate who emphasized the significance of both renunciation and service in life. According to him, true service to others and society must be rooted in the spirit of renunciation. Without this spirit, acts of service may lead to egoism and self-projection. Service without renunciation can result in the pursuit of name, fame, position, power, and social status. However, when service is carried out with a genuine spirit of renunciation, it becomes a profound spiritual practice that transforms one's personality. Therefore, Swami Vivekananda urged people to serve without the desire for recognition or fame. That is why Swami Vivekananda emphasized the idea of service and at the same time, the spirit of renunciation. Swami Vivekananda says, "the national ideals of India are RENUNCIATION and SERVICE. Intensify her in those channels, and the rest will take care of itself."

Swami Vivekananda stated, "Unselfish work is true renunciation." He taught that life is not for cowards and advised people to embrace the challenges of life without seeking immediate success or fearing failure. Instead, one should join with a perfectly unselfish will and continue working. He quoted from the Bhagavad Gita, "To work we have the right, not to the fruits thereof." It takes immense perseverance to remain steady in the face of temptations such as lust and greed. Even good deeds could bind a person if work is performed with selfish motives. Here in this regard Swami Vivekananda referenced Sri Ramakrishna's teachings, he says: When you plunge in the water of the ocean, you may be attacked by alligators. But they won't touch you if your body is smeared with turmeric. There are no doubt six alligators – lust, anger, avarice, and so on – within you, in the 'heart's fathomless depths'. But protect yourself with the turmeric of discrimination and renunciation, and they won't touch you.

Therefore, be not bound by good deeds or by desire for name and fame. Those who know this secret pass beyond this round..... of birth and death and become immortal. The ordinary Sannyâsin gives up the world, goes out and thinks of God. The real Sannyâsin lives in the

* Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

world, but is not of it. Those who deny themselves, live in the forest, and chew the cud of unsatisfied desires are not true renouncers. Live in the midst of the battle of life. Anyone can keep calm in a cave or when asleep. Stand in the whirl and madness of action and reach the Centre. If you have found the Centre, you cannot be moved.

What is renunciation according to Swami Vivekananda?

There are two aspects of renunciation is there..... One is tyaga and vairagya.

Tyaga: tyaga in general refers to the external renunciation. External renunciation means renunciation of property, money, power, position and all the external sense enjoyments. Renouncing all external enjoyments is called tyaga.

Vairagya: Vairagya means internal detachment. It refers to renouncing internal attachments, desires, and egoism. Vairagya is the opposite of raga (attachment) and signifies dispassion and indifference to worldly pleasures.

The mind is the all-in-all and its mastery leads to the renunciation of all. Chitta-Tyaga alone constitutes the renunciation of all. True renunciation lies in the abnegation of the mind. It consists in renouncing all desires and egoism and not world-existence. Through such a mental abnegation, you will be able to free yourself from all pain. Then alone one can work without..... fruits of action.

Once Swamiji wrote letter to his Brother disciple, in that he writes - " त्यागेनैके अमृतत्वमानशुः - Through renunciation alone some (rare ones) attained immortality." Renunciation! - Renunciation! - you must preach this above everything else. There will be no spiritual strength unless one renounces the world....

What is service according to Swami Vivekananda?

Swami Vivekananda says: "This is the gist of all worship - to be pure and to do good to others. He who sees Shiva in the poor, in the weak, and in the diseased, really worships Shiva; and if he sees Shiva only in the image, his worship is but preliminary."

The idea that service of the poor is akin to worshiping the God. The idea is deeply ingrained in Indian spiritual thinking. Swamiji says: "If you want to find God, serve man. To reach Narayana you must serve the DaridraNarayanans - the starving millions of India..." Doing service is a way of realizing oneself. How? By killing one's ego one achieves self-growth.

We must die, that is certain; let us die then for a good cause. Let all our actions - eating, drinking, and everything that we do - tend towards the sacrifice of our self. You nourish your body by eating. What good is there in doing that if you do not hold it as a sacrifice to the well-being of others? You nourish your minds by reading books. There is no good in doing that unless you hold it also as a sacrifice to the whole world. For the whole world is one; you are rated a very insignificant part of it, and therefore it is right for you that you should serve your millions of brothers rather than aggrandize this little self.

Once Swamiji told sharply to his disciple Sarat Chandra Chakravarty about service and renunciation.

Disciple: What will become of those, then, who depend on me?

Swamiji: If you are ready to sacrifice your life for others, God will certainly provide some means for them. The essential thing is renunciation. Without renunciation none can pour out his whole heart in working for others. The man of renunciation sees all with an equal eye and devotes himself to the service of all. Does not our Vedanta also teach us to see all with an equal eye? Why then do you cherish the idea that the wife and children are your own, more than others? At your very threshold, Nârâyana Himself in the form of a poor beggar is dying of starvation! Instead of giving him anything, would you only satisfy the appetites of your wife and children with delicacies? Why, that is beastly!

Service as a Solution to Societal Problems:

Selfless service could address many of society's contemporary problems. In India, numerous schools, colleges, and hospitals are run on philanthropic principles. Ramakrishna Mission and many others are engaged in useful selfless inspiring practical service activities. These institutions engage in various selfless service activities, such as providing healthcare, education, and social awareness programs.

India's challenges are vast, and the spirit of selfless service must be cultivated from a young age. Philanthropy should be ingrained in children at home, in schools, and in colleges. Helping the needy requires proper direction and guidance, and the values of renunciation and service can inspire individuals to contribute positively to society.

How Does Service Help?

Service plays a transformative role in shaping an individual's character and outlook on life. Embracing the concept of selfless service can help the youth in several ways:

- **Build a Strong Character:** Selfless service fosters qualities such as integrity, humility, and responsibility, which are essential for personal growth.
- **Prepare for Life's Struggles:** It equips individuals with resilience and adaptability, enabling them to face life's challenges with courage and determination.
- **Generate Empathy for Others:** Engaging in service nurtures compassion and understanding, helping individuals connect with others on a deeper level.
- **Contribute to Society and Nation-Building:** Service-oriented individuals play a vital role in creating a more equitable and harmonious society, strengthening the nation as a whole.
- **Become Better Human Beings:** By prioritizing the well-being of others, individuals cultivate a sense of purpose and moral responsibility.
- **Achieve True Happiness:** Selfless service brings inner satisfaction and joy, as helping others fosters a sense of fulfillment and peace.

Conclusion:

Renunciation is the very core of the Upaniṣads. Illumination born of discriminative reflection is the ultimate aim of Upaniṣadic knowledge. The goal of human life is to become a knower of Brahman by embracing this vow of renunciation. They alone are blessed indeed who have broken off from worldly life through a spirit of renunciation.

'In wealth is the fear of poverty, in knowledge the fear of ignorance, in beauty the fear of age, in fame the fear of backbiters, in success the fear of jealousy, even in body is the fear of death. Everything in this earth is fraught with fear. He alone is fearless who has given up everything.'

Doing good to others out of compassion is good, but the Seva (service) of all beings in the spirit of the Lord is better.

Swamiji told आत्मनो मोक्षार्थं जगद्धिताय च, (*ātmanomokṣārthaṃ jagaddhitāya ca*) for the salvation of our individual self and for the well-being of all on world. This profound teaching highlights the balance between self-realization and selfless service, emphasizing that spiritual growth must go hand in hand with contributing to the betterment of society.

இல்லத்தின் தேவை - தங்களின் சேவை

இல்ல முன்னிள் மாணவர்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள்

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் இறைவன் எல்லா உயிர்களிலும் வாழ்ந்து வருவதை தமது ஆன்மிக அனுபவங்கள் மூலமாக அறிந்துணர்ந்தார். அவருடைய வழிகாட்டுதல் படி சுவாமி விவேகானந்தர் 'இந்த உலக உயிர்களுக்குச் செய்யும் தொண்டுதான் இறைவனுக்குச் செய்யும் உண்மையான வழிபாடு' என்று முதல்படி, பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரால் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்ட சிறந்த தொண்டர்களாகிய ஸ்ரீமான் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார், அவரைத் தொடர்ந்து அவரது சகோதரர் ஸ்ரீமான் ராமானுஜாச்சாரியார் ஆகியோர் நமது இல்லத்தைத் தொடங்கி தற்போது இதற்கு 120 வயதாகிறது. இந்த இல்லத்தின் அடிப்படை சக்தி - சுயநலமின்மை. 'சுயநலமின்மையே கடவுள்' என்ற சுவாமி விவேகானந்தரின் கருத்திற்கேற்ப இந்த இல்லத்தில் நடைபெறும் அத்தனை செயல்பாடுகளும் சுயநலமில்லாமல் இதுவரை நடந்து வருகின்றன.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் பெருங்கருணையாலும், ஆசிகளாலும் நமக்கு இந்த இல்லத்தில் தங்கி கல்வி பயில வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இல்லத்திற்கு அருகிலேயே பல பேர் இருந்தும், பல ஊர்களில் கஷ்டப்படும் மாணவர்கள் ஆயிரக்கணக்காக இருந்தும் நமக்கு இங்கு படிக்க வாய்ப்பு கிடைத்தது என்றால் - அது நமது முயற்சியால் மட்டும் அல்ல, தெய்வத்தின் அருளாலும் என்பது நிச்சயம். அப்படி மிகவும் துன்பப்படும் சூழ்நிலையில் இருந்து படித்து இன்று சமுதாயத்தில் நல்ல நிலைமையில் இருக்கும் நாம் - நாம் பெற்ற இன்பத்தை இந்த உலகம் பெறவும் உதவி செய்ய முயல வேண்டும். ஏனெனில் நாம் இன்றிருக்கும் நிலை பிறருடைய உதவியால்தான் நடந்தது என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. நமது உயர்வில் - பலபேருடைய உழைப்பு, பணம், நல்ல எண்ணங்கள், உதவி இருந்தது என்பதை நாம் மறக்கக்கூடாது. நாம் இந்த இல்லத்தில் சாப்பிட்ட ஒரு வேளை உணவுக்காக யாரோ ஒருவர் கடுமையாக உழைத்துச் சம்பாதித்து அந்தப் பணத்தை அனுப்பி இருப்பார். அதனை மிகவும் பொறுப்பாக இல்லத்தில் உள்ள அன்பர்கள் செலவு செய்து நமக்கு உணவுக்கு ஏற்பாடு செய்திருப்பார்கள். இப்படி நினைத்துப் பார்த்தால் தான் நாம் பெற்ற பயன் எவ்வளவு என்பதும், அதற்காக பிறர் பட்ட கஷ்டங்கள் எவ்வளவு என்பதும் ஓரளவு நமக்குப் புரியும்.

அதன் பின்னர் நமக்கு வேலை கிடைத்து மெதுவாக பொருளாதாரத்தில் நாம் முன்னேறினோம். வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவற்றை சேமிக்க ஆரம்பித்தோம். திருமணம், வீடுகள் வாங்குதல், நிலங்கள் வாங்குதல், நமது குழந்தைகளை நல்ல படிப்பு படிக்க வைத்தல், அவர்களுக்கு வெளிநாடுகளிலோ நம் நாட்டிலோ நல்ல வேலைகளை வாங்கித் தர முயலுதல் போன்றவற்றில் கவனம் செலுத்தினோம். இறைவன் அருளால் பொருளாதார முன்னேற்றம் அனைவருக்குமே சிறப்பாக இருந்தது. இன்றைய நிலையில் நமது இல்லத்தில் படித்தவர்கள் குடும்பங்கள் அனைத்தும் மிகவும் சீரும் சிறப்புமாக இருக்கிறன.

இந்த நிலையில் எல்லா உலகக் கடமைகளையும் ஏறக்குறைய முடித்துவிட நாம் தற்போது நம்மிடத்தில் கடவுள் கொடுத்திருக்கும் உடல் உழைப்பு, நேரம், பணம் போன்றவற்றை நம் குடும்பத்தார் பயன்பாட்டிற்கும் அப்பாற்பட்டு, துன்பப்படும் மற்றவர்பொருட்டும் சிறிது கொடுத்து உதவ தயாராவதற்குப் பழகவேண்டும். இந்த சேவையைச் செய்வதற்கு அடிப்படைத் தேவை 'சுயநலமின்மை', இது நமது மனதில் இருந்தால்தான் நாம் செய்யும் சேவைகள் சரியான பலனைத் தரும். பொழுது போக்கிற்காகவோ அல்லது நமக்கு தற்போது சிறிது நேரம் இருக்கிறது என்பதற்காகவோ அல்லது வேறு ஏதாவது காரணத்திற்காகவோ செய்யப்படும் சேவைகள் நிச்சயம் குறைந்த அளவுப் பயனைக் கூடக் கொடுக்க முடியாது. மற்ற சில நிறுவனங்கள் விளம்பரத்திற்காக செய்யும் சேவைத்திட்டங்களை போன்று நாம் கண்டிப்பாக சேவை செய்யக் கூடாது. நம் உள்ளத்தில் அடிஆழத்தில் 'இந்த ஏழைகள் வடிவில் வாழும் இறைவனுக்கு சேவைகள் செய்வது மனிதனாகப் பிறந்த நமது கடமை' என்று நன்கு உணர்ந்தால்தான், அனுபவத்தில் அது வந்தால்தான் நமது சேவைகள் நல்ல பலனைக் கொடுக்கும். 'எதற்காக சேவை செய்ய வேண்டும்?' என்ற அடிப்படை உண்மை தெரிந்தால்தான் நாம் சேவை செய்வதன் அர்த்தம் நமக்குப் புரியும். அப்படி சேவை செய்வதன் உண்மையை சரிவரப் புரிந்து கொண்டால் தான் சேவை செய்வதற்கான அடிப்படைத் தகுதிகளை நம்மால் வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். அப்போதுதான் சேவையில் ஈடுபடும்போது அதில் நமது உழைப்பு, நமது நேரம், நமது பொருள் போன்றவற்றை செலவிடுவதில் நமக்கு சோர்வு உண்டாகாது.

இந்த உண்மைகளைத் தெரிந்து கொள்ள நாம் கண்டிப்பாக தெய்வத் திருமூவர்களின் வாழ்க்கையையும், உபதேசங்களையும் படித்துத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படிப் படித்துத் தெரிந்து கொண்டால் தான் ராமகிருஷ்ண மிஷன் எப்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டது? இதன் அடிப்படைக் கொள்கைகள் என்ன? இது உண்மையில் ஆன்மிகம் சம்பந்தமான இயக்கமா? இல்லை வெறும் தொண்டு செய்யும் ஒரு நிறுவனமா? இதில் உள்ள சாதுக்கள் யார்? இயக்க வளர்ச்சியில் அவர்கள் பங்கு என்ன? இதில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டு தொண்டு செய்யும்

தொண்டர்கள் யார்? அவர்களுடைய மனப்பான்மை என்ன? உண்மையில் இந்த இயக்கத்தின் அடிப்படை நோக்கம் என்ன? - போன்ற உண்மைகள் புரியும்.

ராமகிருஷ்ணானந்தர் அருளால் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் ஆரம்பித்த இந்த இல்லம் எந்த உண்மைகளை அடிப்படையாக வைத்து, இன்றும் நூற்றாண்டுகளைக் கடந்தும் நடந்து வருகிறது? இது பற்றிய சரியான புரிதல் இருந்தால் தான் இந்த சேவையில் நமக்கு ஏற்படும் தொந்தரவுகளையும், இடையூறுகளையும் சரிவரக் கையாள முடியும். நடுநடுவே மனத்தளர்ச்சி ஏற்படாது. நமது மிஷன் கொள்கைகள் புரிந்தால்தான் நமது கடமையில் உணவு மற்ற வசதிகள் ஆகியவற்றையும் தாண்டி பொறுப் புணர்வும் கடமையுணர்வும் அதிகரிக்கும். யாருடைய கொள்கைகளை அடிப்படையாக வைத்து இந்த சேவைகள் நடக்கின்றனவோ, நாம் இவ்வளவு சிரமப்பட்டு எவர் பெயரால் இந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டு வருகிறோமோ அவர்களைப் பற்றிப் படிக்காமல், தெரிந்து கொள்ளாமல் எப்படி அவர்களுடைய திட்டங்களை நம்மால் செயல்படுத்த முடியும்?

சேவை செய்யும் தயாராகும் தொண்டர்கள் இதனைப் புரிந்து கொண்டு தங்களை தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். மயிலாப்பூரில் இல்லம் நடைபெறுவதைத் தவிர தற்போது நாம் பின்தங்கிய கிராமங்களில் டியூசன் சென்டர் நடத்துவது, மருத்துவ முகாம்கள் நடத்துவது போன்ற சேவைகளில் ஈடுபட்டு வருகிறோம். டியூசன் சென்டர்களை தங்களுடைய சொந்த இடமாகப் பாவித்து அங்கிருக்கும் குழந்தைகளை தங்களது சொந்தக் குழந்தைகளாகப் பார்க்கப் பழக வேண்டும். மருத்துவ முகாமிற்கு சிகிச்சைக்கு வரும் பொதுமக்களை நமது உறவினர்களாகப் பார்க்க வேண்டும். உள்ளத்தின் அடியாழத்திலிருந்து அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்காக பாடுபட வேண்டும். நமது சொந்தக் குழந்தைகளின் முன்னேற்றத்தைக் குறித்து எப்படி சிந்திப்போமோ, நமது உறவினர்களின் உடல் நலனில் எப்படி அக்கறை செலுத்துவோமோ அதே அளவுக்குக் குறையாமல் இந்தக் குழந்தைகள் மீதும், பொதுமக்கள் மீதும் அன்பு செலுத்த வேண்டும். அவர்களுக்காக நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு நேரம் செலவிடுதல், பணம் செலவிடுதல் ஆகியவற்றையும் செய்ய வேண்டும். இந்த வகையில்தான் நமது ராமகிருஷ்ண மிஷன் தொண்டர்கள் மற்றவர்கள் முன்னேற்றத்திற்காகப் பாடுபடுகிறார்கள். இந்த காரணத்திற்காகத்தான் இன்று சேவை செய்யும் ஆன்மிக நிறுவனங்களில் நமது ராமகிருஷ்ண சங்கம் முதலிடத்தில் இருக்கிறது. இதிலுள்ள ஏறக்குறைய 2000-க்கும் அதிகமான சாதுக்கள் மற்றும் ஆயிரக்கணக்கான தொண்டர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் பாடுபடுவது இது போன்ற ஏழைகளுக்கான சேவைகளை தெய்வப் பணியாகச் செய்து இந்த நாட்டிற்கு நம்மால் ஆன தொண்டினைச் செய்வதற்காகத்தான். 'எனது இஷ்ட தெய்வமாகிய இறைவன்தான் இவர்கள் வடிவில் இப்படித் துன்பப்படுகிறார்' என்ற உறுதியான நம்பிக்கை நம்மிடம் இருந்தால்தான் ராமகிருஷ்ண மிஷன் தொண்டராக நம்மால் உண்மையான சேவை செய்ய முடியும்.

நமது முன்னாள் மாணவர்கள், இல்லத்தில் நடைபெறும் திருமூவர் ஜெயந்தி விழா மற்றும் மற்ற விழாக்களில் பங்கு பெற்று ராமகிருஷ்ண பாரம்பரியத்தை அனுசரிக்கக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர், அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி, சுவாமி விவேகானந்தர் மற்றும் துறவற இல்லற சீடர்களின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூல்களை வாங்கி படிக்க வேண்டும். இது நமது சேவைக்கு உதவுவது மட்டுமல்லாமல், நமது சொந்த வாழ்க்கைக்கும் மிகப் பெரிதளவில் உதவும். இல்லத்திற்கு அருகிலுள்ள ராமகிருஷ்ண மடத்திற்கும் அவ்வப்போது செல்வதையும் வழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நமது இல்லத்தின் தற்போதைய தேவை இத்தகைய தன்னலமில்லாத ஒரு சில தொண்டர்கள்தான். இத்தகைய அடிப்படை குணங்களோடு நமது முன்னாள் மாணவர்கள் இந்த சமுதாய சேவைக்கு முன்வந்து தொண்டாற்றும்படி தங்களை இல்லம் அன்புடன் வேண்டிக் கொள்கிறது.

ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம்

ப.ந. அசோக்குமார் *

அன்பான மாணவர் இல்லம் !
 ஆதரவற்றோர் கற்க்கும் இல்லம் !!
 இன்னல்கள் தீர்க்கும் இல்லம் !
 ஈகையில் சிறந்த இல்லம் !!
 உயரச் செய்யும் எங்கள் இல்லம் !
 ஊக்குவிக்கும் சாதுக்கள் உழைக்கும் இல்லம் !!
 எங்கும் திருமூவர் நிறைந்த இல்லம் !
 ஏங்கிய மனங்கள் மகிழும் இல்லம் !!
 ஐயா என ஆசானைப் போற்றும் இல்லம் !
 ஒற்றுமையாய் மாணவர்திகழும் இல்லம் !
 ஓயாது சேவை செய்யும் இல்லம் !!
 ஒளவை போல் அனுதினம் போதிக்கும் இல்லம் !
 எங்கு என மாணவரை மாற்றும் இல்லம் !

* தலைமை ஆசிரியர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் உறைவிட உயர்நிலைப்பள்ளி, சென்னை

தேசப் பணியில் சென்னை மாணவர் இல்லம்

பத்ம பூஷன் Dr. நல்லி குப்புசாமி செட்டியார்

சுதந்திர இந்தியா பல துறைகளில் வளர்ந்து வருகிறது. எனினும் அடித்தட்டு மக்கள் வீட்டுக் குழந்தைகளின் கல்வி முழுமையாக அமையவில்லை. 100 வருடங்களுக்கு முன்பு இந்த நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருந்தது. வறுமை கொடியது என்பதனால் பல ஏழைக் குழந்தைகள் பள்ளிப் படிப்பு கூட படிக்க முடியாமல் இருந்தார்கள். இப்போது கூட அரசாங்கம் சில சலுகைகளை செய்திருந்தாலும், ஏழைக் குழந்தைகள் எல்லோரும் பள்ளியில் சேர்ந்து படிக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது.

100 வருடங்களுக்கு முன்போ பள்ளிகள் குறைவு; வறுமை அதிகம். குழந்தைகளை ஏதாவது ஒரு வேலைக்கு அனுப்பி குடும்ப உறுப்பினர் பசியைத் தீர்க்க முடியுமா என்று பார்த்தார்கள். அந்தக் காலக்கட்டத்தில் சிறுவர்கள் அரைகுறை ஆடையுடன், வீதிகளில் சுற்றித் திரிந்தார்கள். மயிலாப்பூர் குளக்கரையில் பசியோடு வாடி அமர்ந்திருந்த குண்டூரிலிருந்து சென்னைக்கு படிக்கும் வாய்ப்புத் தேடி வந்திருந்த நான்கு மாணவர்களைக் கண்ட ராமு என்கிற ராமசாமி அய்யங்கார் அந்தக் குழந்தைகளை கையோடு அழைத்துச் சென்று உடை கொடுத்து, உணவு கொடுத்து, படிப்பும் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தார். அந்த முனைவு தான் பிற்காலத்தில் ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லமாக மாறியது. முதல் மாணவர் இல்லம் இப்படி சென்னையில் தான் தொடங்கப்பட்டது. அடுத்தடுத்த ராமகிருஷ்ண மிஷனின் கிளைகள் உருவான எல்லா இடங்களிலும் மாணவர் இல்லங்களும் தோன்றின.

சென்னை மாணவர் இல்லம் ஏழைகளின் அரண்மனை என்று அழைக்கப்படுகிறது. வசதி இல்லாதவர்கள், இந்த இல்லத்துடன் இணைந்த பள்ளிக்கூடத்தில் கல்வி பெறுகிறார்கள். தொழிற்கல்வி கூடத்தில் சேர்ந்து டிப்ளமோ முடித்தவுடனே நல்ல வேலைவாய்ப்பு பெறுகிறார்கள். இந்த தொழிற்கல்விக் கூடத்தின் பயிற்சி சாதனங்கள், பெரிய பொறியியல் கல்வி கூடத்தில் இருப்பதைவிட நவீனமானவை. ஆக ஆறாம் வகுப்பில் சேரும் ஒரு மாணவன் இல்லத்திலேயே தங்கிப் படித்து, வேலைவாய்ப்பு பெறுகிறான். வாழ்க்கையில் உயர்கிறான். இந்த வளர்ச்சிக்கான எல்லாவித உதவிகளையும், ராமகிருஷ்ண மிஷன் நடத்தும் மாணவர் இல்லம் செய்துத்தருகிறது.

* Vice President, Ramakrishna Mission Students' Home Management Committee

கல்வி புகட்டுவதோடு ஒழுக்க நடைமுறைகளையும் பழக்கப்படுத்தி வருகிறது, மாணவர் இல்லம். இங்கு சில வருடங்கள் தங்கிப் படித்த மாணவர்கள், தங்கள் வாழ்க்கையில் தினசரி ஒழுக்கத்தை தவறாமல் கையாளுகிறார்கள். அன்றாட வாழ்க்கையில் அவர்களுக்கு ஒழுங்குமுறை படிந்து வருகிறது. இதற்கு ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில வருடங்களுக்கு முன்பு கொல்கொத்தா, பேலூரில் நடந்த இல்ல முன்னாள் மாணவர் மாநாட்டில் பேசியவர்கள், இல்லம் தங்களை எப்படி வாழ்க்கையில் உயர்த்தியது என்பதை விரிவாகச் சொன்னார்கள். அவர்களில் சிலர் மருத்துவர்கள், நீதிபதிகள் மற்றும் IAS, IPS அதிகாரிகள்.

பேசியவர்களில் ஒருவர், தான் இரவு நேர ரயில் பயணங்களில் கொடுக்கப்படும் விரிப்பு, போர்வை, தலையணை போன்றவற்றை இறங்கும் போது, கொடுத்தப்படியே மடித்து வைப்பதாகவும், மற்றவர்கள் அதை அப்படியே போட்டுவிட்டுச் சென்றாலும் தான் அப்படியே போட்டு விட்டு போவது இல்லை என்றார். பொது இடங்களிலும் ஒழுங்கு முறை தேவை என்பதை மாணவர் இல்ல வாழ்க்கையில் கற்றுக் கொள்வதாகவும் சொன்னார். ஐந்தில் வளைந்தது, ஐம்பதிலும் வளையும் என்பது உண்மைதான்.

அந்த மாநாட்டில் பேசிய அனைவரும் வேறு எங்கு தங்கி படித்திருந்தாலும் இந்தளவுக்கு உயர்ந்திருக்க முடியுமா என்பது சந்தேகமே. இதற்குக் காரணம் தாங்கள் வழங்கிய கல்வியும், பெற்ற ஒழுக்கக்கட்டுப்பாடுகளுமே என்றார்கள்.

இது சம்பந்தமாக இன்னொரு விஷயத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உங்களுக்கெல்லாம் தெரியும் ராஜபாளையம் ஒரு தொழில் நகரம் என்பது. ராஜ உக்கர் என்றழைக்கப்படும் தெலுங்கு இனத்தவர் அங்கு அதிகம் வசிக்கிறார்கள். அவர்களில் சற்றே வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்த ஒருவர் தன் மகனை சென்னை ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லத்தில் சேர்க்க விரும்பினார். ஆனால் விதிகள் அதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை. அவர் வசதியான குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். இருந்தாலும் அந்த இராஜபாளையத்துப் பெரியவர், மடத்தின் தலைவர் சுவாமிஜியை சந்தித்து விதிவிலக்காக தன் மகனை இல்லத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும், இல்லத்தின் ஒழுக்கம் தன் மகனை உயர்த்தும் என்று தன்னம்பிக்கையைச் சொல்லி வற்புறுத்தினார்.

அந்த சிறுவனுக்கு இல்லத்தில் தங்கி படிக்க அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அவர் தான் பிற்காலத்தில் ராஜபாளையம் ராம்கோ நிறுவனத்தின் Director - ஆக உயர்ந்தார். இதேபோல் ஆசிய வளர்ச்சி வங்கியின் Director - ஆக இருந்து அண்மையில் காலமானார். கே.எஸ். என்றழைக்கப்படும் கே.சுப்ரமணியம் அவர்கள் இல்லத்தின் முன்னாள் மாணவர்; I.A.A.S பணியைச் சார்ந்தவர். இவர் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளரும் கூட. பன்முகத்தகுதிகளை வளர்த்துக் கொள்ள

இல்லத்து வாழ்க்கையும், ஆசிரியர்களின் அனுசரணையும் பெரிதும் உதவியிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். இவருடன் படித்த சிலர் தொழிலதிபர்களாகவும் உயர்ந்திருக்கிறார்கள். ஒரு நல்ல தேசம் நல்ல குடிமக்களை பொருத்தது என்பதால் மாணவர் இல்லம் அப்படிப்பட்ட நல்ல குடிமக்களை உருவாக்கிய பெருமைக்குரியது.

சமீப காலமாக மாணவர் இல்லம் திருவள்ளூர் நகர் அருகிலுள்ள 8 கிராமங்களை தத்தெடுத்து இல்லத்தில் படித்த பழைய மாணவர்களின் உதவியோடு இந்த கிராமங்களில் மாணவர்களுக்கு டியூசன் சென்டர் நடத்தி வருகின்றனர். மற்றும் இந்த கிராமங்களில் வசிக்கும் கிராமவாசிகளுக்கு மருத்துவ முகாம்கள் தவறாமல் நடத்தப்பட்டு வருகிறது. எல்லா வசதிகளும் இலவசமாக செய்து தரப்படுகின்றன. இது போற்றத்தக்க காரியம். இல்ல காரியதரிசி பழைய மாணவர்களின் ஒத்துழைப்போடு இதை செய்து வருவதில் பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம். எல்லாம் குருமகராஜ் அருள் என்று விநயமாக கூறுகிறார்.

இந்த இல்லத்தை ராமகிருஷ்ண மடத் துறவிகள் வெகு சிறப்பாக நடத்தி வருகிறார்கள். சமீபகாலம் வரை இல்லத்தின் செக்ரட்டரியாக இருந்த ஸ்ரீ சத்யஞானானந்தர் சென்னை மடத்தின் தலைவராக பொறுப்பேற்றார். இவர் காலத்தில் இல்லத்தில் பெருமளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டது. தொலைநூட்பக்கல்வி சிறப்பாக வளர்ந்தது. இவர் சென்னை மடத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்ற பின் மடத்தின் தலைவராக இருந்த சுவாமி தர்மிஷ்டாநந்தா அவர்கள் இப்போது இல்லத்தின் செக்ரட்டரியாக இருக்கிறார். துறவியரின் அர்ப்பணிப்பே இல்லத்தின் உயர்வு!

**பெயர், புகழ், மற்றவர்களை
அடக்கியாளுதல் இந்த
ஆசைகள் இல்லாமல்
நாம் வேலை செய்வோம்.**

- சுவாமி விவேகானந்தர்

ஏழைகளின் அரண்மனை!

திருப்பூர் கிருஷ்ணன்*

சசி மகராஜ் என்று பிரியமாய்ப் பலரால் அழைக்கப்படுபவர், அன்பே வடிவான சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர். பரமஹம்சரின் நேரடிச்சீடர் அவர்.

சசிமகராஜுக்கு 'ராமகிருஷ்ணானந்தர்' எனத் தீட்சா நாமம் வழங்கியவர் சுவாமி விவேகானந்தர்தான்.

பரமஹம்சர் உடல் தரித்து வாழ்ந்த காலத்தில் அவருக்குச் சேவை செய்வதிலும் பரமஹம்சர் ஸித்தி அடைந்தபின் அவரைச் சிந்தனை செய்து வழிபடுவதிலும் பேரானந்தம் கொண்டு வாழ்ந்தவர் சுவாமி ராமகிருஷ்ணானந்தர்.

சென்னை மக்கள் சுவாமி விவேகானந்தர் சென்னை வந்த போது அவரது கம்பீரமான உரைகளில் மனம் பறி கொடுத்தார்கள்.

அவர் விடைபெற்றுச் செல்லும் போது, சென்னையிலும் தங்களுக்கு ஒரு ராமகிருஷ்ண மடம் வேண்டும் என்று ஒரு மனதாக அவரிடம் விண்ணப்பித்தார்கள்.

சென்னை மக்களின் அன்பு நிறைந்த வேண்டுகோளை விவேகானந்தரால் தட்ட இயலவில்லை. கொல்கத்தா சென்றதும், சென்னையில் ராமகிருஷ்ண மடம் ஒன்றைத் தொடங்குமாறு சசிமகராஜைப் பணித்தார் விவேகானந்தர்.

அதன்படி கொல்கத்தாவிலிருந்து சென்னை வந்து, சென்னையில் ராமகிருஷ்ண மடத்தைத் தொடங்கினார் சசிமகராஜ்.

சசிமகராஜ் தம் வாழ்வை குருதேவருக்கே அர்ப்பணித்துக்கொண்ட தூய துறவி. அவர் உள்ளம் முழுவதும் நிரம்பியிருந்தது குருதேவர்பால் கொண்ட பக்தியும் சமூகத்தைப் பற்றிய அக்கறையும்தான்.

வேதாந்தம் உள்ளிட்ட ஆன்மிக விஷயங்களைப் போதிப்பதற்காக அவர் சென்னையில் பல இடங்களுக்குச் செல்வதுண்டு. அப்படிச் செல்லும் போது ஒரு நாள் வழியில் ஒரு சிறுவனைப் பார்த்தார் அவர்.

* Dr. Thiruppur krishnan M.A., Ph.D., Editor, Amudasurabi

அவன் இலக்கற்ற பார்வையோடு அங்குமிங்கும் திரிந்து கொண்டிருந்தான். அழுக்கான உடை. மெலிந்த உடல். அவன் பசியோடிருந்தான் என்பதை அவனது தோற்றமே தெரிவித்தது.

அவனை மடத்திற்கு அழைத்து வந்தார் மகராஜ். யார் ஆதரவேனும் கிட்டினால் போதும் என்ற மனநிலையில் இருந்த அவன் அவர்விரலைப் பற்றியவாறு நடந்து வந்தான்.

முதலில் அவனுக்கு உணவளித்தார். அவன் உணவை அள்ளியள்ளிச் சாப்பிட்ட வேகத்தைப் பார்த்தால் பலநாட்களாக அவன் சாப்பிடவே இல்லை என்பது தெரிந்தது.

சசிமகராஜின் உள்ளம் உருகியது. என்ன கொடுமை இது! நன்றாக உண்டு வளர வேண்டிய இளமைப் பருவத்தில் இவன் சாப்பிடவே வழியில்லாது இருக்கிறானே?

‘யாரப்பா நீ? உன் தாய் தந்தை யார்?’ என்று அவனிடம் கனிவோடு விசாரித்தார். அவன் கண் கலங்கிச் சொன்ன செய்திகள் அவரை உலுக்கின. அவன் மைகூரைச் சேர்ந்தவன். பிழைப்புக்காகச் சென்னை வந்திருக்கிறான். அவன் தாய் தந்தை இருவரும் பிளேக் நோயால் தாக்கப்பட்டு இறந்து விட்டார்கள். ஆதரிப்பார் இன்றிச் சென்னைத் தெருக்களில் அலைந்து கொண்டிருக்கிறான் அந்தச்சிறுவன்.

சசி மகராஜ் பரிவோடு அவன் தலையைத் தடவிக் கொடுத்தார்.

‘குழந்தாய்! உனக்குத் தாய் இல்லை என்று நினைக்காதே! உனக்கு ஒரு தாய் இருக்கிறார்!’ என்றார் அவனிடம்.

‘யார் அந்தத்தாய்?’

அவன் வியப்போடு வினவினான். தான் வழிபடும் தூய அன்னை சாரதா தேவியின் புகைப்படத்தைக் காட்டினார் மகராஜ்.

உடனே ‘என் தந்தை?’ என அவன் அடுத்த கேள்வியைக் கேட்டான். குருதேவர் படத்தைக் காட்டினார் மகராஜ்.

அவன் தன் விழிகளை விரல்களால் துடைத்துக் கொண்டான். தனக்கு ஒரு தாயும் தந்தையும் இருக்கும் போது தான் ஏன் கண் கலங்க வேண்டும் என அவனுக்குத் தோன்றி யிருக்க வேண்டும்.

அவனை ஆதரவோடு தட்டிக்கொடுத்த மகராஜ், அவன் மடத்திலேயே தங்கிக் கொள்ளலாம் என்றார். ஆனால் அதற்கு ஒரு நிபந்தனை விதித்தார். மடத்தில் அவன் எல்லா வேளையும் சாப்பிட்டுக் கொள்ளலாம், இரவு நேரத்தில் மடத்திலேயே

உறங்கலாம். மடம் அவனுடைய வீடாய் இருக்கும். ஆனால் அவன் கட்டாயம் கல்வி கற்க வேண்டும். மகிழ்ச்சியோடு அந்த நிபந்தனையை ஏற்றுக்கொண்டான். மடத்திலேயே உண்டு உறங்கி வாழத் தொடங்கினான். அருகிலிருந்த பள்ளிக்குச் சென்று கல்வி கற்கவும் தொடங்கினான்.

அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி, தந்தை குருதேவர் ஆகியோர் நிழலில் அவன் பூரண பாதுகாப்பை உணர்ந்தான். அவனது போக்கு மகராஜுக்கு மிகுந்த மன நிறைவு தந்தது. அடிக்கடி இந்தச் சிறுவர்களைப் பற்றிய தீவிர சிந்தனையில் ஆழ்ந்தார் மகராஜ். இத்தகைய சிறுவர்களைப் பராமரிக்க வேண்டியது சமூகத்தின் கடமை என்றும் அவ்வகையில் அந்தக் கடமையை ராமகிருஷ்ண மடமே மேற்கொள்ள வேண்டும் என்றும் அவருக்குத் தோன்றியது

1905 பிப்ரவரி மாதத்தில் ஆந்திரப் பிரதேசத்தில் உள்ள குண்டூரில் இருந்து நான்கு சிறுவர்கள் ஆதரவற்றவர்களாய்ச் சென்னை வந்தார்கள். உணவு தங்குமிடம் கல்வி இவற்றைத்தேடி அலைந்தார்கள். பசியோடு மயிலாப்பூர் குளக்கரையில் இருந்த அவர்களின் அதிர்ஷ்டம் அவர்கள் சசிமகராஜின் பக்தரான ஸ்ரீசிராமசாமிஐயங்கார் கண்களில் பட்டார்கள். ராமு தன் வீட்டில் அவர்களுக்கு அடைக்கலமளித்தார். சசி மகராஜின் மனப்போக்கை அறிந்த ராமு, அவர் ஆசியோடு 1905 பிப்ரவரி 17 ஆம் நாள் ஏழு மாணவர்களோடு சென்னை மயிலாப்பூரில் உள்ள ஒரு சிறிய கட்டிடத்தில் மாணவர் இல்லத்தைத் தொடங்கினார்.

இந்த இல்லத்தைத் தொடங்க உதவிய இன்னொருவர் டாக்டர் எம்.சி. நஞ்சுண்டராவ். இவர் சுவாமி விவேகானந்தர் சென்னை வந்த போது, அவரது உரைகளால் கவரப்பட்டு அவரின் சீடராக மாறியவர். மகாகவி பாரதியார் தலை மறைவு வாழ்க்கைக்காகப் புதுச்சேரி செல்ல முற்பட்டபோது, அவ்விதம் செல்ல உதவியர் இந்த நஞ்சுண்டராவ்தான்.

முதலில் சிறிய இல்லத்தில் தொடங்கிய மாணவர் இல்லம், பின்னர் ஆதரவற்ற மாணவர்கள் அதிகம் பேர் வந்து சேரவே, சற்றுப் பெரிதான வாடகை இல்லத்திற்கு மாறியது.

இந்த மாணவர் இல்லத்தின் தேவையும் இது செய்யும் சேவையின் பெருமையும் மெல்ல மெல்ல மக்களிடையே பரவத் தொடங்கியது.

1916 இல் திரு.எஸ்.ஜி. ஸ்ரீனிவாசாச்சாரியார் அவர்கள் தமக்குச் சொந்தமாக மயிலாப்பூரில் இருந்த பெரும் நிலப்பரப்பு ஒன்றை மாணவர் இல்லக் கட்டிடத்திற்கென வழங்கினார். ஸ்ரீசி. ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் மாணவர் இல்லக் கட்டிடம் கட்ட நிதி திரட்டக்கடுமையாக உழைத்தார்.

1917 மே 6-ம் தேதி புத்த பெருமான் ஐயந்தியான வைசாக பெளர்ணமி தினத்தில் சுவாமி பிரம்மானந்தர் இந்த இல்லக் கட்டடத்திற்கு அடிக்கல் நாட்டினார்.

பிறகு அவரே 10.05.1921 அக்ஷயத்ருதியை நன்னாளில் இல்லத்தை திறந்து வைத்து, 'ஏழைகளின் அரண்மனை' என்ற அழகான பெயரை இந்தக் கட்டடத்திற்குச் சூட்டினார்.

பின்னர் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை பெருகத் தொடங்கியதும் பொதுமக்களிடையே இந்த இல்லத்திற்குப் பெரும்மதிப்புத் தோன்றியதும் பற்பலர் நன்கொடைகள் மூலம் இந்த உயரிய தொண்டு நிறுவனத்தை ஆதரிக்கத் தொடங்கியதும் இயல்பாக நிகழ்ந்தது.

தொடக்கத்தில் அருகிலுள்ள பள்ளியில் சிறுவர்கள் கல்விபயில அனுப்பப்பட்டார்கள். விரைவில் குருகுல முறையிலான உறைவிடப் பள்ளியை மாணவர் இல்லமே தொடங்கியது. மெக்கனிகல் எஞ்சினியரிங், மட்டுமே இருந்த பாலிடெக்னிக் கல்லூரியில்,

ஆட்டோமொபைல் எஞ்சினியரிங், கம்ப்யூட்டர் எஞ்சினியரிங் டிப்ளமா வகுப்புகள் அங்கு தொடங்கப்பட்டன. இப்போது ஆதரவற்ற சிறுவர்கள் பற்பலரின் சரணாலயமாக இந்த மாணவர் இல்லம் தொடர்ந்து செயல்பட்டு வருகிறது.

பல முக்கியமான பிரமுகர்கள் மாணவர் இல்லத்தின் தன்னலமற்ற சேவையால் கவரப்பட்டுள்ளனர். காலஞ்சென்ற தமிழ் எழுத்தாளர் ஆர். சூடாமணி, கணிசமான தொகையை ராமகிருஷ்ணமடத்தின் மாணவர் இல்லம், இலவச மருத்துவமனை போன்ற நிறுவனங்கள் செய்யும் பணிகளுக்கு கொடையாக அளித்தார். மாணவர் இல்லக்கூடத்தில், எழுத்தாளர் ஆர். சூடாமணியின்படம் இடம் பெற்றுள்ளது.

தினமணி முன்னாள் ஆசிரியர் ஐராவதம் மகாதேவன் உள்ளிட்ட பலபிரமுகர்களும் மாணவர் இல்லத்திற்குப் பெரும் தொகையை நன்கொடையாக வழங்கியுள்ளார்கள்.

வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாணவர் இல்லம் தன் சேவையால் பெரும்புகழ்பெற்றிருப்பதற்குக்காரணம், அங்குவாழும் மாணவர்களின் தாயாகவும் தந்தையாகவும் விளங்கும் தூய அன்னைசாரதாதேவி, குருதேவர் பரமஹம்சர் ஆகியோரின் அருளாசிதான் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

கிறைவன் வாழும் இல்லம்

பேராசிரியர், முனைவர், வ. வே. சு *

ஆண்டு 1965. நான் சென்னை இராமகிருஷ்ணா மிஷன் விவேகானந்தா கல்லூரியில் புகுமுக வகுப்பு மாணவன் (பி.யூ.சி.).

இரண்டாம் நாள் வகுப்பில் அறிமுக நேரத்தில் இரண்டு மாணவர்கள் “நாங்கள் ஹோம் ஸ்டூடண்ட்ஸ்” என்றார்கள்..

மாணவர்கள் இரண்டு வகைப்படுவார். பெரும்பாலோர் அவரவர் வீட்டிலிருந்து வருவார். சிலபேர் கல்லூரி விடுதியில் இருந்து வருவார். இதென்ன மூன்றாவதாக “ஹோம்” என்கிறார்கள். ஹோம் என்றாலும் வீடுதானே! அதென்ன என புரியாமல் இருந்தேன். பிறகுதான் “ஹோம்” என்றால், எங்கள் கல்லூரிக்கு அடுத்து இருக்கும் மாணவர் இல்லம் என்றும் அதனை நடத்துவது ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மிஷன் என்பதையும் அறிந்தேன்.

அன்றிலிருந்து இன்றுவரை கடந்த ஐம்பத்தெட்டு ஆண்டுகளாக நான் தொடர்ந்து கவனித்து வரும் ஒரு புனித ஆலயம் போன்ற கல்வி நிறுவனம் நமது “ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மாணவர் இல்லம்”. இதனை அருகிருந்து பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டதில் எந்த வியப்பும் இல்லை; காரணம், விவேகானந்தா கல்லூரி மாணவனாக இருந்த நான் அதே கல்லூரியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து முப்பதைந்து ஆண்டுகள் பணி புரிந்து ஓய்வு பெற்றவன். பிறகு சென்னையிலேயே வசித்தும் வருபவன். எனவே நமது மாணவர் இல்லத்தின் தோற்றம் வளர்ச்சி அனைத்தும் பற்றி அறியும் நல்வாய்ப்புப் பெற்றவன்.

நூறாண்டுகளைக் கடந்தும் கம்பீர நடை போட்டு தமிழகத்தின் ஓர் அடையாளச் சின்னமாக விளங்கும் நமது மாணவர் இல்லத்து வெற்றியின் ரகசியம் என்ன என்று எண்ணிப் பார்த்தேன்.

வீரிய விதையும் விளைநிலமும்

பயனுள்ள ஒரு பழமரம் வேண்டுமென்றால் அதற்காகத் தேர்ந் தெடுக்கப்படும் விதைகள் வீரியமும் நற்பண்புகளும் கொண்டவையாக இருத்தல் அவசியம். எல்லா விதமான ஊட்டச்சத்துகளும் நிறைந்த, பண்படுத்தப்பட்ட நல்ல

* Dr. V.V. Subramaniam, Former Principal, Vivekananda College, Chennai

நிலத்தில் போட்டால் தான் விதைகள் முளைவிடும். தேவைப்படும் நேரத்தில் நீரும் சூரியவொளியும் அவற்றிற்குக் கிடைக்கவேண்டும். வளரும் இளம் செடியைப் பழுபூச்சிகள் அரிக்காமலும், அவற்றின் இளம் தளிர்களை ஆடுமாடுகள் மேயாமலும் கண் காணிக்க வேண்டும்; மழை புயல் வறட்சி போன்ற இயற்கை ஆபத்துக்களில் இருந்து பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும். இவைகளைச் செய்ய ஆள்பலமும் பண்பலமும் வேண்டும். இவை அனைத்தும் இருந்தால் ஒரு சில ஆண்டுகளில் தன்னைத்தானே பாதுகாத்துக் கொள்ளக் கூடிய வலிய மரம் தோன்றும். தானே அது தண்ணீரைத் தேடிக் கொள்ளும். சில ஆண்டுகள் ஆனபின் அவை மலர்கள், காய்கள், கனிகள் எனப் பலவற்றைக் கொடுக்கத் துவங்கும். பரந்து விரிந்து நிழலையும் கொடுக்கும்.

ஒரு சாதாரண மரம் நல்லபடியாக வளர்ந்து பயன்தரவே இத்தனை அடிப்படையும் உழைப்பும், அக்கறையும் தேவை என்றால் நூறாண்டுகளைக் கடந்து ஆலமரம் போன்று ஒரு “மாணவர் சேவை நிறுவனம்” நமது “ஹோம்” போல வளர வேண்டுமென்றால் அதன் பின்னணியில் எத்தனை உயர்ந்த மனிதர்களின் பங்கு இருக்கவேண்டும் என்பதை நினைத்துப்பாருங்கள்.

குருமகராஜ் அவர்களின் நேர் சீடரான ,சசி மகராஜ் என அனைவராலும் அன்போடு அழைக்கப்படுகின்ற ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ணானந்தரும் அவருடைய சீடரான திரு சி. இராமஸ்வாமி அய்யங்கார் அவர்களும் தான் இல்லம் தொடங்க விதைக்கப்பட்ட வீரிய விதைகள்.

அடுத்த நிலையாக இவ் வீரிய விதைகளை, விளைநிலமான “இராமகிருஷ்ணா மிஷனில்” விதைத்தார்கள். நற்பண்புகளுக்கு உறைவிடமான குருமகராஜின் நேரடி சீடரான பரமஹம்ஸரின் ஆன்மீகப் புத்திரன் என்றே வணங்கப்பட்ட பூஜ்யஸ்ரீ சுவாமி பிரம்மானந்த ஜி அவர்களே முன்னின்று இல்லத்தைத் திறந்து வைத்தார்கள்.

“அனாதைப் பள்ளி போன்ற பெயர் வைக்கக்கூடாது. அது மாணவர்களின் மனங்களை பாதித்து, தன்னம்பிக்கையையும் குலைத்து விடும் என்று அவர்தான் இதனை “ஹோம்” என்று குறிப்பிடச் சொன்னார்கள். இது “மாணவர் இல்லம்” என்றானது.

வளரும் இளம் செடியைப் பாதுகாக்கும் கரங்களாக, டாக்டர் எம்.சி. நஞ்சுண்ட ராவ், எஸ்.ஜி. சீனிவாசாசாரியர், ஸ்ரீ ராமானுஜாசாரியார் போன்ற தன்னலமற்ற உயர்ந்த மனிதர்கள் கிடைத்தது, வளரும் நிலையிலுள்ள இல்லத்துக்கு வலிமையையும் ஆற்றலையும் அளித்தது. நூற்றுக்கணக்கான இராமகிருஷ்ணா மிஷன் பக்தர்களும், பல பிரமுகர்களும் இல்லத்தின் வளர்ச்சிக்கு அக்காலங்களில் உதவி செய்துள்ளார்கள். அத்துணை பேர்களையும் நினைவுகூர்ந்து நன்றிபாராட்டுவது நமது கடமையாகும்.

கிளைபரப்பல்:

ஒரு மரம் ஓரளவு உயரமானவுடன் எப்படி கிளை பரப்புகிறதோ அதைப் பொறுத்தே அதன் நீண்டகால வளர்ச்சி அமைகின்றது. அதிலும் “ஆலமரத்தில் தான் எத்தனை நீளமாக அவை கிளை பரப்பினாலும் அவை கீழே விழாமலும் உடையாமலும் இருக்க “விழுதுகள்” உதவிசெய்கின்றன. இவற்றை “தாங்கு வேர்கள்” என்று சொல்வார்கள்.

இதைப் போலவே “இராமகிருஷ்ணா மாணவர் இல்லமும்” தாங்கு வேர்களை அமைத்துக் கொண்டு பல கிளைகளைப் பரப்பி மிகப் பெரிய “சேவை நீழலைத்” தந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஆதரவு அற்ற மாணவர்களுக்கு உதவுவதில் முக்கியமானது தரமான கல்வி. 1922-ல் அவ்வண்ணம் “குருகுலம்” வழியில் தொடங்கப்பட்டதே இல்லத்தின் உயர்நிலைப் பள்ளி.

1936-ல் குருமகராஜ் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா தொடர்பாக , ஹோம் அருகே வாழும் ஏழை எளிய மக்களுக்காக ஒரு பிரைமரி ஸ்கூல் தொடங்கப்பட்டது.

அறிவுசார் கல்வியில் “தொழில் கல்வியின்” முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து 1932-ல் ஆட்டோமொபைல் துறையில் டிப்ளோமா வுக்கான “பாலிடெக்னிக் கல்லூரிப்” படிப்பு தொடங்கப்பட்டது. 2005-ல் நூற்றாண்டு விழாவின் போது ஆட்டோமொபைல் , கம்ப்யூட்டர் ஆகிய இரண்டு துறைகளில் புதிய டிப்ளோமா வகுப்புகள் தொடங்கப்பட்டன.

2019-ல் பாலிடெக்னிக் மாணவர்கள் தங்கள் செயல்திறத்தை வளர்த்துக் கொள்ள Skill Development Centre திறக்கப்பட்டது. இத்தகைய கல்விப் பயிற்சிகள் மூலம் மாணவர்களை சிறந்த தொழிற்சாலை பணிகளுக்குத் தகுதியானவர்களாக்கி வருகின்றது. ஆண்டுதோறும் “காம்பஸ் நேர்காணல்” நடத்தப்பட்டு தொழில் நிறுவனங்கள் மாணவர்களை பணிகளுக்கு எடுத்துக் கொள்கின்றன.

இடவசதியைப் பொறுத்து விவேகானந்தா கல்லூரியில் அறிவியல் கலைத் துறைகளில் பயிலும் தகுதியான மாணவர்களுக்கு “ஹோமில்” தங்கிப் படிக்கும் வசதி அளிக்கப்படுகின்றது.

சேவைக் கல்வி

உலகம் என்பதே முரண்பாடுகளின் மொத்த உருவம்தான். ஏற்ற தாழ்வு இருப்பதுதான் வாழ்க்கை. ஒன்றிருந்தால் ஒன்றில்லை என்பதுதானே வாழ்க்கை. இதற்காக இறைவனை நோவது சரியல்ல. நாம் நம்மளவில் என்ன செய்யவேண்டும் என்று சொன்னவர்குவாமிஜி.

“முதலில் பிறர் பசியைப் போக்கு; மனிதர்க்குச் செய்யும் சேவை இறைவனுக்குச் செய்யும் சேவை; சக மனிதர்கள் மீது அன்பையும், பிறர்க்கு உதவும் சேவை மனப்பான்மையையும் கற்றுத் தராத கல்வி, கல்வியே அல்ல.” என்று அடிப்படைக் கல்வியில் ஒழுக்கமும் சேவையும் கற்றுத்தரப்பட வேண்டும் என வழியுறுத்தியவர் சுவாமி விவேகானந்தர். அதனைப் பின்பற்றும் இல்லத்தின் சில சேவைகளை இங்கே பதிவு செய்கின்றேன்.

சென்னையை மிதக்கவிட்ட 2015 வெள்ளம், 2018-காஜா புயல், 2023 மிசாங் புயல், போன்ற இயற்கை பேரிடர் நிகழ்வுகளின் போது, சென்னையிலும், அதைச் சுற்றியுள்ள பல பகுதிகளிலும், அருகிலுள்ள மாவட்டங்கள் சிலவற்றிலும். இல்லத்தின் துறவிகள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் பலர் சென்று நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபட்டனர்.

குறிப்பாக மிசாங் புயலின் போது சென்னையில் பழுதடைந்த பல இருசக்கர வண்டிகளுக்கு (200க்கும் மேற்பட்ட) இல்லத்தின் பாலிடெக்னிக் பட்டறையில் மாணவர்கள் இலவசமாக பழுதுபார்த்துக் கொடுத்தார்கள்.

Rehabilitation Project-ல் உத்திரமேரூர் அருகிலுள்ள ஆலப்பாக்கம் கிராமத்தில் இருளர் பழங்குடிமக்களுக்கு ஐம்பது புதிய குடிசைகள் கட்டிக் கொடுத்துள்ளார்கள்.

சென்னைக்கு அருகேயுள்ள ஆறு கிராமங்களில் இல்லம் “டியூஷன் மையங்கள்” வைத்து ஒன்றாம் வகுப்பு முதல் எட்டாம் வகுப்புவரை உள்ள மாணவருக்கு கல்விப் பயிற்சி அளிக்கிறது. இதன் மூலம் 350 மாணவர்கள் பயனடைகிறார்கள்.

மேலும் ஐந்து கிராமங்களில் இல்லத்தின் பழைய மாணவர்கள் டியூஷன் வகுப்புகள் நடத்துகிறார்கள். அதன் மூலம் 300 மாணவர்கள் பயன் பெறுகிறார்கள்.

ஆண்டுக்கு 30 கக்கும் மேற்பட்ட மருத்துவ முகாம்கள் நடத்தி 6000 நபர்களுக்கு மேல் இலவசமருத்துவ உதவி கிடைக்கச் செய்கிறார்கள்.

சென்னை சங்கர நேத்ராலயா , கும்மிடிப்பூண்டி ரோட்டரி கிளப் ஆகியவற்றுடன் இணைந்து கண்பார்வை முகாம்கள் நடத்துகிறார்கள்.

HCL Foundation உதவியுடன் இல்லத்தில் தொழிற் பயிற்சி மையம் நடக்கின்றது.

புதுப்பித்துக்கொள்ளல் (Updating)

நல்ல திட்டமிடுதலும், புதுமையில் நன்மை இருக்குமானால் அதனை உடனே ஏற்றுச் செயல்படும் திறனும் மிக அவசியம். நூற்றிருபது ஆண்டுகளைக் காணும் இராமகிருஷ்ணா மாணவர் இல்லத்தின் வெற்றிக்கு ஒரு முக்கிய காரணம்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் 150 பிறந்த நாள் விழாவை முன்னிட்டு 2013-ஆண்டில் இல்லம் சமையல் எரிவாயு பயன்பாட்டிலிருந்து “சூரிய சக்தியிலிருந்து பெறும் மின் சக்தியைப்” (Solar Energy for cooking) பயன்படுத்தத் தொடங்கியது. படிம எரிசக்திக்கு (fossil energy) பதிலாக இப்புதிய தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துதல் சக்தி சேமிப்பை (Energy Saving) அதிகரிக்கும்; இயற்கை சூழலையும் மாசுபடுத்தாது.

நகரும் எந்திரன் (Mobile Robotics): ரோபோடிக்ஸ் எனப்படும் தானியங்கி எந்திரம் பற்றிய அறிவியல் தகவல்கள் ஏழை எளிய மாணவர்களுக்குச் சென்றடைய, ஒரு நகரும் பரிசோதனைச்சாலை (Mobile Lab) அமைத்து இல்லம் பணிசெய்கின்றது. ரோபோடிக்ஸ் மற்றும் இணையதள செயல்பாடுகள் (IOT) பற்றிய அடிப்படைகளை அறிய மாணவர்களுக்கு 21 மணி நேர பாடதிட்டத்தில் பயிற்சி தருகின்றது. ஓராண்டுக்கு 1400 மாணவர்கள் இதன் மூலம் பயனடைகிறார்கள். இத்திட்டங்களுக்கு HCL நிறுவனம் பொருளுதவியும் ஆதரவும் அளித்துவருகின்றது.

ஒழுக்கக் கல்வி:

இராமகிருஷ்ணா கல்வி நிறுவனங்கள் அனைத்திலும் மிக இன்றியமையாத பண்பாக விளங்குவது ஒழுக்கக்கல்வி. இல்லத்தின் செயல்பாடுகளில் முதலிடம் வகிப்பது இதுவே.

நமது பண்பாடு கலை இலக்கியத் துறைகளிலும் இல்லம் கவனம் செலுத்தி வருகின்றது. ஆண்டுதோறும் நவராத்திரி பண்டிகையின் போது ஒன்பது நாட்களும் நடக்கும் கலை இசை நிகழ்ச்சிகள் மாணவர்களுக்கு நமது மரபுகளையும் இந்துமதப் பண்புகளையும் கொண்டுசேர்க்கும் வாய்ப்பாக அமைந்துள்ளது.

நிறைவு:

குருமகராஜ் அவர்களும் அன்னை சாரதா தேவியும் அன்பு மயமாக வாழ்ந்தே ஆன்மீகச் செல்வத்தை நமக்கு அளித்துச் சென்றவர்கள். எங்கெல்லாம் அன்பு, மனித நேயம், சேவை இருக்கின்றனவோ அங்கே இறைவன் வாழ்கிறான் என்று தமது செயல்கள் மூலமும் பல்வேறு உரைகள் மூலமும் சுவாமிஜி நமக்கு உணர்த்தியுள்ளார். அந்த உயரிய கருத்துக்களை ஏற்று அதன் வழி நடக்கும் இல்லத்தில் நிச்சயம் இறைவன் வாசம் செய்வான். வளர்ச்சிகளுக்கு உறுதுணையாக நிற்பான்.

எனது கில்லம் எனது பெருமை

மூ. சுகுமாரன்*

ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவரில்லம், தகுதியான ஏழை ஆதரவற்ற மாணவர்களுக்கு சேவை செய்கிறது. இங்கு சுவாமி விவேகானந்தர் சொல்வது போல், நல்ல தேசப்பற்றுள்ள, நல்ல குணநலன்கள் உள்ள மனிதனை உருவாக்கும் கல்வி சேவையை நூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இலவசமாக செய்து கொண்டிருக்கிறது. இங்கு சேர்ந்து பயின்று இன்று உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் உயர்ந்த நிலையில் உள்ள மாணவர்களே இதற்கு சான்று. இது ஏழைகளின் அரண்மனை என்பது மிகவும் சாலச்சிறந்தது.

இங்கு நடைபெறும் ஒவ்வொரு நிகழ்வுகளிலும், ராமகிருஷ்ண மிஷன் துறவிகளின் அறிவுரை மற்றும் ஆலோசனைகளின் படி உரிய வழிகாட்டுதலுடன் நடப்பது மிகவும் சிறப்பு.

இவ்வளவு சிறந்த ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவரில்லம் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் 2003-ல் பணியில் சேர்ந்த அடுத்த நாள், மாணவரில்லத்தில் நூற்றாண்டு விழா நிகழ்ச்சிகள் தொடங்கியது. ஏற்கனவே நான் தனியார் மற்றும் அரசு தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளில் 11 ஆண்டுகள் பணியாற்றிய அனுபவம் இருந்தாலும். இங்கு பணியை தொடங்கியது ஒரு புதுவிதமான அனுபவமாக இருந்தது.

“Education is the manifestation of the perfection already in man.”

நமது மாணவரில்லத்தில் சிறப்பான குருகுல கல்வி முறையும், நமது இல்லத்தை மாணவர்கள் தாங்களே பராமரித்து வாழ்வதும் எனக்கு புது அனுபவமாக இருக்கிறது, இது மாணவர்களை நல்ல குடிமக்களாக மாற்றவும், எந்த கடினமான சூழ்நிலையிலும் வாழ்வதற்கு உதவும் பயிற்சிகளாக உள்ளது. எனது வாழ்க்கையில் இதை கற்றுக் கொள்ளவும், பயிற்சி பெறவும் வாய்ப்பாக அமைந்தது.

அரசு தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் பணியில் இருந்து, ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவரில்லம் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் பணியில் சேர்வதற்கு மிக முக்கியமான காரணம், எனது குழந்தைகளின் கல்வி சென்னையில்

* முதல்வர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி, சென்னை

தொடரவேண்டும் என்பது ஆனால் இங்கு பணியில் சேர்ந்த பின் இங்கு எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்புகள் அதனால் நான் பெற்ற அனுபவங்கள், எனது குடும்பத்தைப் பற்றி அதிகம் எண்ணத் தோன்றவில்லை. இன்று எனது குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் அவர்களது வாழ்க்கையில் பெற்ற முன்னேற்றங்கள் தூய மும்மூர்த்திகளின் ஆசீர்வாதம் என்பதை என் வாழ்நாளில் மறக்க முடியாது.

இங்கு நான் பெற்ற கல்வி மற்றும் வாய்ப்புகள் என்னை வெளிப்படுத்த கிடைத்த நல்வாய்ப்பாக அமைந்தது என்பது இது என் இல்லம் எனது பெருமை என்பதற்கு சான்றாகும்.

“Take risks in your life. If you win, you can lead. If you lose, you can guide.”

மாணவரில்லத்தில் எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்புகள், எனது வாழ்க்கையை வழிநடத்தவும் சமூக சேவைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்த்தி குரு மகராஜ் ஆசீர்வாதத்தால் நமது இல்லத்தில் சுவாமிஜிகள் கொடுத்த வாழ்க்கை கல்விகளாகும்.

அவற்றில் ஒரு சிலவற்றை இங்கு நினைவு கூற இந்த வாய்ப்பை பயன்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

சுவாமிஜியின் 150வது ஆண்டு விழா ரத ஊர்வலத்தை திருவள்ளூர் மாவட்டத்தில் பக்தர்களுடன் இணைந்து திட்டமிட்டது எனது வாழ்க்கையில் மறக்க முடியாத ஒன்று. ஒரு மாத காலம் பகல் இரவு என்று பாராமல் பல்வேறு சவால்களும், ஆதரவுகளும் எனக்கு ஒரு மாறுபட்ட சேவையை கற்றுக் கொடுத்தது.

நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் ஏற்பட்ட கஜா புயலின் போது நமது தொழில்நுட்ப கல்லூரியில், ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட விவசாய பம்புகளை சரி செய்து வழங்கிய நிவாரண பணியில் பெற்ற அனுபவம், ஒரு சேவை தொழிற்சாலையின் அனுபவத்தை அனைவருக்கும் பெற்று தந்தது. இதில் சேவை மனதுடன் ஒருங்கிணைந்து செயல்படும் அனைத்து நல்லவர்களுடன் இணைந்து செயல்பட கிடைத்த வாய்ப்பு எனது வாழ்க்கையில் கிடைத்த மிகப்பெரிய ஒன்று.

சென்னையில், பல்வேறு காலகட்டங்களில் செய்யப்பட்ட மழை நிவாரண பணிகளில் சுவாமிஜிகள் ஆலோசனை மற்றும் ஆசீர்வாதத்தால் மாணவர்களுடன் இணைந்து சேவையாற்றியது என்பது என் இல்லம் எனது பெருமை என்பதற்கு சான்றாகும்.

“Work hard, be selfless, and success will follow.”

நமது இல்லத்தில் 2003-ல் விரிவுரையாளராக பணியில் சேர்ந்து இன்று முதல்வர் மற்றும் இயந்திரவியல் துறை தலைவராக பணிபுரியக்கூடிய இந்த வாய்ப்பானது தூய மும்மூர்த்திகளின் ஆசீர்வாதத்தால் கிடைத்தது.

2005 ஆம் ஆண்டு நமது கல்லூரியில் இயந்திரவியல் பாடப்பிரிவுடன் கணினி பொறியியல் மற்றும் தானியங்கி பொறியியல் பாடப்பிரிவுகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதில் கணினி பொறியியல் பாடப்பிரிவில் துறைத் தலைவராக முதல் மூன்று ஆண்டுகள் வழி நடத்தியது, பல்வேறு கணினி தொடர்பான பாடங்களைக் கற்றுக் கொள்ள வாய்ப்பை உண்டாக்கியது.

மூன்று பாடப்பிரிவுகள் தொடங்கியவுடன் மாணவரில்லத்தின் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி விடுதியை பார்த்துக் கொள்ளும் வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்ட பொழுது. நமது மாணவரில்லத்தில் மாணவர்கள் நாள் முழுவதும் மேற்கொள்ளும் பயிற்சிகளை உடனிருந்து பார்ப்பதற்கு மிகவும் சிறப்பாக இருந்தது.

அனைத்து மாணவர்களுக்கும் உரிய பயிற்சி மற்றும் வேலை என்பதை நிர்வாகம் முடிவு செய்த போது, பல்வேறு தொழிற்சாலைகள், முன்னாள் மாணவர்களுடன் இணைந்து அந்த வாய்ப்பை உருவாக்கியது, வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சி அதிகாரியாக மனநிம்மதியை கொடுத்தது.

பணிமனை கண்காணிப்பாளராக பணியாற்றிய போது மாணவர்களுக்கு உரிய திறன் பயிற்சிகளை வழங்க போதகர்களுக்கு பயிற்சிகளை தொழிற்சாலை வல்லுநர்களை கொண்டு கொடுத்தது நல்ல பலன் கொடுத்த முயற்சியாகும்.

பல்வேறு சிறப்பு பயிற்சி மையங்களை உருவாக்கியதால், நமது மாணவர்களுக்கு மிகச் சிறந்த திறன் பயிற்சிகளை கொடுத்து, ஒரு சிறப்பான நிரந்திரமான வேலை பெற்றுத்தர உதவியது.

கோவிட் காலங்களில் நமது இல்லத்தில் மாணவர்கள் தங்கி பயன் பெற முடியவில்லை என்ற பொழுது, நமது இல்லத்து சுவாமிஜிகளும், முன்னாள் மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இணைந்து உலகமே பல்வேறு இன்னல்களை சந்தித்த போது, நமது இல்லத்தின் மாணவர்களுக்கு எந்த கற்றல் பாதிப்பு, இடைநிற்றல் பாதிப்பு ஏற்படக்கூடாது என்று செயல்பட்டதை எண்ணும் பொழுது இது என் இல்லம் எனது பெருமை என மிகச் செருக்கோடு கூறுவதில் மிகவும் பெருமையாக உள்ளது.

இந்த அறிய வாய்ப்பிற்கு நன்றி.

சுவாமி விவேகானந்தரின் சேவை எண்ணம்

Veeravel V *

சேவையை வழிபாடாகக் கருதுவது ஏன்?

சுவாமி விவேகானந்தர் கூறுகிறார்: ‘‘அனைத்து வழிபாட்டின் சாராம்சம்-தூய்மையாக இருப்பதும், மற்றவர்களுக்கு நல்லது செய்வதும். ஏழைகளிலும், பலவீனர்களிலும், நோயுற்றவர்களிலும் சிவனைக் காண்பவர் உண்மையில் சிவனை வழிபடுகிறார்; சிவனை உருவத்தில் மட்டுமே கண்டால், அவரது வழிபாடு ஆரம்ப நிலையில் தான் உள்ளது.

ஏழைகளுக்குச் சேவை செய்வது கடவுளை வணங்குவதற்கு ஒப்பானது. இந்தக்கருத்து இந்திய ஆன்மீகச் சிந்தனையில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளது. ‘நீங்கள் கடவுளை அடைய விரும்பினால், மனிதனுக்கு சேவை செய்யுங்கள். நாராயணனை அடைய நீங்கள் தரித்த நாராயணர்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும்...’

சேவை செய்வது தன்னை உணரும் ஒரு வழியாகும். எப்படி?

ஒருவன் தன் அகங்காரத்தை அழிப்பதன் மூலமே மிக உயர்ந்த ஆன்மீக நிலையை அடைகிறான்..’

ஒருவர் ஆழ்ந்த திருப்தி அடையாத வரை அதைச் செய்ய முடியாது. மகாத்மகாந்தி கூறுகிறார்: ‘‘ஒருவர் சேவையில் மகிழ்ச்சி அடையாத வரையில் எந்த அர்த்தமும் இருக்காது. அதை வெளிக்காட்டவோ அல்லது பொதுக்கருத்துக்கு பயந்தோ செய்யும்போது, அது மனிதனைத் தடுமாறச்செய்து, அவனது உணர்வுகளை நசுக்குகிறது. மகிழ்ச்சியில்லாமல் செய்யும் வேலை, வேலைக்காரனுக்கும் சேவை செய்பவனுக்கும் உதவாது.

வேதாந்தத்தின் மையச்செய்தி ஒருமையும் தெய்வீகமும் ஆகும். ஒவ்வொரு உயிரினமும், பிரபஞ்சத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு துகளும் தெய்வீகமானது மற்றும் ஒன்றோடொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தேவைப்படுபவர்களுக்கு உதவுவது தனக்குத்தானே உதவுவதற்குச் சமம். சேவை பணிவுடன் செய்யப்பட வேண்டும்.

குற்ற உணர்வு, பரிதாப உணர்வு, அங்கீகாரம் பெறுதல், அல்லது கடமை உணர்வு ஆகியவற்றால் உந்தப்பட்டு செய்யப்படும் சேவை முழுமையடையாது.

* Co-ordinator, Ramakrishna Mission Polytechnic College, Chennai

சுவாமி விவேகானந்தர் சொல்கிறார்: 'மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்வதன் மூலம், ஒருவன்தனக்குத்தானே நன்மை செய்து கொள்கிறான்'.

சேவை உலகின் பிரச்சினைகளைச் சமாளிக்க உதவுகிறது

நவீன உலகம் பெரும் பொருள் சாதனைகளால் மாற்றப்பட்டுள்ளது. தகவல் மற்றும் தொடர்பு தொழில் நுட்பப்புரட்சி (ICT) மிகப்பெரிய இணைப்பை கொண்டு வந்து, வாழ்க்கையை வசதியாக மாற்றியுள்ளது. ஆனாலும், நம்மில் பலர், அவ்வப்போது அந்நியப்படுதலை அனுபவிக்கிறோம். ஆன்மிகம் இல்லாததால் நம் வாழ்வில் இன்பம் குறைகிறது. தனிமை, மனச்சோர்வு மற்றும் மனநலக் கோளாறுகள் அதிகமாகி வருகின்றன. நம்மைச் சுற்றி மோதல்களும் வன்முறைகளும் அதிகரித்து உள்ளன. ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் புலம்பெயர்ந்து, தங்கள் சுற்றங்களையும், வீடுகளையும் விட்டு வேறு இடங்களுக்கு இடம் பெயர வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளனர். லட்சக்கணக்கான குழந்தைகள் அதிகிகள் முகாம்களில் பரிதாபகரமான நிலையில் பிறக்கின்றனர். பருவநிலை மாற்றமும் அதன் எதிர்மறையான விளைவுகளும் நம்மைத் தாக்குகின்றன. பேராசை பூமியை அழிக்கிறது.

இந்த நிலைமையை எவ்வாறு சமாளிப்பது?

தன்னலமற்ற தன்மையைக் கற்பிப்பது கல்விப் பாடத்திட்டத்தின் இன்றியமையாத அங்கமாக மாறவேண்டும். இந்தியாவின் பண்டைய தத்துவம் நடைமுறை மற்றும் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய வடிவத்தில் சொல்லப்பட வேண்டும்.

தன்னலமற்ற சேவையே சமகாலப்பிரச்சனைகள் பலவற்றுக்குப் பதில். அமெரிக்கா போன்ற மிகவும் வளர்ந்த நாடுகளில் கூட, தொண்டு நிறுவனங்கள் மிகவும் வலுவாக உள்ளன. தன்னலமற்ற சேவை என்ற 'சனாதன' கருத்திற்கு நாம் திரும்ப வேண்டும். சேவை என்பது ஒரு நடைமுறை யோசனை.

சேவை, ஒரு தனிநபருக்கு எவ்வாறு உதவுகிறது? தன்னலமற்ற சேவை எண்ணத்தை ஊட்டுவது இளைஞர்களுக்கு உதவும்:

- வலுவான தன்மையை உருவாக்கும்;
- வாழ்க்கைப் போராட்டத்திற்கு அவர்களைத் தயார்படுத்தும்;
- மற்றவர்களின் கஷ்டங்களை இதய பூர்வமாக உணரச் செய்யும்;
- சமுதாயத்தையும் தேசத்தையும் கட்டியெழுப்பும்;
- சிறந்த மனிதர்களாக மாற்றும்;
- மனநிறைவு உண்டாக்கும்

இளைஞர்களுக்கு விவேகானந்தர் ஒரு மிகச்சிறந்த முன்னுதாரணம்; ஆதர்சபுருஷன். 'இந்தியாவின் தேசிய இலட்சியங்கள் துறவு மற்றும் சேவை ... நீங்கள் கடவுளை அடையவிரும்பினால், மனிதனுக்கு சேவைசெய்யுங்கள்', 'தேசபக்தி என்பது வெறும் உணர்வு அல்லது தாய்நாட்டின் அன்பின் உணர்வுஅல்ல, சகநாட்டுமக்களுக்குச் செய்யும் சேவையே தேசபக்தி''. என்று அவர்கூறினார்.மேலும்

அவர் நன்மையின் சக்தியை நம்பினார்; பொறாமை மற்றும் சந்தேகம் இல்லாதது; மற்றும் நன்றாக இருக்க முயற்சிக்கும் அனைவருக்கும் உதவுதல்.

வெகுமதியை எதிர்பார்க்காமல் செய்யும் தன்னலமற்ற சேவை, தனக்காகவும் தேசத்திற்காகவும் அதிசயங்களைச் செய்யும்.

சுவாமி விவேகானந்தரின் வேதாந்தம் மற்றும் பரோபகாரக் கருத்துகளின் போதனைகள் இந்திய இளைஞர்களை சமூகத்தின் நலனுக்காக உழைக்கத் தூண்டியது; தியாக உணர்வையும், தேசத்தின் மீதான அன்பையும் அவர்களிடம் விதைத்தது..

ராமகிருஷ்ண மிஷன் தன்னலமற்ற சேவைக்கு ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருந்து வருகிறது. 'தனி மனிதனின் மோட்சத்திற்கும் உலக நலனிற்காகவும்' என்ற சுவாமி விவேகானந்தரின் தாரக மந்திரத்தால் இவர்களின் புனித 'சேவையும் தியாகமும்' பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் தொடரும் என்பது திண்ணம்.

Republic Day - honouring chief Guest

எனது இல்லம்! பெருமை!

ரமா. கி*

‘அன்பால் நிறைந்த ஆலயம், என் இல்லம்!’, இங்கு அன்புகாட்ட பலபேர்! அன்பைப் பெறவும் பலபேர்! பலருக்கு வாழ்வு தந்தும், பலருக்கு வாழ்க்கை ஆனதும் எங்கள் மாணவர் இல்லம். எனது இல்லம், எனது பெருமை!

இம்மாணவர் இல்லத்தின் ஓர் அங்கமான ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் நூற்றாண்டு துவக்கப்பள்ளி கடந்த 89 வருடங்களாக இம்மயிலாப்பூர் பகுதியில் வறுமை கோட்டிற்கு கீழ் உள்ள மாணவர்களுக்கும் தரமான சிறந்த கல்வியை வழங்கி வருகிறது. வறுமை என்பது சாபம் அல்ல. இங்கு வறுமை என்பது ஒரு வரம். படிக்கும் காலங்களில் பள்ளியால் பெருமை அடையும் மாணவர்கள் பிற்காலத்தில் தங்களால் பள்ளிக்குப் பெருமை சேர்ப்பது இங்கு வழக்கமான ஒன்று. இப்பெருமை வாய்ந்த பள்ளியில் ஓர் ஆசிரியராக 1989ல் பொறுப் பேற்றாலும் பல வாழ்வியல் பாடங்களை இன்றும் கற்றுக் கொள்கின்ற மாணவியாகவே நான் உணர்கிறேன். எனது இல்லம், எனது பெருமை!

இப்பள்ளியின் சிறப்பு அம்சங்கள்!

‘ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் நூற்றாண்டு துவக்கப்பள்ளி’, பெயரளவில் தான் ‘பள்ளி’. இங்கு கல்வி கற்கின்ற மாணவர்களுக்கு இதுவே இல்லம். ஆம்! இங்கு பெரும்பாலான குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் வீடுகளில் கிடைக்காத அன்பு, அரவணைப்பு, பாதுகாப்பு, கல்வி, மகிழ்ச்சி, விளையாட்டு, பொழுது போக்குகள், தெய்வநம்பிக்கை, தன்னம்பிக்கை என இன்னும் பற்பல அனுபவங்கள்கிடைக்கும் இல்லம் என்பள்ளி. எனது இல்லம், எனது பெருமை!

பெரும்பாலான பெற்றோர்கள் தங்கள் குழந்தைகளை கல்விகற்க மட்டும் பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள். அக்குழந்தைகளும் கல்வியை மட்டும் கற்று வருங்காலத்தில் ஒரு டாக்டர், இன்ஜினியர் என பல துறைகளில் வல்லவர்களாக உருவாகிறார்கள். ஆனால் இங்கு எங்கள் பள்ளியில் அன்னதானம், வித்யாதானம், ஞானதானம் ஆகியன வழங்கப்பட்டு இங்கு வளரும் குழந்தைகள் கல்வியுடன், சேவை மனப்பான்மையையும் கற்று ‘ஆகச் சிறந்த மனிதர்களாக’ சமுதாயத்தில் வலம் வருகின்றனர். இங்கு படிக்கும் குழந்தைகளிடம், ‘நீ, வருங்காலத்தில் என்ன

* தலைமை ஆசிரியை, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் நூற்றாண்டு துவக்கப் பள்ளி, மயிலாப்பூர், சென்னை.

ஆகப்போகிறாய்? 'எனக் கேட்டால் அவர்கள் தன் வருங்காலத் துறையைக் கூறி அத்துடன் 'என் பள்ளிக்கும், சமுதாயத்திற்கும் என்னால் இயன்ற சேவைகளைச் செய்வேன்' என்று கூறுவதுடன் வீராப்புடன் செய்து காட்டி வருகின்றனர். படிக்கும் காலங்களில் பள்ளியின் சேவைகளைப் பெற்று பிற்காலத்தில் பள்ளிக்கே சேவை செய்பவர்கள் எங்கள் மாணவர்கள்! எனது இல்லம், எனது பெருமை!

அன்று இப்பள்ளி ஒரு 'கொட்டாய் ஸ்கூல்' கொட்டாயில் கற்றவர்கள், பிற்காலத்தில் அரண்மனை வாழ்வு பெறுகிறார்கள். இன்று அறிவியல் தொழில்நுட்பம் வளர்ந்த காலத்தில், நம் மாணவர்களுக்கு தரமான கல்வி வழங்கிட எங்கள் துவக்கப் பள்ளியில் ஆங்கில வழிப் பிரிவுகள், கணினி வசதிகள், ஸ்மார்ட் கிளாஸ் வகுப்பறைகள், ரோபோடிக் பயிற்சிகள் என உயர்தர கல்வி வசதிகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன ஒவ்வொரு நாளும் ஆசிரியருக்கும், மாணவர்களுக்கும் புதிய புதிய கற்றல் அனுபவங்கள். மாணவர்கள் பள்ளிக்கு விடுப்பு எடுக்க தயங்குகின்றனர். ஆசிரியர்கள் விடுப்பு நாளிலும் பள்ளிக்கு வர தயாராய் இருக்கின்றனர். இதுவே எம்ப்ள்ளி! எனது இல்லம்! எனது பெருமை!

எங்கள் பள்ளியின் சிறப்புகளில் ஒன்று, இங்கு நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்ற ஆடல் பாடல் கலை நிகழ்ச்சிகள், ஏராளம்! ஏராளம்! இந்நிகழ்ச்சிகளில் பல மாணவர்கள் பங்கெடுக்கின்றனர். இந்நிகழ்ச்சிகளில் மாணவர்களை பங்குபெற செய்வதன் மூலம் அவர்கள் சரளமாக பேசுதல், சரளமாக படித்தல், அழகாக எழுதுதல், பாடல்கள் பாடுதல், நடிப்புத் திறனை வெளிப்படுத்துதல், மேடைபயம் நீங்குதல், மனப்பாடம் செய்யும் திறன் பெறுதல், தன்னம்பிக்கை, குழு மனப்பான்மை, ஒருவருக்கு ஒருவர் விட்டுக் கொடுத்து உதவி புரிதல் இன்னும் பல திறன்களை பெற்று வருகின்றனர். பழையமாணவர்கள் இன்றும் பள்ளிக்கு வந்தாலும், 'டீச்சர் எங்க டிராமா ஃபோட்டோஸ் இருக்கா?' என்று ஆர்வமுடன் கேட்கும் அளவிற்கு அவர்கள் மனதில் இனிய மகிழ்ச்சியான நினைவுகளை எனது பள்ளி ஏற்படுத்துவதில் என்றும் எனக்கு பெருமை.

இன்றும் என்னை வியப்பில் ஆழ்த்திய விஷயங்கள் இரண்டு. ஒன்று, ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் நூற்றாண்டு விழாவின் நினைவாக 1936 ஆம் ஆண்டு துவக்கப்பட்ட இப்பள்ளியில் சேர்க்கப்பட்ட முதல் மாணவியின் பெயர் 'சாரதா'. முதன் முதலில் 'அன்னையே' இப்பள்ளிக்கு வந்ததால் இது இல்லமாகத்தானே இருக்கமுடியும்? எனது இல்லம், எனது பெருமை!

இரண்டாவது நான் வியப்படைந்த விஷயம், இப்பள்ளியில் மாணவர் எண்ணிக்கை குறைந்து வந்தபோது தமிழ்வழியுடன் ஆங்கிலவழியையும் அறிமுகப்படுத்தினால் பள்ளியில் மாணவர் சேர்க்கை உயரும் என்ற

காரணத்தினால் ஆங்கில வழிப் பிரிவுகளுக்கு அனுமதி பெற கல்வித்துறைக்கு கருத்து 2022ம் வருடம் விண்ணப்பிக்கப்பட்டது. கல்வித்துறை அதிகாரிகளும் பள்ளியைப் பார்வையிட்ட போது அவ்வருடம் முதல் வகுப்பிற்கு மட்டும் ஆங்கில வழிப் பிரிவும், அடுத்து வரும் நான்கு ஆண்டுகளில் மற்ற வகுப்புகளுக்கும் ஆங்கிலவழிப் பிரிவுகள் விரிவுபடுத்தப்படும் என்று வாய் மொழியாகக் கூறினர். ஆனால் கடைசி நிமிடத்தில் ஆச்சரியம்! 2022ம் வருடத்திலேயே அனைத்து வகுப்புகளுக்கும் ஆங்கிலவழிப் பிரிவுகள் அறிமுகம் செய்ய ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டது. இது குருதேவரின் கருணையால் மட்டுமே நடைபெற்றது.

பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணரின் நூற்றாண்டு விழாவின் நினைவாக துவக்கப்பட்ட இப்பள்ளியின் நூற்றாண்டு விழாவைக்காண உங்களைப் போல் நானும் ஆவலுடன் காத்திருக்கிறேன்.

எனது பள்ளி, எனது இல்லம்!

எனது இல்லம், எனது பெருமை.

CP School

My Home - My Pride

[sweet memories of my life in the Home]

*N Venugopalan **

I studied in the Ramakrishna Mission Students' Home for 8 years - 3 years in High School section and 5 years in the college section from 1951 to 1959.

Why do we say- நம் இல்லம் மாதிரி ஒரு institution is hard to find, difficult to leave and impossible to forget.

In the Home apart from regular academic education, good habits are inculcated in the minds of the inmates, character of the students is moulded in the right direction and students are groomed to stand on their own feet when they go out. Thus the systematic training a student gets here makes him a responsible citizen in the society. Gurukula system of education adopted in the Home enables a student face the world with positive frame of mind and confidence that is to say that the boys are exposed to our cultural values, meditation, daily prayer, daily Pooja, yoga etc., and thus the Home strives to shape the inmates into good citizens and make them aware of the universal fraternity.

When I was in the Home I was very fortunate to have come into contact in close quarters with four pillars of the Home viz C. Ramanujachariar (Thatha), Swami Siddhartmanandaji Maharaj (warden), Anna N Subramanian, the sublime teacher and the ever jovial TS Krishna Rao, the treasurer – a pint sized man who always dreamt about the Home and Home only.

- 1) Ramanujachariar was a majestic karma yogi who was constantly thinking about improving the financial position of the Home so that the students would be looked after comfortably. As it was post-war time, the Home could not get good rice in sufficient quantity in the ration. Ramanujachariar spent many sleepless nights to solve this shortage problem on a permanent basis. Navratri Utsav was introduced in the Home during Thatha's period and was a highly popular and cherished one.
- 2) Anna Subramanian was practically an incarnation of all virtues, discipline and nobility. He was a saintly figure in white khadi and an inspiration to all. His simplicity, humility and ascetic detachment inspired us all very deeply. Anna's life was one of unalloyed devotion to the ideals of Guru Maharaj as he himself was an embodiment of both spirituality and self-discipline. He used to take moral classes in the library hall quoting extensively from Thirukural, Upanishads and Swamiji's teachings. His smiling countenance is still green in our memory.

* (Retd) DGM Telephones & Member, Managing Committee RKMS Home, Chennai

- 3) As I already said TS Krishna Rao always dreamt about the welfare of the Home boys. Frequently he used to take a few boys to Udipi Sukha Nivas in Luz Corner and tell the students to take whatever they wanted to eat. He would go to the manager and convince him not to bill for our student's consumption, such was the affection he had for our boys.
- 4) Swami Siddhatmananda Maharaj, was indeed a gigantic personality and his heart was full of sympathy for the students though externally he appeared as a strict disciplinarian. He was indeed an admirable character to be remembered always.

The annual Home day signifies the deep rooted faith and attachment flowing in the veins of old students. A visit to the old almamater is an unforgettable experience, kindling fond old memories of their stay in the Home with their friends.

Swami Vivekananda says: எந்த கல்வி நன்நடத்தையை மாணவர்களிடையே உருவாக்குகிறதோ, மாணவரது மன வலிமையை அதிகரிக்கிறதோ, அறிவை வளர்கிறதோ, மாணவர்களை அவர்களது சொந்த கால்களில் நிற்கவைக்கிறதோ அப்படிப்பட்ட கல்வியே நமக்கு தேவை இதைத்தான் நம் மாணவர் இல்லம் மாணவர்களுக்கு தருகிறது.

My humble prayer to the almighty is that a noble institution like our Home-it's lifespan is extended to eternity so that it can accommodate more and more poor and destitute students in the future who struggle hard in life to find a suitable shelter for growth.

நம் இல்லத்தில் மாணவர்கள் கற்றுக் கொண்டது என்ன? *Answer is* நல்லொழுக்கம் (*Character*), தன்னம்பிக்கை (*Selfconfidence*) தன் கால்களிலேயே நிற்க கற்றுக் கொண்டது (*self reliance & Independence in life*). இவற்றையெல்லாம் வளர்த்துக்கொள்ள நம் இல்லம் மாணவர்களுக்கு உதவுவது போல் வேறு எங்கும் கிடைக்காத ஒன்று.

குருமகராஜ் தந்தையாகவும், அன்னை சாரதாதேவிதாயாகவும், சுவாமிஜிகளின் கருணையோடு, ஆசிரியர்களின் அன்போடு, சகமாணவர்களின் உற்சாகத்தோடு, சென்னை கடலின் காற்று சுவாசத்தோடு நமது இல்லத்தின் இயற்றகை சூழலோடு, பூஜை அறையில் சரஸ்வதி தேவி கம்பீர காட்சியோடு, ஒலிக்கும் மந்திரங்கள், பாடல்கள் இவற்றோடு நல்ல மணமான உணவோடு, சொந்தத்தை விட்டு வந்த நினைவு தெரியாமல் மலர்ந்து வருகிறோம் நாம் நல்ல மாணவர்களாக.

கடைசியாக ஒரு கவிதை

அம்மா என்ற மூன்றெழுத்தால் நாம் பிறந்தோம்
அன்பு என்ற மூன்றெழுத்தால் நாம் வளர்ந்தோம்
பள்ளி என்ற மூன்றெழுத்தால் நாம் அறிவு பெற்றோம்
நட்பு என்ற மூன்றெழுத்தால் நாம் இணைந்தோம்
கல்வி என்ற மூன்றெழுத்தால் நாம் உயர்ந்தோம்
RKM என்ற மூன்றெழுத்தால் வாழ்க்கையில் வெற்றி அடைந்தோம்.

Jai Sri Ramakrishna!

My Home, My Pride

*L Vedanarayanan **

Home is where one seeks love, where one enjoys happiness and empathy and overcomes sorrow, where one feels at home, that is, to say, do and practice anything unabashedly. Home, that is Ramakrishna Mission Students' Home, has been such an abode for many youngsters hailing from rustic background, low economic strata or those who did not have care givers. They came to Home, got educated, learnt to live a disciplined life and above all, inherited the confidence to believe in one self and to face challenges so as to make life meaningful. Home is such a strong edifice, seeds of which were sown by the 'Great Master's' favourite disciple, Sashi Maharaj, that age cannot wither it nor custom stale its infinite spectrum of service.

Fifty three years back, when I stepped into this abode, there was only one thought - of reduction of economic burden on my parents, having born in a large family with minimal means. The transformation from my home to My Home left an indelible change in me as a young boy, assimilating many good thoughts, practising many disciplined chores and the gregarious life in a commune of boys with varied backgrounds. It was within a year of stay, that I realised that I had not missed my parents because I got equal care from my teachers and monks of the Ramakrishna Order. Nor did I miss my siblings any longer, instead got many Annas and Thambis.

My Home pervades into every aspect of my daily life even today. The fruits of the seven years of hard grind in the '70s, had come to stay in good stead with me ever since I left My Home. When I thank God for giving me 450 minutes of sound sleep every day, God tells me, it was the Home that should take the credit.

When I thank God for giving me good health and good immunity to ward off the occasional fever, or cold or minor injuries, He says, it was the Home that I should thank. The training, physical and mental, that I endured nonchalantly during my stay at Home has kept me fit physically. The yoga classes of ORS, the physical training by Mr Rajamanickam, the mental training by Mr Arumugam who taught Maths, also infused in us the essence of life by reading thought provoking essays of contemporary writers. The daily morning routine of chantings with Anna that covered Sri Rudram, Chamakam, Sahasranamams and verses from Upanishads, is an elixir to mental peace even today.

** 1972-79 Batch, Old Student of Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai*

When I thank God again, for elevating me professionally and enabling an economic status in the society that I thought I was deprived of in youth, He retorts with reticence, it is the Home that I should remember. The seeds were sown, when I stood as a youngster listening to the encouraging words of my seniors, the occasional lectures of former Home students and the senior monks inculcating values to face the future. I used to sit in awe, hearing the majestic and meaningful words of late Major General S.P Mahadevan. Imagine an Army Senior Officer holding a lemon tea in the hand braving hostile climates of Drass and Kargil ranges of the Himalayas. All such old boys imprinted Home and not their respective marks of personality in their chosen path of national service. Another unforgettable instance was when Swami Ranganathanandaji Maharaj came to My Home to speak on the application of vedantic principles to daily life. Scores of lay disciples from different parts of the country and abroad thronged the Home auditorium. To the youth in me, he re-created the image of Swami Vivekananda. Swamiji would say, “Talk to yourself once in a day, otherwise you may miss meeting an intelligent person.” How true a dogma it is on self-esteem and self-reflection! As a Western poet would say, lives of great men all remind us, that we can make our lives sublime and while departing leave our footprints on the sands of time.

When you have peace of mind, strong body and soul, brimming with self-confidence coupled with the humility which is the bedrock of all virtues, one can make you a better human being. My journey in the competitive corporate world was smooth and steady. **Many a times the strong foundation of My Home, made it easy for me to overcome personal conflicts, calm the mind in tackling tougher situations, fully grounded at times of success and ability to learn and move ahead from failures. Swamiji's quote rings a bell here - “In a day, when you don't come across any problems, you can be sure that you are travelling in a wrong path.”**

My Home is like a banyan tree – large and widespread. We, as birds, come and stay and fly off once we are ready to do so. The Institution however grows stronger, taking new trunks, putting out new sprouts and occasionally dropping some deadwood, but is here to stay for centuries providing succour to future generations. We transform ourselves as the offshoots of that banyan tree and hold it strong in its quest to mould men who could make the Globe, a place worth living.

Swamiji said “Education is not the amount of information that is put into your brain and runs riot there, undigested all your life. We must have life-building, man-making, character making assimilation of ideas.” and how true those prophetic words are applied to the core by the Ramakrishna Mission Students' Home, Mylapore which will always be “My Home, My Pride”.

THERE IS NO P(A)LACE LIKE OUR HOME

*R. Kodhandaraman **

I studied in the Home from 1965-68 in Diploma in Mechanical Engineering. Our Residential Education - both Academic and Moral, Food, Clothing and all other basic needs were all served to us with dignity and free of cost and it was really a "Palace for the Poor" students.

The memories are still green and vivid even though more than six decades have elapsed.

We were fortunate to get trained by great stalwarts like Sri Anna Subramaniam, Sri T S Krishna Rao and Great Swami Somananda Maharaj and Swami Thadhagadhanandaji Maharaj.

The Gurukula system of education which we received in the Home had refined all the students to a very great extent into a responsible citizen.

At the young age of sixteen we were taught disciplined behaviour, good conduct, character oriented day to day life etc., The values of discipline, hard work and self-reliance I imbibed during my stay in the Home laid foundation for my future growth and successful career after completing my Diploma. Our Home taught me to face the outside world with confidence.

I served L&T for 35 years after serving MRF for five years. I rose steadily in my career to the level of the senior management cadre spearheading, establishing and heading an overseas organisation branch in my lifetime. I owe in large part to the strong foundation laid by the Home.

When I look back at my journey I am deeply indebted to the Home, Holy trio, Swamijis', Dedicated Teachers and the principles of Gurukula system, for their transformative influence on my life. Their guidance has helped me to face the world with a positive frame of mind and confidence.

My gratitude is to the Home for the invaluable role played in shaping my career.

If I have reached a respectable status and a contributing responsible citizen in my life, it is undoubtedly due to my upbringing in the Home.

Hence there is no P(a)lace like our Ramakrishna Mission Students' Home.

** Old Student, Volunteer, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai*

My Home, My Pride

*K.R.Prabhu **

I would put it "Our Home" is the heaven for the poor as it has been giving shelter for umpteen number of children from the economically backward, poor and down-trodden strata of our society. Whatever they have achieved in life in terms of financial and physical stabilities are mainly due to "Our Home" which has been helping them to acquire value based education, to get trained to become self-reliant, to get moral values, ethics etc. Their success in life is due to the timely help and support received from "Our Home".

On the occasion of the release of the Souvenir to commemorate the 119th Home Day celebrations of Our Home, I offer my humble Pranams to the Trimurtis, Founding father Swami Ramakrishnananda, Pillars/Architects Swami Brahmananda, Sri Ramanujachariyar & Sri Ramaswami Iyengar, Administrators Sri Anna Subramanyam & Sri Krishna Rao and all the monks who have dedicated their lives to serve Our Home. My warm regards to the hostel wardens, faculties of Polytechnic, High school, old students, donors, public, volunteers and host of others who are behind the success of "Our Home".

I was a student of the Polytechnic and a resident of the home during the period 1965 to 1968. I have always been proud of and I am ever grateful to "Our Home" for all the help I have received at the time when I badly needed it. It is my privilege to share some of my experiences I have gone through during my life at Our Home which has moulded my life for the good.

Discipline and developing good habits

- Getting up at 5 am and taking cold water bath. This was torturous especially during winter. But this habit really helped me later in my life in improving my mental health, gave time for exercise & meditation which increased my physical fitness & concentration and helped to improve my time management for other activities
- Morning prayer has always been essential feature in the daily routine and it gave us peace of mind. We used to chant Vishnu Sahasranamam on Saturdays, Lalitha Sahasranamam on Fridays and Ramanama on Ekadhasi. Sri Anna and Sri Krishna Rao taught us these. Moreover there were Thaithreya Upanishad classes by Sri Anna.

* Old student (1965-68 DME), Volunteer, RKMS Home, Chennai

- There was a students' committee known as Seva Praja Samithi (SPS) which was headed by Warden Swamiji and members from 2nd and final year of Polytechnic and College. SPS has Secretary and Captains to carry out the various activities through students on rotational basis. Monthly duty list assigning the duty for each and every student was prepared and followed very meticulously.
- Puja hall duties: One senior student was designated as 'Prefect' and he was in charge of all the activities related to Puja hall. There was a junior student to help him to decorate the idols, one more for gathering flowers, another to wash and clean the Puja items and so on. It was indeed a great team work.
- Housekeeping & maintenance work involving regular cleaning and mopping of the floor in the rooms and passages, simple electrical repair work and water supply & plumbing repair work of simple in nature were managed by the students under the control of SPS captain. All these have really helped us to be self-reliant in our household maintenance.
- Kitchen related work was headed by a SPS Captain. Students were assigned to him for various duties like buying vegetables and groceries, serving the food for the students, cleaning the dining hall etc.
- Swami Somanandaji Maharaj, our Warden for 2 years was polite but firm and used to command respect from one and all. His talks on Trimurti were inspiring. Swami Tatagatanandaji Maharaj who took over from Swami Somanandaji, though jovial, was a disciplinarian. We were truly blessed and fortunate to have had them and thankful to them for inculcating good habit, values and discipline in us.
- Breakfast, lunch, evening snacks and dinner though simple, were satisfying. Despite its limited financial resources Our Home was able to provide us a satisfying food.
- Navarathri festival, Birthdays of Trimurti, Akshaya Thrithiya, Deepavali and other functions were celebrated with lot of enthusiasm. All the students were given a set of new Dhoti and Shirt for Deepavali.
- Home Day has always been celebrated with lot of interest. Old vs Present students Cricket match and Tug of war event attracted a decent crowd.
- In the Polytechnic we had the best principals in Sri S.Ananthakrishnan and Sri H.S.Parameswaran during our 1st year and 2nd & 3rd years respectively. We had good lecturers for Automobile engineering, Workshop technology and other key subjects.
- Sri K.S.Ramachandran known as KSR, Maths lecturer in Vivekananda College who was an ex-student of Our Home used to help us in the complex differential and integral calculus

of Maths, in our ward during the night. This has really helped us and we are ever grateful to him. KSR later became HOD of Maths in Vivekananda college.

- Some of our senior students also helped us to get our doubts in the subjects cleared and mentor us after the college hours and during night study hours. More than the tuition it gave us a feeling of a family.
- Polytechnic workshop, Automobile, Electrical, Hydraulics and Mechanics labs had adequate facilities. Fortunately for us, thanks to our dedicated lecturers, workshop staff and technicians we could have a feel of hands-on training even during those days when the resources available were limited.
- Sports have always been part of the daily routine. For the first time in the history our Polytechnic cricket team participated in Inter-Polytechnic cricket tournament and won a few matches in the league stage.
- By virtue of the contacts through the old students of Our Home, industrial visits were also arranged. Most importantly we had In plant training during vacation at TVS Automobile Service Centre, Mount Road which was very helpful to us to get Hands-on experience.
- Unlike the recent times getting the jobs was not that easy those days due to industrial recession and so on. But with the help of contacts with old students most of us got the jobs. "Old student" stamp of RKM Home helped us to secure the job.
- In my professional career which involved postings outside Tamil Nadu and also deputation to other countries I used to meet with quite a few old students of Our Home and all of us used to feel nostalgic about our Alma Mater 'Our Home'.
- In a nutshell I would like to express my heartfelt gratitude to my Alma Mater for the invaluable role it played in shaping my journey, both personally and professionally. The value-based and holistic education I received laid a strong foundation for my character, ethics and resilience. The emphasis on integrity, discipline and a balanced approach to life equipped me with the skills and mindset required to navigate challenges in my professional career.

The nurturing environment, strict and caring Warden Swamiji's, dedicated faculty and emphasis on all-round development fostered not only academic excellence but also instilled a deep sense of responsibility and purpose. I owe much of my growth and achievements to the guiding principles and opportunities provided by my Alma Mater 'Our Home'.

My Home, My Pride

*R. Venkataramanan **

Sri Ramakrishna Mission Students' Home is the gateway for me to see the world outside my village of Peravurni in Tanjore district. It was the spring board to raise myself to a higher level.

I am today **what I am** only and only due to my having been a HOME student

It was during May 1952 one Sri Annaswami Iyengar, Manager at Mylapore Home, happened to visit Peravurni to meet his relative. I lost my father on 31-12-1950 at my age of 12. On a suggestion to help me get admission into the Home, Sri Annaswami Iyengar responded positively. That was a turning point in my life

Since that moment in 1952, I was sure of my daily good food, shelter and clothing.

1952 to 1955 was a real Gurukula Vaasam at R R High School Athur near Chingleput. The campus covered our boarding, lodging, school and puja hall. Timely quality food with fixed quantity ensured our health. Every Saturday oil bath and Margosa pills were arranged for all inmates. New vests and dhotis were supplied to every inmate the day before Deepavali. During lunch break there were classes every day to chant Srimadh Bhagavad-Gita. The craft sessions trained us in the skill of cloth and mat weaving. We were taught to practice Surya Namaskaram and Yogasana. **During summer holidays we were motivated to sell these mats and I happily recall that I sold in the nearby village all the mats allotted to me @1/- per mat at Athur**

I was also trained by Sri N Venugopalan (my senior) for doing “puja” in the shrine and to observe austerity during Amavasya .

The Golden Jubilee Celebration of the Home was conducted at Mylapore during Feb 1955.. Arrangement was made to transport all the inmates of Athur by bus to Mylapore. All of us assembled and were ready with our luggage to board the bus. At that time my respected H M Sri Ranga Iyengar asked **about the arrangement for puja in the shrine** during those days of celebration at Mylapore. **Without any hesitation I stepped volunteered to stay back for doing puja in the Athur shrine.** HM was so much pleased about my sacrifice and then and there he announced a special prize for me for the “**Service and Sacrifice**”

* Old Student, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

I was so much drawn to Bhagawath Gita from 1952 that during Feb 1955 a competition was announced for chanting all 18 chapters. I enrolled. It was just less than a month for SSLC Public Exam and many of class mates discouraged me in my using entire free time to equip myself for the Gita competition. As I was attentive in the class I did not need intense revision for the Boad exam..

Being the only participant for the competition, I was declared winner and by the grace of Sri Gurumaharaj, I was the school topper in the SSLC Public Exam 1955.

After the public exam I returned to Pattukottai and started searching for a job to support my mother and three younger sisters. With no source of income for our family, my getting a job was absolutely necessary. A telegram from my respected headmaster Sri Ranga Iyengar opened up new avenue. The text of telegram as follows “Arranging College Study Admission. Report to Mylapore Home”

On the day the telegram reached me, my mother and two sisters were admitted in Tanjore Government Hospital for treatment. I did not know how to act. But my well-wishers at Pattukottai urged me to join College and sponsored the journey at Rs.8/- from Pattukkottai to Egmore. I joined the HOME in Mylapore in 1955 for my studies in Vivekananda College.

On the first day of my college, I was thrilled to set foot the in the campus. I was very ordinarily attired, while many other well dressed students came by car. Sri C Ramananjachariar our beloved Secretary of the Home came to know of my poor attire. On the same evening he presented me with better shirts and Dhotis to be worn while going to college.

I enjoyed college studies and the lovable and caring atmosphere at the Home.

During the 2nd year in college The Home announced Srimadh Bhagavadgita “meaning” written competition. I happily enrolled and was preparing for it. Again there was no competitor, and I was declared the winner, of course on the basis of the correct answers given by me.

After completing the University exams I wanted to return permanently to Pattukkottai with great hope that I would definitely get a job to take care of my mother and sisters.

I went to take leave from the warden Swami Siddhathmanandhaji Maharaj. But Swamiji and Sri T S Krishna Rao urged me to pursue B.A. (Hons) course in Vivekananda College.

However, I was not interested in further studies since my domestic front demanded that I should be a bread winner. But God willed otherwise. I secured first class in the intermediate university exam March 1957.

I was given (automatic) admission in Maths Honors in Vivekananda College by the

efforts of **Home**. I joined B A (Hons), again incurring the displeasure of my mother and sisters.

During the Annual Vacations I normally stay back at home, as I did not want to burden my mother. However, in April 1958 again my mother was admitted into Tanjore hospital and I wanted to go home. Sri T S Krishna Rao permitted me to go but wanted me to come back. He arranged through 3 old students and well-wishers at Tanjore asking them to care of me during my stay at Tanjore including food and stay. I returned to Home after my mother recovered and continued my Hons.

As one of the memento of Home I still have the book **Prarthanavali** given by beloved Thatha. Sri C Ramanujachariar

Seva Praveena Samithi of home trained me to do every kind of work. Be it kitchen service, vegetable procurement, serving food, cleaning the dining hall, gardening, bathroom management, doing Puja as the main priest or being an assistant, early dawn roll call bell ringing at 4.50 am (just to name a few.) Thus I was trained to do every possible work and not to depend on anyone. Ringing roll call bell was a pleasant experience since I learned to do it in a melodious way starting mildly and increasing gradually the sonorous sound of the bell as a wakeup call! Every action was artistic.

Another interesting part of our routine was that nobody gave us orders or commands nor supervised our activities. We learnt discipline by observing our seniors.

When the new building came up in May 1958 behind the Magnificent “Palace for the Poor” we were relocated there. Sri Anna Subramaniam assigned me the duty of training high school students to chant Srimadh Bhagavath Gita at 5.30 am every day.

I joined in Indian Telecom Dept. in 1962 as Engineering Supervisor and retired as Divisional Engineer on 31-12-1996. I was blessed to have a posting in Saudi Arabia at the end of my service and this helped me to have financial uplift and security.

Looking back, I am wonder-struck by the way Sri Gurumaharaj has shaped me.

I realize that I am blessed to be a responsible and respectable citizen in the society only because of the **HOME**. I cannot list or repay the benefits received by me from the **Home**. At best I can exhibit the stamp of the **Home** in my daily life by being ready to sacrifice personal comfort and serve anybody the society.

I am a property and possession of the Home. I shall certainly dedicate and endeavor to maintain quality selfless service till my last breath.

Jai Sri Ramakrishna and His Mission!

என் இல்ல நினைவுகள்

N. நாகராஜன் *

“உண்மையான கல்வி என்பது தகவல்களை மட்டும் சேகரிப்பது அல்ல. அது நம் இயல்பான ஆற்றலை வளரச்செய்வது” என்று சுவாமி விவேகானந்தர் கூறியது என் நினைவுக்கு வருகிறது. இந்த கல்வியைத்தான் நமக்கு நம் ராமகிருஷ்ண மாணவரில்லம் இன்றும் கற்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது. “ஆசிரியர்களுடன் சேர்ந்து வாழ்ந்து கற்பதே குருகுலகல்வி” என்றும் நம் பெரியோர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதை நான் செங்கல்பட்டு ஆத்தூர் இல்லத்தில் 1956 ம் ஆண்டு சேர்ந்த முதல்நாளன்றே கற்றுக்கொண்டேன். அப்போது எங்களுக்கு தலைமை ஆசிரியராக இருந்த திரு ரங்க ஐயங்காரிடமும், பின் நம் இல்லம் சென்னை மைலாப்பூருக்கு மாற்றப்பட்டபோது, இங்கிருந்த பெரியவர்கள், திரு அண்ணா சுப்ரமணியம், மற்றும் தலைமை ஆசிரியர் வைத்யநாதஐயர் மற்றும் பல ஆசிரியர்களிடமிருந்தும் கற்றுக்கொண்டோம்.

ஆத்தூர் பாலாற்றங்கரையோரம் அமைந்திருந்த நம் இல்லத்தில் நான் இருந்த ஒரு ஆண்டு காலம் என் வாழ்க்கையின் அஸ்திவாரமாக அமைந்தது. அந்த நாள் ஞாபகம் என் நெஞ்சிலே என்றென்றும் குடியிருக்கும். அதைப்பற்றிய பலநினைவுகள் என்மனதில் வந்து போகின்றன. காலை 4 மணிக்கு படுக்கையிலிருந்து எழுந்து, காலைக்கடன்களை முடித்து விட்டு, அனைவரும் பூஜை அறைக்கு சென்று வழிபட்டு, பின் அண்ணாவின் பக்தி சொற்பொழிவை ரசித்து கேட்டுவிட்டு பின் காலை உணவாக கஞ்சி அருந்தி விட்டு பள்ளிக்குச் செல்வோம். பின் எளிய மதிய உணவை, சக மாணவர்களுடன் பகிர்ந்து உண்ணுவது என்பது எங்களுக்கு இறைவன் கொடுத்த வரம். மாலை வேளைகளில் நாங்கள் எங்கு சென்றும் விளையாடலாம்.

ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில் பாலாற்றுக்கு சென்று குளிக்க எங்களுக்கு அனுமதி உண்டு. மேலும் பலவிடுமுறைநாட்களில், ஆத்தூரில் இருந்த ஒரு பெரிய தோட்டத்திற்கு சென்று, அங்கு காய்கறிகளை பறித்துக் கொடுப்பது, மரங்களில் ஏறி மாம்பழங்கள் பறிப்பது, ஆத்தூர் தெருக்களில் வெல்லம் விற்பது என்பதெல்லாம் எங்களுக்கு கிடைத்த மகிழ்வான தருணங்கள். மேலும்

* முன்னாள் மாணவர் (1957 - 1960), ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

‘ராமகிருஷ்ணாகிருபா அமெச்சூர்ஸ்’ என்ற ஒரு நாடகக்குழு நம் இல்லத்திற்கு வந்து பல மேடைநாடகங்களை நடத்துவது வழக்கம். அதில் ‘பார்வதிபரிணயம்’ என்ற இசைநாடகத்தை மறக்கவே முடியாது. ஆண் நடிகர்களே பெண் வேடம்போட்டு நடிப்பார்கள்.

ஆத்தூர் இல்லத்தில் நடந்த ஒரு நிகழ்ச்சி. இல்லத்தலைமை ஆசிரியர், ஒரு நாள் ஒரு மாணவன் செய்த பிழைக்காக அவனுக்கு மதியசாப்பாடு போடக்கூடாது என்று தடை விதித்துவிட்டார். அது ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை. அந்த மாணவன் சோகமாக உட்கார்ந்திருந்தான். நம் இல்லத்துக்கு வெளியில் தான் ஆசிரியர்கள் குடியிருப்பு இருந்தது. அங்கிருந்து ஒரு அம்மா தட்டில் உணவு எடுத்து வந்து அந்தப் பையனுக்கு ஊட்டி விட்டுச் சென்ற காட்சி இன்னும் என் மனதில் பசுமையாக இருக்கிறது. அந்தத் தாய் வேறு யாருமல்ல, அந்த ஆசிரியரின் மனைவி தான் என்பது எங்களுக்கு தெரிந்ததும் நாங்கள் மிகவும் நெகிழ்ந்து விட்டோம். இது போன்ற பல நிகழ்ச்சிகளை என் மனது எப்போதும் அசைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது

நாங்கள் இல்லத்தில் இருந்த நாட்களில் எங்களுக்கு தேவையான அனைத்தையும் நாங்களே செய்து கொள்ள எங்கள் ஆசிரியர்கள் எங்களுக்கு அனுமதி அளித்திருந்தனர். எங்களுக்கு தேவையான காய்கறிகளை நாங்களே பயிரிட்டுக்கொள்வது எங்களது வழக்கமாக இருந்தது. நாங்களே பல குழுக்கள் அமைத்து அனைத்து இல்லத் தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து கொள்வோம். செங்கல்பட்டு வரை சென்று அரிசி, மற்றும் மளிகை சாமான்களை வாங்கி வருவது, சமையலறையில், சமையல்தேவிர, மற்ற அனைத்து வேலைகளையும், நாங்களே கவனித்துக் கொள்வது, பெரிய பாத்திரங்களைக் கழுவுவது, அனைவருக்கும் மூன்று வேளையும் சாப்பாடு போடுவது, காய்கறிகள் வெட்டிக் கொடுப்பது, பால்பவுடர் போட்டு பால், மற்றும் தயிர்தயார் செய்வது, சமையலுக்குத் தேவையான சாமான்களை அவர்களுக்குக் கொடுப்பது, அவையெல்லாவற்றையும் ஒரு புத்தகத்தில் எழுதி வைத்து ஆசிரியர்களிடம் காண்பித்து அவர்களின் ஒப்புதலைப் பெறுவது என்று பலவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

நவராத்திரி ஒன்பது நாட்களிலும் கொலு வைப்பது என்பது எங்களுக்கு நம் இல்லம் கற்பித்த ஒன்று. இந்த விழாவில் நம் இல்ல மாணவர்கள் அனைவரும் இரு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, ஒரு குழுவிற்கு ‘கஜேந்திரா’ என்றும், மற்ற குழுவுக்கு ‘நரேந்திரா’ என்றும் பெயரிடப்படுவார்கள். அந்த நாட்களில் நாங்கள் பல பொம்மைகளை அலங்கரித்து வைப்போம். விஜயதசமி அன்று ஒரு பெரியவர் வந்து இரு கொலுக்களையும் பார்வையிட்டு, அதில் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து பரிசளிப்பார்.

இங்கு நம் மைலாப்பூர் இல்லத்தைப் பற்றிச் சொல்லவே வேண்டாம். நம் இல்லத்திற்கு, ராமகிருஷ்ணமடத்திற்கு, மாதம் ஒருமுறை நடந்து சென்று வழிபடுவோம். நடந்து செல்லும்போது, தெருக்களின் இரு பக்கங்களையும் பார்த்து ரசிப்பது எங்கள் வழக்கம்.

நான், நம் இல்லத்தில் படித்த ஆண்டுகள் மூன்று மட்டும் தான். எனினும் இங்கு என் கால்கள் படாத இடமே இல்லை. எங்கள் காரியதரிசி அவர்களின் கருணையையும், நம் ஆசிரியர்கள் மற்றும் இங்கு பணிபுரியும் அனைவரையும் நினைத்து மிகவும் பெருமைப்படுகிறோம்.

இறுதியாக நம் முன்னாள் மாணவர்களுக்கு நான் வைக்கும் ஒரு சிறிய கோரிக்கை. நம்மை வளர்த்து ஆளாக்கிய நம் இல்லத்திற்கு உங்களால் முடிந்த போதெல்லாம் வாருங்கள், முடிந்த அளவு நிதி தாருங்கள், ஒவ்வொரு ஆண்டும் பிப்ரவரி மாதம் இரண்டாம் ஞாயிரன்று சிறப்பாக கொண்டாடப்படும் நம் 'இல்ல விழா'வில் கலந்துகொண்டு, அன்று வருகை தரும் அனைத்து முன்னாள் மாணவர்கள் அனைவருடன் கூடிப் பேசுங்கள். பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் ஆசிகள் நமக்குத் தொடர்ந்து பரிபூரணமாகக் கிடைக்கவேண்டும் என்று வேண்டுகிறேன்.

நான் இன்சூரன்ஸ் நிறுவனத்திலிருந்து ஓய்வு பெற்றபின், நம் இல்லத்தின் ஒரு பகுதி நேரத் தொண்டனாக 2005 முதல் 2020 வரை இருந்ததை எனக்குக் கிடைத்த ஒரு வரமாக நினைத்து நான் பெருமைப்படுகிறேன்.

நன்றி! வணக்கம் !!

“நாட்டு மக்களுக்குத்
தொண்டு செய்ய வேண்டும்!”
என்ற மிகப் வரியை
ஆர்வம்தான் உண்மையில்
தேசபக்தி ஆகும்.

— சுவாமி விவேகானந்தர்

My Home, My Pride

The Impact of Swami Vivekananda Teaching in My Living

*S. Balasubramanian **

“No power in the universe can withhold from any one anything he really deserves” - Swami Vivekananda.

My parents died at their early age. Hence I got admission in RKM Home in Eighth Standard in 1971, the entry class then and continued till my graduation in Commerce through Vivekananda College. Left the Home in 1979 with full of optimism and confidence.

At home, we are brought up by the warden and secretary swamijis by inculcating good habits right from the school days. We were exposed to the teachings of Bhagwan Shri Ramakrishna Parahamsa and his prime disciples. We are trained to do all duties on our own and maintain the surroundings neat and clean. Every student got the rotational duties for doing kitchen work, garden work, cleaning work, outdoor work (like purchasing vegetables, flowers etc), chanting slokas, bhajans, performing pooja etc... also, we are taught to manage time for every duty during the day including getting up early, studying, playing, offering prayers, food, extra curricular activities. Blessed with the opportunity to do Abhishekam and Pooja to Mother Saraswathi and Bhagwan Sri Ramakrishna Parahamsa / Holy Mother Sri Sarada Maa in a routine manner. Teachers guided us in a proper manner and moulded us to secure good marks. We were given freedom to practice various cultural activities, extra curricular activities etc. We were all blessed to have had with us Sri Anna N Subramanian who taught us many slokas, vishnu sahasranamam, lalitha sahasranamam, rudram, veda, chamakam etc. During navarathri, we used to go around the CIT Colony with deity and during Margazhi tamil month, early morning we go around colonies along with Sri Anna N Subramanian and used to chant sahasranamam, thiruppavai etc. Since we were well brought up by the home, we leave the institution with a firm mind and a disciplined person. Though I was an orphan, I never felt that I was studying in an orphanage.

Wherever we go or attend interviews etc, as Alumnis of Ramakrishna Mission, We are well received and treated.

As a Student of the II year B.com., I was selected for employment in Union Bank of India. As my priority was to complete graduation, our then Secretary Maharaj requested the Bank to

* *Old Student, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai*

keep the offer alive till I graduated. While the Bank initially agreed, changes in the recruitment procedure resulted in cancellation of the offer. However Sri Gurumaharaj blessed me with a bright career in a different Bank.

I was always desiring to give back for all that I received from the Home. When I was working near coimbatore, swamiji and headmaster came to coimbatore for opening a chapter there and I coordinated. Some of our customers helped by providing t shirts, pants etc., for sports day celebrations. The Bank and few customers favoured us with advertisements in the souvenir. Senior Officials including our Executive Director visited and contributed financially. In addition I was instrumental in getting a smart class room sponsored by the Bank.

I owe everything to the blessings of our Holy Trio and the loving care I received at the Home!

Jai Sri Ramakrishna!

Tuition Center Visit

எனது இல்லம் - எனது பெருமை ! சிறிய வெற்றி பெரிய வெற்றிக்குத் தூண்டுகோல்

சே. மு. வடிவேல் *

என்னுடைய பெயர் சே.மு.வடிவேலு. நான் தற்பொழுது விஜய் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி பேராசிரியராக மேலாண்மை (Management) துறையில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். (1997)

நான் நமது இல்லத்தில் ஏழாம்வகுப்பு, படித்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, நமது இல்ல காரியதரிசியாக (Secretary) இருந்த திரு வீதபயானந்த சுவாமிஜி அவர்கள் ஒரு சமயம், என்னிடம் மயிலாப்பூர் ஸ்ரீராமகிருஷ்ண மடத்திற்குச் சென்று, அங்குள்ள அச்சுத்திலிருந்து வெற்று காகித் தொகுப்பு (Blank Paper bundles) வாங்கி வருமாறு சொன்னார்கள். உடனே, நான் 'மஹராஜ்! எனக்கு பயமாக இருக்கிறது. சாலையில் நான் நடந்து செல்லும் போது என் மீது இருசக்கர வாகனம் அல்லது மூன்று சக்கரவாகனம் ஏறிவிட்டால் நான் என்ன செய்வது' என்று கேட்டேன். சுவாமிஜி என்னிடம் பயம் ஒளிந்து கொண்டிருப்பதை நன்றாகப் புரிந்து கொண்டார்கள்.

சுவாமிஜி அலுவலகத்திற்கு சென்று ஒரு சுவாமி விவேகானந்தர் போட்டோவை என்னிடத்தில் கொடுத்து சுவாமி விவேகானந்தரை நினைத்துக் கொள் எங்கு சென்றாலும் உனக்கு தைரியம் தானாக உண்டாகும். தைரியமாக செல் என்று என் shirt pocketல்' போட்டோவை வைத்தார்கள்.

சுவாமி விவேகானந்தர் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் படிக்குமாறு கூறினார்கள். சுவாமி வீதபயானந்தர் மஹராஜ் அன்று கூறிய வார்த்தைகள் இன்று வரை என் மனத்தில் ஆழமாய் பதிந்துவிட்டன.

தைரியமாக வெளியே தனியே சென்று மடத்தில் அச்சுத்தில் வெற்று காகித கட்டை வாங்கி கொண்டு சுவாமிஜியிடம் கொண்டு சேர்த்தேன்!

பிறகு சுவாமிஜி என்னிடம் 'உனக்கு இப்பொழுது தைரியம் வந்து விட்டது என்றார்'. இந்த சிறிய நிகழ்ச்சி பிற்காலத்தில் நான் தனியே சென்று பகுதி நேர பொறியியல் படிப்பதற்கும், GATE (Part time & BE) Exam (தேர்வு) எழுதி IIT Madras

* முன்னாள் மாணவர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

சேர்வதற்கும், பலவித உலகளாவிய ஆராய்ச்சி, கலந்துரையாடல் (*International conference*) முதலியபவைகளில் பங்கேற்க உறுதுணையாக இருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது,

செப்டம்பர் 30-31, 2018 சிங்கப்பூரில் சிறந்த ஆராய்ச்சி கட்டுரைக்கான (*Best Research Paper Award*) கோப்பை கிடைக்கப்பெற்றது,

சுவாமிஜி அவர்களருளால் நவம்பர் 2020ல் முனைவர் பட்டம் கிடைத்தது!- இவையெல்லாம் பெரிய வெற்றி. சுவாமி வீதபயானந்தாஜி மஹராஜ் அளித்த நம்பிக்கையே மூல காரணம்.

I left our Home in 2003 after receiving my Diploma and joined Industry. Later I wanted to pursue B.E. on part & time. As my earnings did not suffice to pay the fee I had decided to avail loan from a Bank. After going through the painful formalities my request was rejected because mine was a part-time Course and only day scholars undergoing full time studies are eligible. My dream of acquiring B.E., Degree became a question mark. However I was directed to a higher Official of the Bank who had the discretion to sanction the loan.

Recalling Swamiji's words "If you want to do any work do it 100% and accept the result as it is!", I met the Official. There was a poor candidate, a carpenter's son seeking loan for studies. The Official asked me, out of the two loan applicants (myself and the carpenter's son) who should be given preference?

Remebering Swamiji, I at once told him 'Give it to him Sir! At least I can manage my monthly expenses'.

Immediately, he asked for the Diploma Certificate and on knowing that I am from the Students' Home, even without seeing the mark sheets, he sanctioned the loan.

Surprised I asked him the reason. He said happily 'I am an old student of Vivekananda College'.

It is the grace of Gurumaharaj that protects all of us, at all situations, forever.

I owe all my success in education and career to the Ramakrishna Mission Students' Home!

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாய

என் கல்விப் பயணம்

புருஷோத்தமன். பெ *

இளம் வயது மூன்று நான்கு வயது இருக்குமோ?

நினைவுகள் பதிவது உணர்ந்து நினைவு கூறுவது அந்த வயது தொடங்கிதானாம்!

பெரிய அண்ணன் தான் என் கையை பிடித்து எனக்கு எழுத கற்றுக்கொடுக்க ஆரம்பித்தார். அவர் பிற்காலத்தில் ஓவிய ஆசிரியரானார். மின்சாரம் தாக்கியதில் வலது கையை நான் பிறக்கும் முன்பே இழந்துவிட்டார். அவர் ஒருவகையில் எனக்கு வீட்டோடு குருவாக அமைந்தார். உ வே சா அவர்களின் “என் சரித்திரம்” போலவும் அவரின் இளம் கால கல்வியும், நீங்கள் படித்திருந்தால், வீட்டில் படிப்பறிவு உள்ள பெற்றோரின் துணையும் அருமையும் நமக்கு தெரியும். இருப்பினும் நமக்கு ஹோம் கல்வி உறைவிடம் வாழ்க்கை உயர்வு இவை பெற்றது பெரும் பேறு, வாய்ப்பு. இது எனக்கு எப்படி அமைந்தது என்றால் படிக்க தெரியாத என் அன்னையாரின் கவலையால் முயற்சியால். தாய்மார்கள் தங்கள் குழந்தைகளை தாங்களாகவே, தானேத்தானே தன்னைத் தானே உணர்கிறார்கள், காண்கிறார்கள். தான் படிக்காது போனதின் இழப்பை உணர்ந்தார் போலும். அத்துடன் வாழ்க்கையின் இன்பம் துன்பம் அனுபவம் நன்கு உணர்ந்தவர். நான் பொறுப்பு இல்லாமல் துப்பு இல்லாமல் இருந்தது கவலை கொடுத்திருக்க வேண்டும். நான் எப்படியும் நல்ல நிலைக்கு உயரவேண்டும் என்று அனைத்து தெய்வங்களையும் வேண்டியதால், நான் நம்ம ஹோம் வந்து சேர்ந்தேன். எட்டாம் வகுப்பில் தொடக்கம், துடிப்பான மாணவன்தான், ஆனால், தாய் அல்லது தந்தை அல்லது இருவரையும் இழந்த குழந்தைகளின் மனநிலையில் அன்று புரியாத ஒரு நிலையில் அல்லது ஏதோ ஒரு வேகம் இருந்திருக்கும் போலும், அது 2005இல் சுனாமிக்கு பின்னர் புணரமைப்பு மேம்பாட்டு வேலைகளில் ஈடுபட்டபோது தான், நாற்பது வருடங்களுக்கு பிறகு அறிய நேர்ந்தது. வாழ்க்கையில் என்று நமக்கு சில விபரங்கள் புரிய ஆரம்பிக்கிறது என்பது விந்தைதான், சில உடனடியாகவும், சில பல காலம் கடந்தும், சில கற்காமலேயும் கூட வாழ்க்கை கடந்து விடுகிறது.

* முன்னாள் மாணவர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

ஒன்பது - பத்தாவது படிக்கும்போது, இனி மண்டையில் உருவேற்ற இடம் இல்லை என்பது போலவும், முழுவதும் நிரம்பி விட்டது போன்ற பிரமிப்பு தோன்றும். முதலில் எஸ்எஸ்எல்சி படித்து முடித்தால் போதும் என்ற நிலை சில நேரங்களில் தோன்றும். அதுபோல் ஒவ்வொரு படிப்பின் போதும் தோன்றும், பொறியியல் இளங்கலை, மேல்படிப்பு என்று தொடர்ந்தாலும், அத்தோடு போதும் என தோன்றும். வேலைக்கு சென்றால் போதும் என்றும் தோன்றும், வேலைக்கும் தொடர்ந்து சென்றேன், என்ன விந்தை, வேலைக்கும் வேலையிலும் படிப்பது தேவையாக இருக்கிறது. இதுதான் வாழ்க்கை கல்வியில் ஒரு புரிதல் ஏற்பட்டது. கல்வி முறை சார்ந்து, ஆரம்ப பள்ளி உயர் பள்ளி, மேல்நிலைப் பள்ளி, கல்லூரி, மேலும் மேல்மட்ட படிப்பு என தொடர்ந்து, வேண்டும் என்றால் ஆராய்ச்சி படிப்பு, அல்லது வேலையிலும் படிப்பது என தொடராகிறது. இது முறை சார்ந்தும், ஆரம்ப முதலே வாழ்வியல் கல்வி உடன் இழைந்தும் செல்கிறது. என்று நாம் கற்பதை நிறுத்துகிறோமோ, அன்று ஜடத்திற்கு சமம் என்ற ஒரு கருத்தும் நிலவுகிறது. தொடர் கல்வியிலிருந்து, வாழ்க்கை முழுவதும் கற்றல் மேம்படுத்தல் உயர்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டிய தேவை அவசியம் புரிதல் இருக்கிறது. எனது வேலையில் முதல் பாடமாக என்றும் நான் நினைவுகூறுவது, வயதான பொறியியல் நிபுணர்கள் தேவைக்கு ஏற்ப புத்தகங்களை திரும்ப எடுத்து பார்ப்பது எடுப்பது, அதுவும் ஒரு தொழில் நிலை நிபுணத்துவம் வளர நிலைக்க இது அவசியமாகிறது. இது வளரும் மாறும் தொழில் நிலைகள் தேவைகள் கருதி அயராமல் சளைக்காமல் படிக்க வேண்டிய தேவை உள்ளது. இது இன்றைய நிலையில் நல்ல பாடமாக அறிவாக எனக்கு தெரிகிறது.

எனது கற்றலின் பயணமும் அவ்வகையிலேயே அமைந்தது. இருபது வயது வரைக்கும் படித்துக் கொண்டே இருக்கும் நாம், வாழ்க்கை முழுவதும் படிப்பது பழக்கமாகி விடுகிறது, சிறப்பு தான். எங்கள் காலத்தில் 60 - 80களில் கல்லூரி படிப்பு கிடைப்பதுவும் அதற்கான செலவுகளை பணத்திற்கும் ஏற்பாடுகள் சிக்கலே, அரசு உதவி தொகை, எனது அண்ணன்மார்களின் உதவி என எனது மேல்படிப்பு சிறப்பாக அமைந்தது. எஸ்எஸ்எல்சி படித்து உடனே வேலைக்கு செல்ல வேண்டிய நிலை இருந்தாலும் அண்ணன்மார்களின் பண உதவி, நான் தொடர்ந்து படிக்க உற்ற துணையாக இருந்தது. வாய்ப்பும் வசதியும் ஒரு பெரும் பங்கே, அனைவருக்கும் அடிப்படை கல்வி, உயர்கல்வி என்று கருதும் போது. எனது பொறியியல் கல்வி சார்ந்த முனைவர் பட்ட ஆராய்ச்சியில், கல்விக்கான பயிற்சிக்கான செலவினங்கள் பற்றிய காரணி ஒன்று ஆராய வேண்டி இருந்தது. அனைவருக்கும் கல்வி, தொடர் கல்வி, வாழ்க்கை முழுவதும் கல்வி, மேம்படுத்தப்பட்ட கல்வி பயிற்சி என்று கருதும் போது, அதற்கான செலவினங்கள் பெரும் சிக்கலாக உள்ளது. நாம்

ஹோமில் படிக்கும்போது சாப்பாடு உறைவிடம் கல்வி செலவினங்கள் கவலையில்லாமல் சென்றுவிடுகிறது, மக்களின் உதவும் குணம், உதவி நமக்கு ஊன்றுகோலாக அமைகிறது.

நமது தொடர்கல்வி பயிற்சி, சில இடங்களில் தொழில் புரியும் நிறுவனங்களே அமைத்து கொடுத்தாலும், நமக்கு நாமே பொறுப்பானவர்கள் ஆகிவிடுகிறோம், வாய்ப்பு இருந்தால் சரி, இல்லை என்றால், நாம்தான் தொடர் கல்வி பயணத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். ஏதோ ஒருவகையில் நாம் வளர்ந்து கொண்டே இருக்க வேண்டும் அல்லது நமது குறிக்கோள் நோக்கி வளர்ச்சியை ஏற்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இது அவர் அவர் நிலையை பொறுத்து. நானும் எனது நிலையில் இரண்டு பகுதி நேர படிப்பை மேற்கொள்ள முடிந்தது. ஒன்று மேலாண்மை படிப்பும் மற்றது முனைவர் பட்ட படிப்பும், அதில் சிறப்பு ஐம்பது வயதில் ஆரம்பித்து அறுபது வயதில் முனைவர் பட்டம் வாங்கியது. ஆனா ஆவன்னா படிக்க கற்றபின் எந்த படிப்பும் கற்க இயலும், படிக்க திறமையும் ஆர்வமும் இருந்தால், ஆரம்ப கல்வி அமைந்தால், ஆரம்ப கட்டமைப்பு நமது ஹோமில் உள்ளது போல் இருந்தால், மேற்கொண்டு படிப்பது முறை சார்ந்த கல்வியும் வாழ்க்கை முழுவதும் கற்றலும் சிறப்பாக அமைகிறது.

எனது முனைவர் பட்டம் கல்வித்துறையில் என்பதால், கற்றதனால் ஆய பயன் என் கொள் வாலறிவன் நற்றாழ் தொழார் எனின் என்ற திருக்குறளும் மேலும் கற்க கசடற கற்றவை கற்றபின் நிற்க அதற்குத் தக என்ற திருக்குறளும் நினைவில் நிறுத்தி அடிக்கடி சிந்திப்பேன். கற்பது அறிவை மேம்படுத்துவதோடு மக்களுக்கு பயன் அளிப்பதாக அமைய சிறப்பு. சுவாமி விவேகானந்தர் அவர்களின் கூற்றாக சாதாரண மக்களுக்கு சேவை செய்வது இறைவனுக்கு சேவை செய்வது என்பதையும் இத்துடன் இணைத்து காணலாம்.

எனது கல்வி பயணத்தை சுருக்கமாக நினைவு கூற நான் படித்த பள்ளிகளாக கருதுவது: இராமகிருஷ்ணா மிஷன் உறைவிட பள்ளி, ஜி டி நாயுடு அமைத்த கல்லூரி, டாடா அமைத்த விஞ்ஞான கல்லூரி அத்துடன் வேலை செய்த நிறுவனங்களான அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகம், எல் அன் டி நிறுவனம், காந்தி கிராமம், பெரியார் மணியம்மை பல்கலைக்கழகம் என நாட்டு நலனை மக்கள் நலனை போற்றிய நிறுவனங்களாக அமைந்தது சிறப்பு. இவை எனக்கு இன்றும் ஊக்கம் அளிப்பதாக உள்ளது. இவற்றில் நாம் பெறும் இராமகிருஷ்ணா மிஷன் உறைவிட பள்ளியின் கல்வி பாரம்பரிய குருகுல கல்வி அடிப்படை கல்வி மிகவும் சிறப்பானது, எங்கு நாம் சென்றாலும் நாம் இங்கு கற்றதும் இராமகிருஷ்ணர் அருளும் துணை நிற்கும்.

My Home, My Pride

The Impact of Swami Vivekananda Teaching in My Living

*Jambhunathan **

Swami vivekananda's role in revitalizing Hinduism and introducing Indian philosophy to the western world is well-documented. In a world grappling with numerous social, ethical, and philosophical challenges, his teachings serve as a quintessential guide. Vivekananda was much more than a spiritual icon; he was a pragmatic philosopher who firmly believed in the application of spiritual principles to practical life. His famous assertion that “service to humans is service to God” exemplifies his view that spirituality should be lived, not merely theorized.

He encouraged people to engage in social service, emphasizing that true religion manifests in the form of compassion, kindness, and action. His message is a call to integrate spirituality with daily life, urging individuals to act with empathy and responsibility toward others.

When Swami Vivekananda returned from the west, in Madras his call met with a ready response. Swami Vivekananda sent Swami Ramakrishnananda, a direct disciple of Sri Ramakrishna, to Madras to start a Centre. And under Sri Ramakrishnananda's (Sashi Maharaj) guidance Sri Ramasami Iyengar started the Ramakrishna Students Home in Chennai in 1905.

I am from a Poor family of 7 Brothers and 2 Sisters in Nagapattinam. My father's income was very low and he had to take care of my uncle's family also. It was decided to put me in RKMSH and applied for admission in Class 8 (during that time the School and Hostel provided for children only from 8th Std.). I Passed the Test and was admitted to 8th Standard in 1968 and from May 1968 Ramakrsishna Mission Students Home Mylapore become "MY HOME" till 1972. I was in the Front Home. I loved the Home Very much and even on vacation I stayed at Students Home and involved in Home activities .

From the date I Joined RKMSH I Learned our culture, sprituality of Hinduism, Sports , Yoga, washing my cloths, taking bath, eating in a systametic and disciplined manner. one by one of the above and Our Warden Thiru K Kupusamy Sir taught us all the above and took care of us as his own children.

* Old Student, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

We were taught to work as a team

My Upanayanam was held in Students home in 1969.

Everyday we had to wake up at 5.00 AM and will have activities continuously till 9.30 PM as a daily routine work and this helped me to be a self confident student. The Basic Discipline taught to us in all activities helped me to Grow in Life and I reached to the Position of Head of Marketing as GM in a Leading Automobile Group.

At RKMSH, our Secretary Maharaj Nishkamanatha Ji, Sri Anna Subramania Iyer and all the teachers taught us extensively (almost every day) about Hindu culture, Mahabharata, Ramayana, Bhagavad Gita and the teachings of the holy Trinity I was deeply impressed by the teachings and thoughts of Swami Vivekananda.

Even now living in 70s, I am engaging myself on serving the needy as volunteer is because of my learning at Sri Ramakrishna Students' Home and also the core teachings of Swami Vivekananda.

My Reminiscences about staying at the Home

*Srinivasa Venugopalan **

My name is Srinivasa Venugopalan. I stayed at the Home during 1959 – 63, while studying at Vivekananda College, completing my B.Sc. degree in physics. After I left the Home, my career trajectory was: Bhabha Atomic Research Centre in Mumbai (1963 - 67); earning a Ph.D. degree in physics from Purdue University in USA (1967 - 73); Scientist at Raman Research Institute in Bangalore (1973 - 81); physics professor at Binghamton, USA (1981 - 2011).

The above timeline shows that the years after I left the Home were spent in research and teaching. At the Home, looking back, the atmosphere was most conducive to learning and also developing a love for teaching. A crucial aspect of the learning process for me at the Home was the very kind, insightful and “elder brotherly” tutoring that was readily available to myself and my classmates from all the senior students residing at the Home. Physics, mathematics and English were the most important subjects I focused on in college. The senior Home students, though busy with their own demanding studies and busy exam schedules, always took time to help us with all the doubts and questions we had in any subject. I mention below a few of the mentors and senior students at our Home, whom I fondly remember to this day for their selfless and kind tutoring to us, the junior students. The list is neither exhaustive nor complete, because the intervening decades have eroded my memory of others who surely ought to be mentioned here as well:

R. Venkataramanan (English, Mathematics), Ajay Gowder (Mathematics), Varadarajan (English, Mathematics), Parthasarathy (Physics), Natarajan (English).

The thoughts I have conveyed above are expressed in a nutshell, in a beautiful Sanskrit verse I first learned from my father, as his student in a classroom, around the year 1956.

आचार्यात्पादमादत्तेपादंशिष्यस्वमेधया ।
पादंसब्रह्मचारिभ्यः पादंकालक्रमेणच ॥

The English Translation goes as:

A part we learn from those who teach us,

* Old Student, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

A part from our own reason's reaches,
A part we learn from friends and peers,
The rest from passing days and years.

The system of Gurukula learning is rightly celebrated in the Hindu tradition for all its virtues:

A loving guru imparting knowledge, wisdom, and nourishment for the body, all under one roof, to aspiring and devoted students. Looking back, I can say that our Home provided to me and my fellow students, and has done so, for over a century now, a super Gurukula system of learning on steroids! I say this because, we had multiple gurus and guides with a hierarchy of seniority and wealth of experience, always ready to help and teach us with kindness and compassion:

Sri Krishna Rao, Sri Anna (N. Subramania Iyer) and resident Swamijis - Swami Siddhatmanandaji Maharaj and Sthithatmanandaji Maharaj during my four years at the Home and the seniors state above.

The Home has shaped my life and career in ways beyond any measure.

Jai Sri Ramakrishna!

Tirupati Temple Visit

My Home, My Pride

*V. Kailasam **

Om Gurubhyo Namaha

I am V.Kailasam, an old student of DME in our Polytechnic College during 1974-77.

Swami Nishkamanandaji Maharaj was the Secretary of the Home and Swami Thathagathanandaji Maharaj was looking after our back Home students. The PUC, Degree and PG students from economically weaker sections of Vivekananda College were in back home with us.

Since almost all of us came from remote villages and Tamil Medium, we were afraid of English medium. But this fear was warded off by Sri Ananthakrishnan Professor, Vivekananda College. He taught us English and enhanced our self- confidence so much that we were able to grasp other subjects of study in English.

All the teaching staff including, Sri.H.S.Pameswaran, the then Principal dedicated themselves to teach us very well.

The day used to start with Veda and Bhagavad Geetha classes by Sri. Anna N. Subramanyam. He exposed us to Hindu puranas. We were under the motherly care of Swami Tathaagathanandaji Maharaj and Nishkamanandaji Maharaj.

In 1976 we went to Malliyankaranai Home and stayed there one week. Participated with the locals, to lay a bridge. We physically loaded sand from one place to another, in a deep canal area. That was the first instance of community service to all our classmates.

Where ever I go invariably I refer to the great Service being rendered by our Home to empower the poor through man making education so that they may also benefit just as I am.

After completing DME in our Polytechnic I joined Rane Engine Valves, Chennai and I worked for twelve years. I got the knowledge in Machine shop, Forging and Heat Treatment. I pursued post-diploma in Automobile engineering of our Polytechnic College and was trained in Automobile Engineering and transport subjects by our dedicated old student the late Sri P.R.Subramaniyam. I acquired the AMIE (Mechanical) and a Chartered Engineering Certificate from the Institution of Engineers (India), Kolkata.

** Old Student, Volunteer, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai*

After acquiring experience in different areas, including marketing, I landed in my own enterprise- Hindustan Hexagon Technologies.

My active association with the Old boys' Association and the Home, benefitted me lot. I was encouraged by our Swami Satyajnananandaji Maharaj, Swami Samahidanandaji Maharaj (presently in Natrampalli) and Br. Chandrasekaran Maharaj to take part in the Social service activities of the Home

Now I am the Secretary in Chennai Friends Forum and member in Laghu Udhayog Bharath (a service provider to MSMEs) and Coordinating member in various Social Service Organizations.

Looking back I honestly feel that whatever little I have been able to achieve, I owe it to our Home entirely.

Jai Sri Ramakrishna!

Medical Camp

“My Home, My Pride”

*S. Sunil **

Home is not just walls and a roof; it's a place where dreams grow, lives change, and values are built. For the 650 boys at Students' Home, this idea is life-changing. Students' Home gives hope and opportunities through care, education, and support. As a faculty, I feel proud to be part of this mission.

A Loving Family: Students' Home is more than a school/College; it's a family. Many boys come from tough situations, but here they find love, support, and a sense of belonging. The home provides free education, food, clothing, and medical care, giving them everything they need to grow and succeed.

The Power of Education: Education is the heart of Students' Home. Boys learn academic and technical skills to build confidence and prepare for the future. As faculty, I help them think, create, and stay curious. Seeing them learn and grow is a joy.

Building Leaders: Students' Home helps boys become strong and caring leaders. They engage in activities like arts, sports, and community service, learning discipline and kindness. These experiences prepare them to make a positive impact on the world.

Challenges and Wins: Working here has its challenges, but every success makes it worth it. Whether it's a good exam result, a new skill, or a confident smile, each step forward is a big win. It shows the power of care and hard work.

Inspiration Every Day: For me, employment in Students' Home is more than a job. It's a place of hope and inspiration. The boys' strength, my team's dedication, and the impact of education make it special. It shows that even in tough times, there's always hope.

Conclusion: “My Home, My Pride” is more than words. It reflects the amazing work at Students' Home. It's a palace where boys find hope, care, and a chance to actualise their dreams. I am proud to be part of this journey. Together, we are making lives better and creating a brighter future.

* Skill Trainer, Ramakrishna Mission Polytechnic College, Chennai

எனது இல்லம் - எனது பெருமை: JAI RAMAKRISHNA

Naveen Kumar C *

‘எனது இல்லம் - எனது பெருமை’ என்பது என் வாழ்க்கையின் அடையாளமாகும். நான் ராமகிருஷ்ண மிஷன்மாணவர் இல்லத்தில் பழைய மாணவராக இருந்த போதைய அனுபவங்களும் இன்று என் வாழ்க்கையை வழிநடத்தும் ஒளிக்கீற்றாக இருந்து வருகிறது. "Palace for the Poor" என்று அழைக்கப்படும் அந்த இல்லம் என்னை ஒரு சாதாரண மாணவனில் இருந்து பல சாதனைகளை அடைந்த மனிதனாக மாற்றியது.

என் பயணம்:

நான் ஒரு சாதாரண குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவன். என் வாழ்க்கையில் கனவுகளும் சவால்களும் இருந்த போதிலும், அவற்றைச் சந்திக்க தைரியம் இருந்தது. அந்த நேரத்தில் ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம் எனக்கு ஆறுதலை வழங்கியது. மிஷன் இல்லத்தில் நான் பல விஷயங்களைக் கற்றுக் கொண்டேன். அதில் முக்கியமானது ஒழுக்கமும் ஒற்றுமையும்.

இல்லத்தில் நான் ஒரு மாணவனாக இருந்தபோது, சமூக சேவையின் முக்கியத்துவத்தை உடனடியாக உணர்ந்தேன். ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையும் மற்றவர்களுக்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும் என்ற தத்துவத்தை துறவிகள் கற்றுக்கொடுத்தனர். எனது மாணவர் காலத்தில் நான் ‘பூஜாகேப்டன்’ சேவைபெற்றேன், இது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியான தருணமாக இருந்தது. அது என்னை ஒழுக்கத்திலும் பொறுப்பிலும் முன்னேற வைத்தது.

ஆன்மீக கல்வியின் செல்வாக்கு

ராமகிருஷ்ண மிஷன் இல்லத்தில் பெற்ற ஆன்மீகக் கல்வி என்னுடைய வாழ்க்கையை மாற்றியது. துறவிகளின் வழிகாட்டுதலின்கீழ், வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளவையாக வாழ்வதற்கான உண்மையான காரணங்களை நான் புரிந்துகொண்டேன். இவ்வுலக வாழ்க்கை வெறும் பொருளாதார சம்பத்துகளுக்காக மட்டுமல்ல, அதற்கும் மேலாக உள்ளார்ந்த மகிழ்ச்சிக்காக வாழ வேண்டும் என்பதையும் கற்றுக் கொண்டேன்.

* Old Student & Lab Assistant, Ramakrishna Mission Polytechnic, Chennai

இல்லத்தில் ஒழுக்கவியல், தன்னம்பிக்கை, மற்றும் தனிமனித மேம்பாடு போன்றவைகள் வலியுறுத்தப்பட்டன. இது என்னை ஒரு மனிதனாக மட்டுமல்ல, மற்றவர்களின் வாழ்வில் ஒளிவீசும் ஒரு முன்மாதிரியாக உருவாக்கியது.

இன்று என் வாழ்வில் அவை என்னை வழிநடத்துகிறது

இன்று, நான் மிஷனின் முன்னாள் மாணவராக மட்டுமல்ல, என் இல்லத்தின் உணர்ச்சிபூர்வ உயர்ந்த நெறிகளின் வழிகாட்டுதலினால், என் வாழ்க்கையை நெறிப்படுத்துகிறேன் . ராமகிருஷ்ண மிஷனின் மாணவர் இல்லத்தில் கற்ற ஒழுக்கவியல் விதிமுறைகள் என்னை ஒரு சிறந்த மனிதனாக மாற்றின.

என் வாழ்க்கையில் இந்த அறநெறிகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் பின்பற்றுவதால் என் இல்லத்திலும் , எனது குடும்பத்திலும் ஒற்றுமையும் சாந்தத்தையும் ஏற்படுத்த முடிகிறது. நான் கற்றது, என் வீட்டில் செயல்படுத்துவது மட்டுமல்ல, அதை மற்றவர்களுக்கும் வழிகாட்டலாக வழங்குவது என் பெருமையாகும்.

நான் கற்றதை பகிர்ந்து கொள்வது

இன்று, இல்லத்தில் கற்றது மட்டுமல்ல, அதை இன்றைய தலைமுறையினருடன் பகிர்ந்து கொள்வது என் பொறுப்பாக உள்ளது. ஆட்டோமொபைல் பிரிவின் பயிற்சியாளராக, மாணவர்களுக்குச் சேவை செய்வதில் பெருமை கொள்கிறேன்.

என் மாணவர்களுக்கு தொழில்நுட்ப திறன்களை மட்டுமல்ல, ஒழுக்கம், நேர்மை, மற்றும் சேவை மனப்பாங்கையும் கற்றுக் கொடுக்கிறேன்.

முடிவுரை

“எனது இல்லம் எனது பெருமை” என்பது வெறும் சொற்றொடராக இல்லை, என் வாழ்க்கையின் முழுமையாகும். ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம் எனது வாழ்க்கையின் அடிப்படையாக இருந்து, என்னை வாழ்வின் உயரங்களுக்குச் சென்றடைய உதவியது.

இல்லத்தில் கிடைத்த ஒழுக்கத்துடனும் ஆன்மீக வழிகாட்டுதலுடனும், நான் இன்று என் குடும்பத்திலும், சமூகத்திலும் ஒளிவீசும் வாழ்க்கை வாழ்கிறேன். எல்லோரும் பாராட்டும் இல்லத்திற்கு என்றும் நான் தலை வணங்குகிறேன்.

எனது இல்லம் எனது பெருமை

டிக்காராமன் *

என் பெயர் டிக்காராமன். அன்று நான் எட்டாம் வகுப்பு படித்து கொண்டிருந்தேன். அப்போது எங்கள் பள்ளியில் விளையாட்டுப் போட்டிகளில் நான் வெற்றி பெற்றதற்கு எனக்கு புத்தகம் ஒன்றை பரிசாக அளித்தனர். நான் அந்த புத்தகத்தை அப்போது படித்து பார்க்கவில்லை. ஒருநாள் அந்த புத்தகம் எங்கள் வீட்டில் அலமாரியில் கிடந்தது கண்டு நான் மனமுடைந்து விட்டேன்.

பிறகு ஒரு நாள், அந்த புத்தகத்தைப் பிரித்து படிக்க ஆரம்பித்தேன். அந்த புத்தகத் தலைப்பு 'விவேகானந்தரும் வாழ்கை வரலாறும்'. அதை படித்தவுடன் என்னுள் ஓர் ஆன்மீக பயனத்தை தொடர்வதற்கான ஆனந்தம் கிடைத்தது.

புத்தகத்தை படிக்க ஆரம்பித்தேன். அன்றிலிருந்து மூன்றே நாளில் நான் அந்த புத்தகத்தைப் படித்து முடித்தேன். அன்று முதல் நானும் ஒரு நல்ல இளைஞனாக அதாவது என்னை விவேகானந்தர் விரும்பிய இளைஞனாக எண்ணினேன்.

காலங்கள் சென்றது நானும் எந்தந்தையை இழந்தேன். எப்படியாவது எனது குடும்பபாரத்தை ஏற்று, என் குடும்பத்தை நல்ல நிலைக்கு கொண்டு வர எண்ணினேன். அப்போதுதான் என் உறவினர் ஒருவர் நமது இல்லத்தைப் பற்றிக்கூறினார்.

அன்று என் குடும்பத்தைவிட்டு பிரிய வேண்டுமா என்று வருத்தம் கொண்டேன். அதன்பின் இல்லத்தில் சேர்ந்த பிறகு என்னைப்போல் இருக்கும் பல மாணவர்களைக் கண்டபின் என் வருத்தம் குறைந்தது. நானும் இல்லத்தோடு பயணிக்க ஆரம்பித்தேன். இல்லத்தில் நடக்கும் ஒவ்வொரு நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொண்டேன். பேச்சுபோட்டி நாடகம் உலக அளவில் நடக்கும் யோகா என எல்லாவற்றிலும் கலந்து கொண்டு எனது மேடை பயத்தை போக்கி எனது மேடை கலையை பயன்படுத்த எனது இல்லம் எனக்கு வாய்ப்பினை அளித்தது.

எனது இல்லத்தில் நடக்கும் யோகா, NSS, பிற போட்டிகள் என்று எல்லாவற்றிலும் கலந்து கொள்ள என் இல்லம் எனக்கு வாய்ப்பினைத் தந்ததால், நான் நல்லகுடிமகனாவும், நல்ல மனிதனாகவும் வளர்ந்து வருகிறேன். இன்னும் பல

* Old Student & Lab Assistant, Ramakrishna Mission Polytechnic, Chennai

நல்ல காரியங்களில் என்னை ஊக்கப்படுத்தி என்னை மேன்மைப்படுத்தி இருக்கிறது எங்கள் இல்லம்.

இதை எல்லாம் கூடுதல் பாடத்திட்ட நடவடிக்கைகளில் மட்டுமே சேர்ப்பார்கள். அதையும் தாண்டி படிப்பிலும் எல்லாவற்றிலும் எங்களைத் தயார் செய்துகொண்டே இருப்பார்கள். எங்களைக் கல்வியிலும் மேன்மை உடையவர்களாகவும் மாற்றிக் கொண்டு வந்தது எங்களது இல்லம்.

நாட்டில் வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் இருக்கின்ற காலத்தில் எங்களை நாங்கள் படிப்பை முடிக்கும் தருவாயில் எங்கள் கையில் ஓர் நிறுனத்தில் வேலை உத்திரவாதக் கடிதம் வாங்கி கொடுத்து எங்களையும் எங்கள் குடும்ப உறுப்பினர்களையும் பெருமை படுத்தும் விதமாக இதுபோன்ற நன்மைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கின்றது எங்களது இல்லம்.

எங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் நிறுவனத்தின் கோட்பாடுகளில் ஒன்று, இல்லத்து மாணவர்களை பணிக்கு அமர்த்துவதே. இந்த நிறுவனத்தில் வேலை செய்பவர்களில் 50 சதவீத இளைஞர்கள் எங்களது இல்லத்தில் படித்து முடித்தவர்கள்.

எனது இல்லத்தில் பெருமைகளை சொல்லிக் கொண்டே சென்றால் இந்த ஒரு தாள் போதவே போதாது. ஆனாலும் சொல்லுகிறேன். சுருக்கமாக

1. இல்ல மாணவனாக இருந்தால் மற்ற கல்லூரி மாணவர்களை காட்டிலும் சிறந்து விளங்குகிறோம். போட்டி என்று வந்தால் வெற்றி பெறுவது நாங்களாகத்தான் இருப்போம். அது ஏனென்றால், இங்கு படிக்கும் அனைத்து மாணவர்களும் விவேகானந்தர் அவர்களின் சீடர்கள். அவர் சொன்னது போல் எல்லா ஆற்றல்களும் எங்களிடம் உள்ளன.
2. நாங்கள் வேலை செய்யும் நிறுவனத்தில் கூட இல்லத்து மாணவன் என்பதில், தனிவகையான மரியாதை உள்ளது.
3. நான் வேலையில்லாமல் கஷ்டப்படும்போது எனக்கு மீண்டும் வந்தது எனது இல்லம். ஆகையால் எனது இல்லத்தின் பெருமையை சொல்ல வார்த்தைகள் போதாது.
4. இன்று வரை என்னை வாழவைக்கும் கடவுள் பகவான் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணர் மற்றும் அன்னை ஸ்ரீசாரதாதேவி.

அவர்களின் பாதம் பணிந்து நிறைவு செய்கிறேன்.

எனது இல்லம்! எனது பெருமை!

கவித்தென்றல் ஆதி *

இல்லத்தின் ஆண்டு விழா மலருக்காக!

1987-90 பிரிவு முன்னாள் மாணவர்கள் சார்பாக இந்தக் கவிதை சமர்ப்பணம்!

தந்தை இன்றித் தத்தளிக்கும் தளிரே!
தவிக்க வேண்டாம் நீயும் படிப்பதற்கு!
தாய் இன்றித் தனியான தனையனே!
தடையின்றித் தொடரலாம் உன்படிப்பை!
வறுமையின் பக்கம் சிக்கிய சிறுவரே!
வருத்தம் இனி வேண்டாம் வாழ்வினிலே!
மதிப்பெண் அதிகம் பெற்ற மாணவரே!
மதியும் கலங்க வேண்டாம் கல்விக்கு!
எல்லோர்க்கும் இங்கே இல்லம் உண்டு!
கல்வியும் உணவும் தானமாய்க் கொண்டு!
ஆசனாய் கல்வியும் அது போதிக்கும்!
அன்னை தந்தை போல் அரவணைக்கும்!
அதுவே ராமகிருஷ்ண மாணவர் இல்லம்!
ஆன்மீக மணம் கமழும் ஆலயம்!
இல்லத்தில் கற்றதும் பெற்றதும் எத்தனை!
இல்லாமல் வந்தாலும் எல்லாமே தந்ததே!
அதிகாலை எழுந்ததும் இங்குதான்!
ஆரோக்கியம் பயின்றதும் இங்குதான்!
ஆன்மீகம் கற்றதும் இங்குதான்!
ஆனந்தம் பெற்றதும் இங்குதான்!
தொழிற்கல்வி கற்றதும் இங்குதான்!
நற்பண்புகள் பெற்றதும் இங்குதான்!

* 1987-90 பிரிவு, ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

அரண்மனை இடமும் அறுசுவை உணவும்
அளவின்றிப் பெற்றதும் இங்குதான்!
நேர்மை நெறியும் நேரம் தவறாமையும்
நெஞ்சில் பதிந்தது இங்குதான்!
தாய்மை அன்பும் தாய்மை எழிலும்
தானாய் அமைந்ததும் இங்குதான்!
மாணவனாய் இல்லம் வந்து சேர்ந்தோமே!
மனிதனாய் மாண்பு பெற்றுச் சென்றோமே!
மனிதனை உருவாக்கும் கல்வியே இங்கு!
மகான் விவேகானந்தரை நினைவூட்டும் என்றுமே!
நல்லவை யாவையும் இல்லத்தில் கற்றேன்!
இல்வாழ்வில் நானும் ஒளியினைப் பெற்றேன்!
எனது இல்லம்! எனது பெருமை!
இங்கு பயின்றால் எங்கும் மகிமை!

Republic Day celebration

அனது அனது இல்லம் - பெருமை

Senthil kumar *

1971 ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தின் ஒருநாள். 8ஆம் வகுப்பில் சேர்வதற்காக நடைபெற்ற தகுதித் தேர்வின் முடிவை அறிய பெற்றோரும் மாணவர்களும் ஆவலுடனும், என்ன முடிவு வரப்போகிறதோ எனப் படபடப்புடன் காத்துக் கொண்டிருந்த நேரம்.

அதோ தேர்வு முடிவு அறிவிக்கப்படுகிறது. மாவட்ட வாரியாகத் தேர்ச்சி பெற்றவர்களின் பெயர்கள் வாசிக்கப்பட்டன. தஞ்சை மாவட்டத்திலிருந்து வந்த அந்த ஏழை மாணவனின் பெயரும் வாசிக்கப்பட்டது. அம் மாணவனை விட அவனின் தாயார் கற்பகவல்லி குஞ்சிதபாதம் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. பெருந்த மகிழ்ச்சியில் அவரின் கண்களில் நீர் பெருக்கெடுத்தது.

பின்னர் மயிலை ஆஞ்சநேயர் கோயிலில் தரிசனம் செய்துவிட்டு ஊருக்குத் திரும்பிப் பின்னொரு நாளில் மாணவர் இல்லத்தில் முறையாக அவன் சேர்க்கப்பட்டான்.

இல்லத்தில் தினசரி வாழ்க்கை முறைகள் புதுமையாகவும் சீராகவும் இருந்தன.

அவனுக்கு கிராமத்திலிருந்து வந்ததால் எல்லாமே பிரமிப்பாக இருந்தன.

சிறந்த ஆசிரியர்கள், தகை சான்ற தலைமையாசிரியர், விடுதிக் காப்பாளர், பணியாளர்கள் என யாவரும் நிறைவாக அமைந்திருந்தனர்.

இல்லம் மற்றும் பள்ளிக் கட்டமைப்போ பணம் செலுத்திப் படிக்கும் விடுதி மற்றும் பள்ளிகளுக்கு இணையாக இருந்தது.

8ஆம் வகுப்பில் தொடங்கிய அவன் கல்விப் பயணம் 1974-75ஆம் ஆண்டு பள்ளி இறுதி வகுப்பு வரை (S.S.L.C) நான்கு ஆண்டுகள் தொடர்ந்தது.

இந்த நான்கு ஆண்டுகளில் எண்ணற்ற அனுபவங்களைப் பள்ளிப் பாடத்தோடு கற்றுக்கொண்டான்.

ஒழுக்கமும், கல்வியும் இரு கண்களாகக் கருதப்பட்டது.

* முன்னாள் மாணவர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

“குருகுலக்” கல்விமுறைக்கு இணையானதாக அந்நாட்கள் அமைந்தன என்றால் அது மிகையல்ல.

தமிழாசான் அமரர் நரசிம்மராகவன் ஐயா அவர்கள் பாடத்துடன் தமிழுணர்வையும் ஊட்டியதால் அவன் இன்று தமிழ் மற்றும் இலக்கியம் சார்ந்த மேடைகளில் பங்கு பெற்று பல பரிசுகளை வென்று வருகிறான்.

அதன் தொடர்ச்சியாய்ப் புதுவையில் குறிப்பிடத்தக்க இலக்கியவாதியாகத் திகழும் அவன் கவிதைப் போட்டியில் “புதுவைக் கம்பன் கழகத்தின்” ஒரே பரிசையும் வென்றுள்ளான்.

கவிஞனாய்க் கட்டுரையாளனாய், சிறுகதை எழுத்தாளனாய் உலாவரும் அவன் இராமகிருஷ்ண மாணவர் இல்லம் காட்டிய கருணையால் வாழ்வில் படிப்படியாய் உயர்ந்து பல பட்டங்களைப் பெற்று ஏறத்தாழ 40 ஆண்டுகள் ஆசிரியப்பணி செய்து 2019 மே மாதம் பணி நிறைவு எய்தினான்.

தன் ஆசிரியப் பணியைச் செம்மையாய்ச் செய்ததன்சான்றாக 2016ல் “மாநில நல்லாசிரியர்” விருதினைப் பெற்றான். அதனைதான் கற்ற ஆசிரியர்களுக்கே மானசீகமாகக் காணிக்கை ஆக்கினான்.

தான் பணி செய்த பல பள்ளிகளில் மாணவர் இல்லம் கற்றுக்கொடுத்த அனைத்தையும் கற்பித்தான்.

அவனிடம் படித்த மாணவர்கள் இன்று சமுதாயத்தின் பல நிலைகளில் காணப்படுகின்றனர்.

கடை நிலை ஊழியர்களாய், உழைப்பாளிகளாய், மருத்துவராய்ப், பொறியியல் வல்லுநர்களாய்க், காவல்துறையில் பணியாற்றுவவராய், கட்டுமானத்தொழில்செய்வவராய் , ஆசிரியராய் எனப் பல பணிகளில் பணிபுரிகின்றனர். ஏனெனில் அவன் ஓர் அரசுப்பள்ளி ஆசிரியர்.

அவனிடம் பயிற்சி பெற்ற பல மாணவர்கள் சிறந்த ஓவியர்களாய்க், கவிஞர்களாய், பல்திறஎழுத்தாளராய்த் திகழ்கின்றனர். அவனைப் போலவே அவர்களும் பல போட்டிகளில் கலந்து கொண்டு பரிசுகள், பாராட்டுகள், விருதுகளைப் பெற்றுச்சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

குருமகராஜ், அன்னை ஸ்ரீசாரதா சுவாமிஜி கருணையால் இன்று அவன் சமுதாயத்தில் நல்ல நிலையில் இருக்கிறான் என்றால் அது நம் இராமகிருஷ்ண மாணவர்இல்லம்இட்ட பிச்சையே.

படித்து, உண்டு, உறங்கி பலவற்றைக் கற்றுத் தந்த மாணவரில்ல மாளிகையை நன்றி பொங்கப் பார்க்கிறேன். அது இன்னும் பலருக்கு அடைக்கலம் தந்து விண்ணும் மண்ணும் உள்ளவரை நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

The blessing of being a volunteer at the

Students' Home

*Kunchithapatham JR **

I was inspired to volunteer my services to the Ramakrishna Mission Polytechnic College of the Students' Home since 2016, thanks to my father-in-law the late Sri M. Aghoram, an 'old-boy' of the Home.

The Home had such an impact on him that day-in and day-out he will draw parallel events of his life at the Home during his younger days and the present happenings. All his decisions including important issues will reflect what he had learnt as a boy under the care of lovable mentors and monastic members.

His life was simple and needs were very limited - again what he had learnt at the Home! He trained his family members along the same path. He used to be an example himself and lived within his means. On various occasions he used to recall what he had learnt from the training received in the Home particularly from stalwarts and spiritually advanced personalities. He had profound impact on all those lived with him. I am a beneficiary too. The family was contented and therefore always happy. In style it was a mini students' home.

Come February and the whole family will be looking forward to the second Sunday! You are right. We will all participate joyously in the Home Day Celebrations. It does not stop with festivity; it speaks volumes about how many poor had a grand and Royal upbringing, in every sense of bringing-up, befitting 'A Palace for the Poor' rightly named by Most Revered Swami Brahmanandaji Maharaj, the spiritual son of Sri Ramakrishna!

Though not fortunate to be an 'old-boy' of the Home, I enjoy the Home Day from a personal angle. It gives me an opportunity to meet some of my friends and distinguished colleagues in the Industry who are products of our Students' Home. The fact that they are of the Home solved the puzzle of their distinction in respective roles in profession and in their personal lives.

As a volunteer, I am delighted to watch our students, without exception, attending to all the works themselves— from maintenance to worshipping the Lord, cleaning the rest rooms to preparing and serving of food, library to Gym, playground to park-area and what not?

* Volunteer, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

I look back awe struck how my father-in-law never hesitated to attend to whatever work, with full involvement. He always induced his family members to follow suit. It is not a matter of wonder that Students leaving the Home after such a rigorous training shine in whatever work they undertake.

Sri M Aghoram, worked in the Police Department of Qatar, Doha, used to collect funds from his friends for the Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai-600 004. This action of collecting funds from the friends and donating to the Home, inspired me. By the Grace of Sri Gurumaharaj we are following his footsteps, to the best of our ability.

He served in the Home as a Volunteer for 12 years - 8 Years in Malliankaranai and 4 Years in our Students' Home at Mylapore.

The Home has a rich legacy and its products can be identified easily by their conduct and disciplined life style. It is yet another silent miracle of Sri Ramakrishna!

Jai Sri Maa!

Skill Development Center

How The Home Shaped **My Father's Life**

*R.C. Venkatraman **

I write this with a deep sense of gratitude for the role that the Ramakrishna Mission Students' Home played in my father's life and our family.

His life was one of integrity, dignity and empathy for others. He was blessed with an amazing career in the Indian Administrative Service culminating in his becoming the Chief Secretary to the Government of Gujarat.

My father, the late Shri R. V. Chandramouli was born in the village of Rajamadam in Thanjavur district in 1932. Until the age of 10, he studied in the local Gramin Municipal School.

In IV form, he was fortunate enough to be admitted to the Home.

For the next 9 years, from 1943 to 1952, the Home gave my father a lot to be thankful for. Let me attempt to count the ways:

1. Higher Education

Ramakrishna Mission Students' Home gave my father the opportunity to get a great education. It was through the Home's generosity that my father not only matriculated from high school, but enabled him to graduate from Ramakrishna Mission Vivekananda College with B.A. Hons in Mathematics.

Thanks to the Ramakrishna Mission, my father was the first person in his family to go to college.

2. Faculty Role Models

From the time my father joined the Home at Uthiramerur/Athur in 1943, he found himself in the midst of two towering and inspiring faculty leaders - affectionately called 'Thatha' and 'Anna'.

“Thatha”, Sri Ramanujachariar was then the Secretary of the Home.

'Anna' N. Subramanian was the Headmaster of the Residential School.

** Son of Shri R.V. Chandramouli, Old Student, RKMS Home, Chennai*

They were talented, learned and empathetic, and inculcated strong values of honesty, integrity and the strength to resist temptations.

One of the big tests during his career was during the Emergency. My father was Home Secretary of Gujarat in 1975. He believed that the “Home values” gave him the courage to act according to his conscience, rather than what the political leaders of the time wanted him to do.

3. **Life at the Home**

The teachers lived with the students. The students learnt the religious scriptures - Bhagawat Gita, Upanishads, Vedas and more. Anna used to run discourses on the scriptures in English.

My father imbibed the teachings of the Bhagawat Gita. Decades later he shared his takeaways in an article “Bhagwat Gita - The Guide to Daily Life”.

The students performed daily chores and were responsible for duties like buying vegetables, gardening, cleaning the house, including toilets used by the students.

It inculcated my father with a deep sense of self help and service to others.

4. **High Achieving Students and Alumni**

The Home admitted highly talented boys. Being part of a student body of high achievers served to raise my father to new heights as well.

When a teenager from a small village like Rajamadam, like my father, heard stories of ex-students who were in the Home just a few years ago, and were now in the army or Civil Service or academics or captains of industry, it was enormously inspiring.

The fact that someone who was in your situation not too long ago, is now doing impactful or impressive things professionally, does wonders to your confidence and ambition.

The service mindset combined with this can-do confidence helped fuel his interest in the Indian Administrative Service (IAS).

5. **Lifelong Relationships**

The relationship with the Home, lasted all his life. Every year he collected advertisements from companies in Gujarat for the annual day donations, and participated in other forms of giving back.

During the summer vacations to the South from Gujarat, I remember accompanying him at least on a couple of visits to the Home where he would meet the teachers and pay his respects.

When he moved back to Chennai after retirement, he engaged even more with the Home. He contributed articles, shared some learnings on the 2005 video on Alumni of Students' Home.

It is plain to see that the Home's blessings are plentiful.

Over 80 years ago, the Home bestowed a gift on this poor boy from Rajamadam that changed not just his life, but also that of his future generations.

For this, our family members and I will be eternally grateful to the Home and the Mission.

Jai Sri Ramakrishna!

Republic Day celebration

My Home, My Pride

V. Sakthivel *

I am one of the blessed individuals who had the opportunity to grow and thrive under the loving care and guidance of the distinguished mentors of the Ramakrishna Mission Students' Home. My life took a tragic turn when I lost my father at the tender age of 8, leaving me with two younger sisters to my mother's care. Despite the challenges we faced, my mother's unwavering dedication and sacrifices inspired me to work hard and pursue my dreams.

It was in 1982 that I joined the Students' Home in the 6th standard, and over the next eight years, the Home transformed me into a confident and capable individual. The values of discipline, hard work, and self-reliance that were imparted at the Students' Home, laid the foundation for my future success.

When I joined in 6th standard, I still remember vividly - I cried frequently and felt like giving up my studies. One day, I conveyed to the then Warden Maharaj my desire to leave the Home for good. I requested him earnestly to speak to my guardian to take me away from the Home. He calmly replied, "Okay." However, little did I know that he had a plan to make me overcome my homesickness and help me settle in the hostel.

After completing my 10th standard, I joined the diploma course. I received the Diploma in 1990, and served in Industry for about seven years.

I was inspired by many distinguished old students serving the Home in different ways, Sarva Sri P.R. Subramanian, Jagannathan, to mention a few. My mother was also insistent that we should remain with the Home that helped us during our rainy days. Further we were taught in the Home that we have to give back to the Society for all the benefits we had received. All these thoughts led me to join our Ramakrishna Mission Polytechnic College as an Instructor in August 1997. This marked a significant turning point in my career, as I was able to combine my passion for teaching and help the students appreciate the Home and its rich legacy.

Simultaneously, I pursued part-time B.E and M.E degrees at the Anna University, Chennai.

This enabled me to be abreast of the latest developments in my field and also enhance my

* Old Student (1982-1990), Workshop Supdt., Ramakrishna Mission Polytechnic, Chennai

professional competence. Today, I am very happy to say that I am the Workshop Superintendent at our Polytechnic College, a position that I entirely owe to the foundation laid by the Home. I am blessed to work in the same Institution where I studied, engaging in academic work, hostel activities, and most importantly in service of all hues including rural service.

As I look back at my journey, I am deeply indebted to the Holy Trio, the monks and teachers of the Home for their transformative influence on my life. The teachings of Sri Ramakrishna, Holy mother, and Swami Vivekananda have been a guiding light, shaping my thoughts, words, and actions. The monks and teachers of Students' Home have radiated these teachings, demonstrating invaluable selfless love, compassion, and wisdom. Their guidance has helped me face life's challenges, cultivate values, and discover my potential. I am grateful for their presence in my life and strive to follow them as my ideals while serving others and striving for spiritual growth.

In conclusion, I am reminded of the words of Swami Vivekananda: "**Arise, awake, and stop not till the goal is reached,**" and "**They alone live who live for others.**" These inspiring words continue to motivate me. I am sure they will continue to inspire generations of students who pass through the portals of the Ramakrishna Mission Students' Home.

Indeed 'My Home is My Pride'

Jai Sri Ramakrishna!

நமது இந்தியாவின்
பாழும்பெருமை மகத்தானது
என்பதில் சந்தேகமில்லை.
ஆனால், 'இந்தியாவின்
எதிர்காலம் இன்னும்
மான்முடையதாக இருக்கும்!'
என்று நான் உறுதியாக
நம்புகிறேன்.

- சுவாமி விவேகானந்தர்

My Home, My Pride

*Shankar Venkataramanan **

Ramakrishna Mission Students' Home, Mylapore, a unique philanthropic icon in Chennai, was not known to me till 1970, the year I joined MY HOME in Standard VIII. My entry was not easy. There was a competitive test in Tamil, Mathematics and General Knowledge conducted for the students from Tamilnadu.

On the Holy AkshayaThritiya day of 1971 I was invested with the sacred thread. After completing SSLC in the year 1974, I realised that I was blessed to grow at the Lotus feet of Sri Ramakrishna.

The routine in the Home being demanding, all of us used to call the Home, a 'Jail'. Right from early morning, with various duties assigned for the entire day, every one has to perform with speed and precision of a clock. The activities being varied – chanting Vedas, performing puja and yoga, playing, washing clothes, cleaning the premises, gardening etc., it used to be hectic till we retire to bed, after dinner and studies.

We all know that character moulded during the formative age of 12 to 16 years is indelible and it was done by our preceptors in our Gurukulam. Here we learned to walk the talk as propounded by Swami Vivekananda. As students, we were fortunate to follow the foot prints of our preceptors as we were guided daily by great householders like Sri. Anna N Subramania Iyer, Sri. Vaidyanatha Iyer, Sri.AR Subramania Iyer and Sri.AS Kulathu Iyer as our Headmasters. With their blessings we grew into good human beings with values, to face the challenges life.

We learned humility from Swami Nishkamanandaji Maharaj who was then the Secretary of Students' Home, Malliankaranai Home and Vivekananda College. His friendly nature drew us to him. We used to rejoice in his company during evening walk.

We were happily listening with rapt attention, the stories from Ramayanam and Mahabharatha rendered by Sri.Vazhuthur Rajagopala Sharma, often enacting and modulating his voice. Value education was taught through these stories.

* *Old Student (1970-74), Volunteer, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai*

In gardening we were allotted small areas where we used to grow brinjal, lady's finger, greens etc., and took pride in our contribution to the Home's kitchen.

Discourses of Swami Ranganathanandaji Maharaj on special puja days were held in the old shrine of our Ramakrishna Math, Mylapore under the Pungai tree. Later, I cherished his lectures on various topics in the City during his tours in Chennai.

I recall my school days and admire with wonder, his oratorical ability to make even School boys understand him by simple English.

While studying in Vivekananda Evening College Pre-University Course and Bachelor of Commerce, we really realised that we were not in JAIL in the Home as misconceived by us earlier. We were nourished like a plant totally protected and equipped to face the reality of life ahead.

I had the opportunity to be an earner while still a learner with a reputable Audit firm Karra & Co. and the like during my college years.

Started my career with India Tourism Development Corporation, a Government of India Undertaking from a humble start rose to Senior Accounts Officer during 1981 to 2016 facing official challenges in discharging the duties with utmost honesty and sincerity. This was possible only because of the training i received in our **HOME** which is my **PRIDE**.

Post-retirement, after a short break, I became a full time volunteer at Ramakrishna Mission Ashrama, T.Nagar, Chennai. I thank profusely, Swami Padmasthananda Maharaj who has given me this opportunity to give back to the society, a passion I heartily pursue.

On 10th February 2024, our batch of 1974 celebrated RKM FRONT HOME OLD BOYS 1974 GOLDEN JUBILIEE and started a humble Endowment of Rs.10,00,000/-. Our batch of 23 old boys attended and my friends Sri.A.Shanmugam, Sri.R.Venkatesan attended in person from Singapore and Netherlands respectively apart from our other friends located in the City and uphold the PRIDE of our HOME in their respective walk of life.

After many years of varied experiences, now I have enough time to reflect on **Na Karmana, Na Prajaya, Danena Tyagenaikena Amirtatvamanasuhu and realise that Sacrifice and Service are the only means to achieve the GOAL of life.**

Subham

My Home My Pride

G. Vishwanathan *

எனது பெயர் கோ.விஸ்வநாதன் 1978 ம் ஆண்டு இல்லத்தில் ஆறாம் வகுப்பில் சேர்ந்து 1985 ஆம் ஆண்டு +2 வரை நமது இல்லத்தில் தங்கிபடித்தேன். இல்லத்தின் என் பெருமை என்று சொல்வதென்றால் அதற்கு பக்கம் பக்கமாக நான் எழுதலாம். ஏனென்றால் நான் எனது படிப்பை 1985 ஆம் ஆண்டு முடித்த உடனேயே தவத்திரு சுவாமி வீதபயானந்தாமகராஜ் அவர்களின் அழைப்பை ஏற்று இல்லத்தில் பணியில் சேர்ந்து சுமார் 22 வருடங்கள் நமது இல்லத்தில் பணிபுரிந்துள்ளேன். மொத்தமாக நமது இல்லத்தில் 29 ஆண்டுகள் மாணவனாகவும், ஊழியராகவும் இருந்துள்ளேன்.

நான் இல்லத்தில் படித்த ஏழு ஆண்டுகளும் பகவத்கீதை, வேதம் போட்டிகளில் முதலாவதாக வென்றுள்ளேன். இதற்கு முக்கிய காரணம் தவத்திரு சுவாமி கீர்த்திதானந்தமகராஜ் அவர்கள்தான். அவர் ஒரு கீதை ஸ்லோகம் மனப்பாடம் செய்து கூறினால் ஒருசாக்லேட் கொடுப்பார். இது அனைத்து மாணவர்களையும் மேலும் படிக்கத் தூண்டியது. நான் தற்போது வரை ஐந்து இல்லசெயலாளர்களுடன் பழகும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. நமது இல்லத்தில் மாணவனாகவோ, ஊழியராகவோ சேர்வதற்கு அனைவரும் கொடுப்பினை செய்து இருக்கவேண்டும் என்று சொல்வதை விட நம் அனைவரும் திருமூவர்களின் அருளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் என்பதுதான் உண்மை. நமது இல்லத்தில் ஒருநாள் மாணவனாகவோ அல்லது ஊழியர்களாகவோ இருந்தவர்கள் எவரும் வாழ்க்கையில் நல்லநிலைக்கு சென்றுள்ளார்கள் என்பது நிதர்சன உண்மை. தலைமுறை மாறமாற நமது இல்லம் பல முன்னேற்றங்களை கண்டுள்ளது இன்று மாணவர்கள் அனைவரும் அனைத்தையும் இலவசமாக பெறுகிறார்கள். ஆனால் தற்போது உள்ள மாணவர்களுக்கு இதன் முக்கியத்துவம் தெரியவேண்டும் என்பது என்னுடைய ஆவல்.

எனக்கு நமது ராமகிருஷ்ணமிஷன் மற்றும் மடத்தின் தலைவர்கள் மற்றும் பல மூத்த துறவிகளுடன் நீண்டநாட்களாக தொடர்பு இருந்து வருகிறது. நான் என்வாழ்க்கையில் இதை எனக்கு கிடைத்த பாக்கியமாகவே கருதுகிறேன். தற்போதும் நான் நமது இல்லத்தில் சேவை செய்து வருகிறேன். நம் இல்லத்திற்கு

* 1978-85 Batch, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

முன்னாள் மாணவர்களின் சேவை எப்பொழுதும் தேவைப்படுகிறது. ஏனென்றால் இல்லத்தில் படித்த மாணவர்களுக்கு இல்லத்தின் நிர்வாகம் பற்றி நன்றாகத் தெரிந்திருக்கும் ஆதலால் முன்னாள் மாணவர்கள் இல்லத்திற்கு அருகாமையில் இருப்பவர்கள் தினமும்வந்து சேவைசெய்ய முடியும். நம் இல்லத்திற்கு சேவை செய்வதால் நமது இல்லம் பயன் அடைவதைவிட நாமும் முழு ஆத்மதிருப்தியுடன் இருப்போம்.

ராமகிருஷ்ணா மிஷன் முன்னாள் மாணவர் அமைப்பு என்பது முதலில் தொடங்கப்பட்டது நமது இல்லத்தில் தான். அதனாலேயே இல்லத்திற்கு நமது சேவை என்பது தேவைப்படுகிறது என்று எப்பொழுதும் கூறுகிறோம். இதற்கு சான்றாக நமது இல்ல முன்னாள் மாணவர்களின் சேவையானது திரு அண்ணா சுப்பிரமணியம், திரு கிருஷ்ணாராவ், திரு பி.ஆர். சுப்பிரமணியம், திரு எஸ். ஜெகன்னாதன், திரு எஸ்.பி. சீனிவாசன் போன்றவர்களின் பங்களிப்பை கூறலாம். அதேபோல் சுவாமி வந்தநானந்தஜி மகராஜ், சுவாமி சர்வக்ஞானந்தஜி மகராஜ் போன்ற முன்னாள் இல்ல மாணவர்களின் பங்களிப்பையும் கூறலாம்.

ராமகிருஷ்ண மடம் மற்றும் மிஷன் உலகம் முழுவதும் பரந்து விரிந்து அடித்தட்டு மக்களுக்காக சேவை செய்வதை நாம் ஒவ்வொருவரும் கண்டிப்பாக உணர்ந்து இருக்கவேண்டும். ஏனெனில் மாணவர் இல்லம் என்பது அதன் ஒருகிளையே ஆகவே நாம் எங்கிருந்தாலும் இந்த இரட்டை அமைப்பிற்கு நம்மால் முடிந்த சேவையை செய்யவேண்டும் என்பதே எனது நீண்டநாள் ஆசை.

**இந்தியாவில் கோடானுகோடி மக்கள்
பசியிலும் அறியாமையிலும்
மூழ்கியிருக்கிறார்கள்;
அவர்களின் செலவில் கல்வி
பெற்றுக்கொண்டு, அவர்களுக்காக
ஒரு சிறிதும் கவலைப்படாமல்
இருக்கும் ஒவ்வொருவனையும் நான்
'துரோகி' என்றே சொல்வேன்!**

- சுவாமி விவேகானந்தர்

My Home, My Pride

*J. Gopalakrishnan **

I am a native of Trichy, born into a humble family as the son of a Sastrigal (purohithar). Growing up in modest circumstances, I faced financial constraints that limited my educational opportunities. I studied in Trichy until the 8th grade, but due to financial strain, I was unable to continue further. During this challenging time, a ray of hope emerged when a former student, close to our family, introduced us to the Ramakrishna Mission Students' Home in Chennai. This was a life-changing moment for me.

In 1972, at the tender age of 13, I was fortunate to be admitted to the Students' Home in the 9th grade. It was not merely an admission; it was a gateway to a whole new world of possibilities. The Students' Home nurtured my potential and transformed my life. Over the next six years, I imbibed values, discipline, and education that shaped my character and aspirations. I successfully completed my Diploma in Mechanical Engineering in 1978, and with the skills and confidence I acquired, I secured a job at BHEL, Trichy.

This marked the beginning of a remarkable journey. My career at BHEL laid a solid foundation, and I experienced steady growth in my professional life. Beyond work, I enjoyed a happy and fulfilling family life, cherishing the values instilled in me during my formative years. In 1997, I made a pivotal decision to resign from BHEL and explore opportunities in the IT sector. Over the next two decades, I worked with leading software companies in India, the USA, and the Middle East, taking on various roles and responsibilities. Each step of this journey was guided by the resilience, discipline, and commitment I had cultivated at the Students' Home.

After a successful stint in my professional career, I retired, but my connection with the Home remained as strong as ever. In 2016, life came full circle when I was blessed with the opportunity to return to the Ramakrishna Mission Students' Home - not as a student this time, but as a full-time honorary volunteer. Since then, I have been actively involved in impactful service initiatives.

My responsibilities include leading Corporate Social Responsibility (CSR) activities, managing rural tuition centers, and coordinating alumni programs. I also provide on-demand

** Old Student, Volunteer, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai*

support to the Secretary Swamiji. Each task brings immense fulfillment, as I witness firsthand how the Home continues to transform lives, just as it transformed mine.

The Students' Home stands as a beacon of hope for economically and socially disadvantaged students. Its commitment to uplifting communities through education and skill development is unparalleled. By fostering self-reliance and resilience among students, the Home drives sustainable progress and qualitative transformation in society.

As I reflect on my life's journey, I am overwhelmed with gratitude and pride. The Students' Home is not just an institution; it is my foundation, my guiding light, and my pride - my HOME. Everything I am today is because of this place. It is a divine blessing, and not everyone is fortunate enough to experience it. Admission to the Home is a privilege granted to those who are truly chosen and blessed by Sri Ramakrishna, Holy Mother Sri Sarada Devi, and Swami Vivekananda.

The Ramakrishna Mission Students' Home will forever be etched in my heart as a place that gave me a sense of identity and purpose. It transformed my life, enabling me to rise above my circumstances and contribute meaningfully to society.

As I contribute to the Home's ongoing mission, I am reminded that this is not just a personal story of success but a testament to the power of education, discipline, and values being propagated by Ramakrishna Math and Mission! My Home is my pride, and I owe my life's achievements to this sacred institution.

Jai Sri Ramakrishna!

மனிதனுக்குள் ஏற்கெனவே
புதைந்திருக்கும்
பரிபூரணத் தன்மையை
வெளிப்படுத்துவதுதான்
கல்வியாகும்.

- சுவாமி விவேகானந்தர்

My Home, My Pride

*Hariharasuthan **

அரிது அரிது மானிடராதல் அரிது மானிடராயினும் RKMS இல்லத்தில் படித்தல் அரிது. இல்லத்தில் படிப்பினும் தர்ம வழியில் செல்லாமல் இருப்பது அரிது. அப்படி அமைந்தாலும் வாழ்க்கையில் மீண்டும் இல்லத்திற்காகச் சேவை செய்ய வாய்ப்பு அமைவது மிக அரிது

In 1981 after the 10th std joined the DME course in RKM Polytechnic. Met Shri Anna Subramanyam and got his blessings and got admitted in the Home.

1981 – 84 - 3 years are the golden years in my life which helped me lay the foundation in many aspects of life both Spiritually and Socially.

During the morning prayers Sri Vazhuthur Rajagopala Sarma* taught us the Naraya Suktham, Purusha Suktham and Bhagavad Gita – select chapters –

Shri Swami Veetabhayanandaji Maharaj – then Secretary Swamiji gave an opportunity to improve my singing skills – almost for 3 years, I used to sing and lead the Bhajans in the prayer hall. Also did the Nagara Sangeethan in early mornings during the Marghazhi months around the home – CIT colony. Even today, some of the songs learnt during my home living, I can remember and recall.

Sri Br Sanathana Maharaj taught us Sri Lalitha Sahasranamam during the Navaratri celebrations.

The Kitchen Hall and Stores duties assigned by Sri Br. Girish Maharaj created the awareness about the stores and its activities.

Visit to Malliankaranai during the holidays gave an opportunity to understand the agricultural activities including learning Tractor driving. In the DME course, I chose, “Agriculture and Farm Equipment Technology” as a specialization.

The Bhagavad Gita chapter 15th (Purushottama yoga) chanted during the lunch time resonate even now and the practice continue now.

* Old Student, DME, 1981-84 Batch, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

In 1984 Akshaya Tritiya day, received Upanayana at Home with the blessings of all the senior members present.

Visited Belur mutt to attend the Vivekananda YOUTH festival in 1985. Stayed in Belur Mutt for 3 days and visited Dakshineswar, Kamarpukur and Jayarampadi. It was a very divine experience.

Overall, my alma mater helped me identify my inner strength and bring it out and demonstrate the confidence in handling various life challenges that I faced from time to time. Today leading a dharmic life with my family.

Holy Trinity blessings is providing me an opportunity in engaging with the services(in the last 4 years) being done by Home and being part of the Old Boys Association gives me great pride and satisfaction....Very truly "My Home is My Pride".

Jai Ramakrishna!

Sri Vazhuthur Rajagopala Sarma

Sri Anna Subramanyam

என் connect, என் அனுபவம், என் பாக்கியம்

Sri Suri *

ராமகிருஷ்ணா மிஷன் மாணவர் இல்லம் உடன் என்னுடைய நேரடி தொடர்பு 4 வருடங்களுக்கு உட்பட்டதே ஆனாலும் ஒரு பெரிய, நீண்ட தொடர்பு கொண்டதான ஓர்பலமான உணர்வே கூட பயணிக்கிறது.

ராமகிருஷ்ணா ஸ்கூல் North Branch, T Nagar இல் 1970களில் ஏழுவருடங்கள் படித்தநான், மயிலாப்பூர் வந்த பின்னர்தான் அந்த பரமஹம்சர் தொடர்பு அதிகமாயிற்று, என்னையும் அவர் இங்கு இழுத்துவந்தார்.

ஆரம்பத்தில் 7 ஆம்வகுப்பு 8 ஆம் வகுப்பு சற்று பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு கணக்கு மற்றும் ஆங்கில பாடம் எடுத்ததில் தொடங்கி பின்னர் 6, 7, 8, 9 வகுப்பு மாணவர்களுக்கு நல்வழி sessions நடத்தும் பாக்கியம் கிடைத்தது. இடையே செஸ், சந்தியாவந்தனம் முறையாகச் செய்ய கற்பித்தல் போன்ற, மாணவர்களுடன் நேரடி தொடர்போடு கூடிய பணிகள் மிக்க மன நிறைவைத் தருவதாக இருந்தன.

பள்ளி ஆசிரியர்கள் Performance assessment அதுசம்பந்த process, communication போன்றவை நம் பள்ளியின் கலாச்சார, ஆசிரியர்கள் இவர்களை புரிந்து கொள்ளும் வாய்ப்பும் கிட்டியது. இவை மற்றும் admin இல் சில பணிகளில் ஈடுபட்டது நம் Home இல் உள்ள Monks, பிரம்மச்சாரி மகாராஜ் இவர்களுடன் அன்றாடம் பேசிப்பழக ஒரு அரிய சந்தர்ப்பமாய் அமைந்தது.

சேவைக்கென்றே வரும் volunteers, முன்னர் இங்கு படித்த Old boys என்று அன்புடன் கூறப்படும் பலரின் உணர்ச்சிபூர்வமான, ஒரு பெரிய நன்றி உணர்வு கலந்த அவர்களின் Home connection - இத்தகையோர்களின் பரிச்சயம், நட்பு என்று அது ஒரு பெரும் லாபம்.

இந்த இல்லத்தின் மையமான, ஏழை மற்றும் அனாதை குழந்தைகளை தவறான பாதையில் செல்லும் அபாயத்தை தடுத்து, இலவசமாக அவர்களுக்கு ஒரு நல்ல படிப்பு, பாதுகாப்பான இடம், தரமான வாழ்க்கைக்கு வேண்டிய அடித்தளம் அமைத்து கொடுத்தல் என்று, 120 வருடங்களாக நடந்து வரும் இந்த சீரிய,

* Volunteer, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

செம்மையான, அறம்காக்கும் செயல்பாடு, இல்ல வளாகத்தில் ஒவ்வொரு முறையும் உள்ளே நுழையும் தருவாயில் ஒரு பெரிய பிரமிப்பை நம் நெஞ்சில் கொண்டு தள்ளுகிறது. இது ஒரு புறம் இருக்க, *prayer hall*இல் வீற்றிருக்கும் சரஸ்வதி அன்னையார், பரமஹம்சர் மற்றும் சாரதாதேவியாரின் கருணை பொங்கும் வடிவங்கள், சுவாமி ப்ரஹ்மானந்தாவின் அறையில் உள் நுழையும் போது நம்மை ஆட்கொள்ளும் ஒரு அதீத *spiritual* உணர்வு - அது வர்ணனைக்கு அப்பாற்பட்ட அனுபவம் வருடம் தோறும் நம் *Home* இல் அலுக்காமல், சலிக்காமல், அன்புடன் பிரசாதங்கள் வழங்கி, ஓர் சீர்மை விளங்க, சிறப்பாக நடைபெற்று வரும் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகள்: ஜெயந்தி நாட்கள், தீபாவளி, பொங்கல், நவராத்திரி, கல்பதருதினம், அக்ஷயத்ரிதியாதினம், சமஷ்டிஉபநயனம் செய்வித்தல், இவை மற்றும் *Sports Day, Home Day* கொண்டாட்டங்கள், முக்கிய தினங்களில் மாணவர்களே நடத்தும் நாடகம் மற்றும் பல்கலை நிகழ்ச்சிகள் - இவைகளில் நம் *Home* உடன் சம்பந்தப்பட்ட ஊழியர்கள், மாணவர்கள், மாணவர்களின் குடும்பத்தினர்கள், ஆசிரியர்கள், *wellwishers, donors, volunteers*, சாதுப் பெருமக்கள் என்று எல்லா தரப்பினரும் காட்டும், காணும் மகிழ்ச்சியும், குதூகலமும், உற்சாகமும் நம் மனதைவிட்டு என்றும் நீங்காதவை.

ஆக மொத்தம், இந்த இல்லத்துடன் தொடர்பு உள்ள ஒவ்வொருவரும் பெரும் பாக்கியம் செய்தவரே என்பது எனக்கு மட்டுமல்ல, நம் எல்லோர் உள்ளங்களிலும் பதிந்த ஒரு உறுதியான உணர்வு.

**நீங்கள் உண்மைக்காக
எதையும் துறக்கலாம்.
ஆனால் எதற்காகவும்
உண்மையைத்
துறக்கக் கூடாது!**

- சுவாமி விவேகானந்தர்

My Home - My Pride

*Seetharaman I **

Our home is not merely a structure of bricks and mortar; it is a sanctuary of love, growth, and belonging. When I think of my time at our Students' Home, I am overwhelmed with gratitude and pride for the invaluable lessons, memories, and relationships it gave me. Our Home is not just an institution; it is a temple of learning, a haven of discipline, and a beacon of hope for countless young aspirants.

From the moment I stepped into the Home, I was embraced by an atmosphere that radiated warmth and positivity. The guiding principles of Sri Ramakrishna, Maa Sarada, and Swami Vivekananda formed the foundation of our upbringing. Every morning, as the serene chants echoed through the campus, I felt a sense of peace and purpose. These rituals were not mere routines; they were opportunities to connect with the divine and reflect on our personal growth.

The Home taught us more than just the curriculum. It instilled in us the virtues of discipline, humility, and compassion. Whether it was through the structured daily schedules, the selfless service of our mentors, or the camaraderie among peers, every experience contributed to shaping our character. The moral and spiritual values imparted here became the compass that guides us in the outside world.

The bond we shared transcended differences and created a lifelong network of friendship and solidarity. Even today, when I meet my fellow Home students, the connection feels as strong as ever, as if no time has passed.

The academic rigor at the Home was unparalleled. Our teachers were not just instructors but also mentors who went above and beyond to ensure our success. They nurtured our curiosity, encouraged us to dream big, and equipped us with the skills needed to achieve those dreams. The emphasis on holistic education, encompassing curriculum, arts, sports, and spiritual development, prepared us to face life with confidence and resilience.

Beyond the classroom, the cultural and extracurricular activities added vibrancy to our lives. Annual celebrations, sport meets, and cultural programs were opportunities to showcase

* Old Student 2017 Batch, Skilled Assistant, Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

our talents and imbibe values of teamwork and sportsmanship. These events were not just fun; they were platforms for self-expression and personal growth.

Looking back, I realize that our Students' Home was not just a place where we lived and studied - it was a nurturing ground for our aspirations and values. It taught us to take pride in our roots while striving to reach great heights. Today, as I navigate the complexities of life, I often draw strength from the lessons learned at the Home.

As we approach Home Day on February 9, 2025, I am filled with immense pride and gratitude. Our Home has stood the test of time, continuing to inspire and empower generations of students. It is our duty, as old students, to carry forward its legacy and contribute to its growth in every way possible.

My Home, my pride - these words are not just a theme for me; they are a testament to the profound impact this institution has had on my life. I am eternally grateful to Bhagavan Sri Ramakrishna, Maa Sarada, and Swamiji for blessing me with the opportunity to be a part of this sacred institution.

Jai Ramakrishna!

CP School Students

எனது இல்லம் - எனது பெருமை

ராமச்சந்திரன் *

என் பெயர் ராமச்சந்திரன். எனது அடையாளம் பழைய மாணவன் 1976 முதல் 1979 வரை மெக்கானிக்கல் இன்ஜினியரிங் டிப்ளமோ நம் இல்லத்தில் படித்தேன், 1976ஜீன் மாதம் 25ஆம் தேதி நமது இல்லத்தில் சேர்ந்தேன்.

வாழ்க்கையில் முன்னேற வேண்டுமென்ற கனவுகளுடன் கிராம பள்ளியில் படித்து முடித்திருந்ததால் இந்த வாய்ப்பை பெரிய அளவில் பயன்படுத்த திட்டமிட்டேன். சிறிய வீட்டிலிருந்த நான் சென்னையில் பிரதான பகுதியில் இல்லம் அரண்மனை போல் இருந்த இல்லத்தைப் பார்த்து பிரமித்தேன். இராஜவாழ்க்கைகிடைத்தது போன்ற மகிழ்ச்சி ஏற்பட்டது.

நல்ல காற்று வசதியுடன் தங்குமிடம், பெரிய பூஜை அறை ஒவ்வொரு தடவையும் நேரம் தவராமல் நல்ல சாப்பாடு என்பது விடுதியின் விசேஷ அம்சங்கள். விடியற்காலை எழுந்திருக்கும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. ஒவ்வொரு நாளும் பூஜை செய்யும் பழக்கம் கற்பிக்கப்பட்டது. பகவத்கீதை வகுப்பு மூலம் தர்மம் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது.

மார்கழி மாதத்தில் காலையில் பஜனைபயிற்சி கொடுக்கப்பட்டது.

நவராத்திரி காலத்தில் நாடகத்தில் பங்கு எடுத்துக் கொள்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுக்கப்பட்டது.

தீபாவளிக்கு எண்ணெய்குளித்த பின்பு புத்தாடை அணியவைத்து அழகு பார்க்கப்பட்டது. (உபயம். திருநல்லி குப்புசாமி செட்டியார் அவர்கள்)

விளையாட்டு கல்வியும் மிகச்சிறப்பாகச் சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது.

பெரிய மைதானம் எல்லாவித விளையாட்டுகளுக்கும் தகுந்த வசதிகளுடன் அமைந்து இருந்ததால், விளையாட வேண்டும் என்ற உந்துதல் ஏற்பட்டது.

அதன் மூலம் நல்ல உடல் ஆரோக்கியம் கிடைத்தது. எங்கள் கிராமத்தில் படிப்பு பாதிநேரம், விவசாய வேலைகள் பாதிநேரம் என்று இருந்த என்னை

* முன்னாள் மாணவர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

போன்ற மாணவர்களுக்கு இங்கே சொல்லிக் கொடுத்த கேம்ஸ் மற்றும் ஸ்போர்ட்ஸ் வரப்பிரசாதம். தொடர்ந்து போட்டியிட்டு Pole valut, Javelin throw, Kabadi, Valley ball, 500 Mt. களில் கடைசி இரண்டு வருடம் முதலிடம்.

அந்த பழக்கம் இதுவரை நான் ஆரோக்கியமாக இருக்க உதவுகிறது. .

தொழிற்கல்வி வளாகம் என்பது அப்பொழுதிய காலகட்டத்தில் இருந்த 39 கல்வி நிறுவனங்களுக்கு முதன்மையாக இருந்தது. நமது ராமகிருஷ்ணா மிஷன் டெக்னிக்கல் இன்ஸ்டிடியூட்டில் படித்த மாணவர்களுக்கு எல்லா பெரிய கம்பெனிகளும் வேலைக்கு முன்னுரிமை கொடுத்தார்கள். அதனால் நன்றாக படிக்க வேண்டும் என்ற உந்துதல் உருவாக்கப்பட்டது. 40 நபர்களில் முதல் மற்றும் இரண்டு ரேங்க் எடுப்பவர்களுக்கு அசோக்லேலண்டு கம்பெனிகளில் வேலை என்பது எல்லாம் ஊக்கமளித்தன. கல்லூரிகளுக்கு இணையான வகுப்பறைகள், சகோதர பாசத்துடன் சொல்லிக் கொடுக்கும் ஆசிரியர்கள். நல்ல பயிற்சி கூடங்கள், பயிற்சி பட்டறைகள் எல்லாம் முதன்மைநிலையில் இருந்தன. மிகவும் பெருமையாகவும் சந்தோஷமாகவும் படிக்க முடிந்தது. இதனால் கடைசி வருடத்தில் ரேங்க் எடுக்கும் அளவிற்கு என்னால் உயரமுடிந்தது.

தெய்வத்திரு மும்மூர்த்திகளின் ஆசியால் உருவான இந்த இல்லத்தில் சேர்ந்து படிப்பதற்கு என் முன்னோர்கள் புண்ணியம் செய்திருக்க வேண்டும். இங்கு படித்ததினால் வேலை செய்த இடங்களில் கூட ஒரு தனிமதிப்பு கிடைத்தது. சுவாமிஜி சொல்வது போல் என்னால் எந்த வேலையையும் சிறப்பாக செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது. அதனால் எப்பொழுதும் தோல்வி கண்டதில்லை.

சமுதாயத்தில் ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவன் என்பதால் தனிமதிப்பு.

இதுபோக நடுத்தர வர்க்கத்தை சேர்ந்த சமுதாய அந்தஸ்துகொண்ட வாழ்க்கை வளமும் கிடைத்தது. மனநிறைவான வாழ்க்கை வாழ்வதற்கு என் இல்லம் மூலம் கிடைத்த நற்பயிற்சியும், கல்வியுமே காரணம். எனது இல்லமே எனது பெருமை- இதில் ஐயம் ஏதுமுண்டோ?

ஜெய் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணா!

My Home - My Pride

*R. Chandran **

“Arise, awake and stop not till the goal is reached.”

These immortal words of Swami Vivekananda continue to inspire us especially in the noble activities of the Ramakrishna Mission Students' Home transforming young life. They are provided with not just education, food, shelter but trained in moral classes and to be disciplined.

At this Home the legacy of selfless service inspired by Bhagavan Sri Ramakrishna, Sarada devi and swami Vivekananda is alive and vibrant.

Thus Students' home stands as a beacon of dedicated service not only achieving academic excellence but also ensuring the holistic well being of the students. We, at the Home are happy that we avail the facilities extended by sophisticated dispensary with lab facilities of the Mylapore Math.

One of the outstanding features of our Home is the well-equipped medical ward which reflects our unwavering commitment to the health of our Students. A physician is available on call 24x7 and is accommodated in our staff quarters.

The medical ward functions seamlessly ensuring that the students receive timely and comprehensive medical care.

A qualified doctor visits daily to address the health concerns of the students. Our Home is committed to ensuring availability of medicines so that no student feels neglected during their illness.

The Home has separate rooms for students who may have to be quarantined. The Students who fall sick are taken care by the medical team.

At the RKM home we believe that the health is the cornerstone of education and our ‘IOB getwell medical ward’ is a testament to this belief.

Indeed, My Home is My Pride.

* Volunteer (Medical In-charge), Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai

எனது இல்லம் எனது பெருமை

ஜி. ராகேஷ் *

நம் இல்லம் ஏழைகளின் அரண்மனை என்பார்கள். ஆனால் எனக்கு அது ஓர் கோவில் ஆகும். ஏனென்றால் நமக்கு அனைத்தையும் கொடுத்தது நம் இல்லம். நமக்கு வாழ்க்கை என்றால் என்ன என்பதை உணர்த்தியது நமது இல்லம். நம் இல்லம் பற்றி கூற வேண்டும் என்றால் சொல்லிக் கொண்டே போகலாம். வாழ்கையில் நம் வீட்டில் சந்தித்த சோகங்கள் ஏராளம். ஆனால் அதற்கு எல்லாம் ஓர் விடையாக திகழ்ந்தது நம் இல்லம். நம் இல்லத்தில் சேர்ந்த நாள்முதல் விடைபெறும் நாள் வரை ஒவ்வொரு நாளும் நம் கற்றுக் கொள்வது எல்லாம் நம் வாழ்வில் வெற்றிபெறவே. நம் இல்லத்தில் இருந்து நம்முடைய வீட்டிற்கு செல்லும் போது நாம் முழுமையாகவே நம்மை வடிவமைத்துக் கொண்டு நம் பெற்றோர்கள் கண்டு மகிழ்வது ஓர் அழகிய தருணம்.

காலையில் எழுவது முதல் இரவு துங்கும் வரை செய்யும் செயல்கள் எல்லாம் நாம் நம்மை அறியாமலேயே நம்மை நாமே செதுக்குவது ஆகும். நம் சுவாமிகள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் நம்மை அவர்களுடைய குழந்தைகளாகப் பார்த்துக் கொள்வது நமக்கு கிடைத்த வரம்.

இல்லத்தில் சேர்ந்ததே ஓர் அதிசயம். நாம் நம்முடைய பள்ளி பருவத்தில் இருந்தே நம் வாழ்க்கையை பற்றிப் படிக்கும் இல்லம் நம் இல்லம். நம் இல்லத்தில் படிப்பது என்பதே நமது பெருமை. அத்தகைய நினைவுகள் ஒவ்வொன்றும் நம் இல்லத்தில் தினம் தினம் நம் சேகரித்தது ஆகும்.

என்னுடைய வாழ்க்கையில் நான் நம் இல்லத்தில் கற்றுக் கொண்டதை வெளி உலகில் செயல்படுத்துவதே தனிப் பெருமை கொள்கிறேன். நம் மும்மூர்த்திகளின் பொன் மொழிகளை பின் பற்றி வாழ்வில் வெற்றி பெற்று நம் இல்லத்தின் பெருமையை காப்பாற்றுவோம்.

ஜெய் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா

* முன்னாள் மாணவர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

“MY HOME MY PRIDE”

*Ram Prakash A **

When we think of home, our thoughts naturally drift to the place where our ancestors and parents lived - the foundation of our daily lives, where we faced financial needs and life's challenges together. Similarly, when we think of the Students' Home, it evokes the image of a vibrant community of students living together in harmony. This Home provides a nurturing environment where young minds grow, imbued with spiritual, traditional, and educational values.

Managed by dedicated mentors, the Home recognizes that success in life is not achieved merely through formal education. It is equally important to cultivate character, discipline, and compassion. This holistic approach has been pivotal in shaping students into well-rounded individuals.

The Home has consistently extended a helping hand to uplift underprivileged and orphaned students, enabling them to achieve dignity and respect in society. The Home has left an indelible mark on the hearts of all who have passed through its portals.

I take immense pride in my lifelong connection with the Ramakrishna Mission. I studied at Ramakrishna Mission Higher Secondary School, T. Nagar, Chennai, from 1980 to 1987. After pursuing a course offered by them, I joined Ramakrishna Mission Polytechnic in the year 1994.

As a teacher, I have had the privilege of witnessing the transformation of students. Many arrive at the Home with difficult life circumstances but leave with newfound confidence. These students are trained not just to survive but to thrive, facing society with resilience and vigour.

The Home has always been a leader in empowering students through education.

With immense pride and gratitude, I proclaim: **“My Home, My Pride.”**

* *Staff of Mechanical Engineering Department, Ramakrishna Mission Polytechnic, Chennai*

எனது இல்லம் எனது பெருமை

N. ராஜா *

என் பெயர் N. ராஜா. நான் எனது பள்ளி படிப்பை 2003 ஆம் வருடம் முடித்தேன். குடும்ப சூழ்நிலை காரணமாக ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்ல சமையற்கூடத்தில் சமையலறை உதவியாளராக எனது பணியை தொடங்கினேன். 2008 ஆம் வருடம் பணியில் மேலும் உயர்வு பெற்று சமையற்கூட உதவி மேலாளராக 16 வருடங்களாக பணி புரிந்து வருகின்றேன்.

நான் பணியில் சேரும்போது மொத்தமாக பள்ளி மாணவர்கள் 250 பாலிடெக்னிக் கல்லூரி மாணவர்கள் 120 மொத்தம் 370 மாணவர்கள் இங்கு தங்கி படித்துக் கொண்டிருந்தனர். பின்னர் ராமகிருஷ்ணா மிஷன் பாலிடெக்னிக் கல்லூரியில் புதியதாக இரண்டு பாடப்பிரிவு துவங்கப் பட்டு 2006 முதல் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை 600 ஆக உயர்ந்தது.

அதுவரை சமையலறையில் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த கிச்சன் உபகரணங்கள் அனைத்தையும் அடுத்த கட்டத்திற்கு மாற்ற அப்போது இருந்த செயலாளர் சுவாமி தேசிகாத்மானந்தர் அவர்களுடைய வழிகாட்டுதலின்படி புதியதாக இட்லி மாவு அரைக்கும் இயந்திரமும் சட்னி அரைக்கும் இயந்திரமும் வாங்கி கொடுத்து சமையலறை பணியாளரின் வேலை பளு மற்றும் மிக குறைந்த நேரத்தில் தயார் செய்வதற்கு ஏற்ற வகையில் அமைந்தது.

பின்னர் 2010 காலகட்டத்தில் சமையல் எரிவாயு சிலிண்டர் விலை உயர்த்தப்பட்டு மிகவும் கடினமான சூழல் ஏற்பட்டது அந்த காலகட்டத்தில் அப்போது இருந்த செயலாளர் சுவாமி சத்யஞானானந்தர் அவர்களுடைய வழிகாட்டுதலின்படி மரத்துண்டுகளை வைத்து சமையல் செய்ய அப்போதைய புது கண்டுபிடிப்பான ப்லோயர் அடுப்பை வாங்கி கொடுத்து பயன்படுத்தப்பட்டு வந்தது சுமார் ஒரு வருட காலம் இந்த அடுப்பினை பயன்படுத்தி சமையல் செய்யப்பட்டது. பிறகு அதே வருடம் தோசை தயார் செய்வதற்கு தானியங்கி தோசை இயந்திரம் மற்றும் காய்கறிகளை நறுக்கும் இயந்திரமும் வாங்கப்பட்டது. மேலும் ஒரு புதிய

* உதவி மேலாளர், சமையற் கூடம், ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

கண்டுபிடிப்பாக அருண் சோலார் சூரிய ஒளிதகடு பொருத்தப்பட்டு நீராவி மூலம் சமையல் செய்ய புதியதாக நிறுவப்பட்டது. மேலும் இயற்கை சூழ்நிலையை பாதிக்காத வகையிலும் இயற்கையின் மூலமாக கிடைக்கும் சூரிய சக்தியை கொண்டு நீராவியின் மூலம் சமையல் செய்வதற்கு வழிவகை செய்தார். மேலும் ஒரு புதிய மாற்றமாக 2022 ஆம் வருடம் நமது மாணவர் இல்ல சமையலறை புதிய மாடல் கிச்சனாக மாற்றப்பட்டது. அதுவரை பயன்படுத்தப்பட்டு வந்த சில சமையலறை உபகரணங்கள் மாற்றப்பட்டு புதியதாக oven மற்றும் சாம்பார் தயாரிக்கும் தானியங்கி இயந்திரம், பொரியல் செய்ய frying pan வாங்கப்பட்டது. இந்த இயந்திரங்களை பயன்படுத்தி நமது சமையலறை பணியாளர்களின் வேலைப்பளு மற்றும் சமைக்கும் நேரம் குறைக்கப்பட்டது.

தற்போது புதிய தொழில்நுட்பத்துடன் சமையலறை நல்ல காற்றோட்டமான வசதியுடனும் போதுமான இட வசதியுடனும் மற்றும் முழு சுகாதாரத்துடன் கூடிய சமையல் கூடம் அமையப்பட்டது மற்றும் மாணவர்களின் உணவு மிகவும் சுத்தமாகவும் சத்துள்ளதாகவும் சமைப்பதற்கு மிகவும் உதவியாக இந்த உபகரணங்கள் நமக்கு பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது.

நான் 20 வருடங்களுக்கும் முன்னர் பார்த்த சமையலறை விட தற்போது புதிய தொழில்நுட்பத்துடன் நமது சமையலறை அமைந்துள்ளது. இதையே தற்போது பெரிய முன்னேற்றமாக நாங்கள் காண்கிறோம். மேற்கூறிய அனைத்து வசதிகளும் இங்கே குறுகிய காலத்தில் நவீன மயமாக்கல் என்பது பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் மற்றும் தூய அன்னை சாரதா தேவி மற்றும் சுவாமி விவேகானந்தர் இம்மூர்த்திகளின் அருளினால் மட்டுமே இது சாத்தியம்.

இந்த 21 வருடங்களில் மாணவர் இல்லம் மூலமாக நான் நிறைய அனுபவங்களை பெற்று பக்குவமாக நடந்து கொள்ள என்னை தயார்படுத்தி மேம்படுத்திக் கொண்டேன். இதனால் எந்த கஷ்டமான தருணங்களையும் நான் மிகவும் எளிமையாக எடுத்துக் கொள்வேன். இதுவே நான் மாணவர் இல்லத்தில் கற்றுக் கொண்டேன்.

பகவான் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் ஆசி பெற்ற மாணவர்கள் மற்றும் பணியாளருக்கும் தொண்டு செய்ய வாய்ப்பளித்த சுவாமிஜி பெருமக்களுக்கு மிக்க நன்றியை தெரிவித்துக் கொள்வதோடு தங்களுடைய மேலான ஆலோசனைகளையும் பெற்று சேவை செய்வதை எனது பாக்கியமாக கருதுகிறேன்.

நன்றி.

எனது இல்லம் எனது பெருமை

ராஜா*

நாங்கள் எங்களது படிப்பை முடித்து வெள்ளிவிழா கொண்டாட வேண்டிய தருணத்தில் இல்லத்தின் பெருமைகளை எழுதுவதில் வாய்ப்பு கிடைக்கப் பெற்றதை எண்ணி பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

நான் 1992ஆம் ஆண்டு ஆறாம் வகுப்பில் மல்லியங்கரணை இல்லத்தில் சேர்ந்தேன். பிறகு 1995ல் 9ஆம் வகுப்பிற்கு மயிலாப்பூரில் சேர்ந்தேன். DME 2000ல் முடித்தேன். அதுவரையில் வாழ்க்கை பற்றி கவலையில்லாமல் இருந்தோம். ஏனெனில் ஒருபறவை எவ்வாறு தன் குஞ்சுகளை இறக்கை முளைத்து பறக்கும் வரை அடைகாக்குமோ அது போன்று நாங்கள் அனைவரும் இல்லம் எனும் கூட்டில் அன்னையின் அன்பினால் வளர்க்கப்பட்டோம்.

1993 & 7th Standard Malliankaranai with Swami Jitamanasanandaji Maharaj

இன்றளவும் எனது வாழ்நாளில் நடக்கும் எந்த ஒரு சம்பவங்களையும் இல்லத்தின் இருந்தபோது நிகழ்வினையும் ஒப்பீடு செய்வேன். இன்று நான் கையாளும் பிரச்சினைகளை நாம்படிக்கும் போதே கையாள கற்றுக்கொண்டோம்

* முன்னாள் மாணவர், ராமகிருஷ்ண மிஷன் மாணவர் இல்லம், சென்னை

என்பதனை உணர்கிறேன் அது நமது அலுவலகமானாலும் சொந்த வாழ்கையானாலும் மிகவும் எளியதாக இருக்கின்றது.

நமக்கு இல்லத்தில் படிப்பை மட்டுமே போதிக்கவில்லை வாழ்க்கைக்கு தேவையான அனைத்து திறமைகளையும் நம்மிடையே வேருன்ற செய்துவிடும் இல்லம் நமது மாணவரில்லம் தான். பல உதாரணங்கள் உண்டு நேரம் தவறாமை உணவை வீணாக்காமை குறித்த நேரத்தில் பணியை முடித்தல் இவையெல்லாம் பிறரிடமிருந்து நம்மை தனித்துவப்படுத்துகிறது. 'அன்னம் நநிந்த்யாத்தத் விரதம்' என்றதைத்ரிய உபஷிதவரிகள் இன்றும் என் நினைவில் உண்டு.

நம்முடைய சிறு வயதினிலேயே நாம் பொறுப்பேற்று பணிகளை கையாளும் திறமை இல்லம் நமக்கு தந்த வரப்பிரசாதம். நமக்கு என்று ஒரு பொறுப்பு தந்து நமக்கு என்று ஒரு குழு தந்து அதனை நிர்வகிக்கும் திறமை வளர்க்கும் குருகுலம் நமது இல்லம் . இதில் இன்னொரு சுவாரசியமும் உண்டு அது யாதெனில் எல்லாவிதமான வேலைகளும் எல்லோருமே செய்து பழகிகொள்ளும் அற்புத வாய்ப்பு நம் இல்லத்தில் மட்டுமே உண்டு. நம் துணிகளை நாமே துவைப்பது அறையை சுத்தம்செய்தல் செடிநடுதல் தோட்டவேலை கழிப்பிடம் சுத்தம்செய்தல் காய்கறி வெட்டுதல் இவையெல்லாம் நமக்கு சிறு வயதினிலேயே கற்றுத்தந்தது இல்லம் தான் என்றால் அது மிகையாகாது.

1997 – 10th Standard

சாதிகள் இல்லையடி பாப்பா என்ற பாரதியின் வரிகள் ஒருவேளை நம் இல்லத்தை பார்த்துதான் எழுதப்பட்டதோ என்று தோன்றுகிறது. எந்தஒரு

பாகுபாடற்ற உன்னதமான நட்பு தோழமைகள் இன்றளவும் நமக்கு இல்லம் தந்த விஷயம். நம்மில் உள்ள திறமைகளை வெளிக்கொணர்ந்து நம்மை திறமையானவர்களாக மாற்றும் இல்லம்.

2023 T.Nagar Ashrama Swami Supriyanandaji Maharaj

இந்நேரத்தில் நாங்கள் எங்களை வழிநடத்திய சுவாமி சுப்ரியானந்தாஜி மஹராஜ் மற்றும் சுவாமிஜி தமானஸானந்தாஜி மஹராஜ் இருவருக்கும் நன்றி சொல்ல கடமைப்பட்டுள்ளோம். அவர்கள் வழிகாட்டுதல் இன்றளவும் பலர் வாழ்க்கையை மாற்றியிருக்கிறது.

வாழ்க்கை நெறியினை கற்றுத் தேர்ந்த மாணவர்களில் நாங்களும் இருக்கிறோம்.

சமூக அக்கறையும் நமக்குள் வளர இல்லம் காரணமாகின்றது. ஆலவிருட்சம் இலவச முதியோர் இல்லம் எனும் அமைப்பை எங்கள் பகுதியில் கடந்த 4 வருடங்களாக நடத்திகொண்டு வருகிறோம். எங்களின் சேவைக்கு விருதுகள் வழங்கிக்வுரவ படுத்தியிருக்கிறார்கள்.

நம் இல்லத்தைப் பற்றி என் குடும்பத்தாரிடம் குறிப்பாக என்மகளிடம் அவ்வப்போது சொல்வதுண்டு. இல்லத்தின் மூலம் ஏற்பட்ட என் எண்ணங்கள் இன்று அடுத்ததலைமுறைக்கு வந்து நிற்பதில் மகிழ்ச்சியாக உள்ளது

ஒரு தேசபக்தன் எவ்வாறு தன் தாய்நாட்டின் பெயரை சொல்வதில் பெருமிதம் கொள்வானோ அதுபோன்று என் வாழ்நாள் வரை இல்லத்தின் மாணவன் என்று சொல்வதில் பெருமிதம் கொள்கிறேன்.

“MY HOME - MY PRIDE”

*A student from 2008 – 2016 Batch **

Introduction

The years from 2008 to 2016 hold a special place in my heart, as they were spent at the Ramakrishna Mission Student Home in Mylapore, Chennai. This institution wasn't just a place of education; it was a nurturing ground for values, discipline, and holistic growth.

The Ramakrishna Mission Student Home stood as more than an educational institution - it was truly a home. Rooted in the teachings of Swami Vivekananda and the ideals of Sri Ramakrishna, Amma Saradha devi the Home instilled in us the virtues of self-reliance, humility, and perseverance. Here, learning extended far beyond the classrooms. It was about shaping character, fostering curiosity, and preparing us for the challenges of life.

During my time there, the values of discipline and time management were deeply ingrained in our daily routines. From early morning prayers that filled the serene campus with a sense of spirituality to meticulously organized classes and study sessions, every moment was a step toward self-improvement.

The camaraderie among students was another highlight of my journey. Living together fostered a sense of community and taught us the essence of teamwork and empathy. The faculty, more than just teachers, were mentors who guided us through every milestone, ensuring that we not only excelled academically but also grew as individuals.

One of the key aspects of the Home was its emphasis on service. Inspired by the teachings of Swami Vivekananda, we were encouraged to give back to society and uphold the values of compassion and selflessness. These lessons continue to guide my actions even today.

As I look back, I am filled with immense gratitude for the experiences and opportunities that the Ramakrishna Mission Student Home provided me. It gave me the strength to face challenges and the wisdom to cherish life's blessings.

1. Early Years (2008–2009)

When I joined the Home in the sixth standard, I was welcomed by a supportive community of monks, teachers, and fellow students. The peaceful environment,

** Old Students (2008-2016 Batch), Ramakrishna Mission Students' Home, Chennai*

structured routines, and encouragement helped us adapt quickly. The Home taught me the importance of discipline, respect, and teamwork, which became the foundation of my personal growth.

2. Highlights of 10th Standard (2012–2013)

Recognition for Discipline

In 2013, during a board exam meeting organized by The Thina Thanthi newspaper at Madras University, all the students from other schools rushed out of the hall after the session. However, our students stayed seated, waiting patiently for instructions. A staff member noticed this and announced over the microphone: "Look at the Ramakrishna Mission students. Their discipline is remarkable!" This moment filled me with pride, reinforcing the values instilled by the Home.

Academic Achievements

Our batch achieved a 100% pass rate in the 10th board exams, with over 35 students scoring above 400 marks out of 500. This success reflected the dedication of our teachers and the hard work of the students.

Sports Achievements

In the year 2013, our school hosted the zonal sports meet, and all our teams excelled, qualifying for inter-zonal competitions. These victories showcased our dedication to excellence not just in academics but also in extracurricular activities.

3. Diploma Years and Memorable Events (2013–2016)

Swamiji's 150th Birth Anniversary

During our first year of diploma studies, our Home celebrated Swami Vivekananda's 150th birth anniversary in Tiruvallur District. The event was a grand success, with our hospitality, program organization, and band performance receiving widespread praise. It was a proud moment for all of us.

Service During Chennai Floods

In December 2015, Chennai faced devastating floods. Our Home prepared and distributed food to affected communities. I still remember one night in Minjur, walking through shoulder-deep water, carrying food packets to those in need. Despite the darkness and challenges, I felt immense satisfaction helping others. This experience taught me the true value of food, electricity, and shelter, which the Home always provided abundantly.

4. Life Lessons and Responsibilities

The Home instilled in us practical skills and a deep sense of responsibility.

- We took part in various tasks, including maintaining the pooja hall, working in the gardens, assisting in the mess, and ensuring cleanliness in the playground, tanks, and bathrooms.
- These experiences taught me the value of hard work, teamwork, and a strong sense of accountability.

The Home also provided:

1. **Guidance from monks** who inspired us with their wisdom and spirituality.
2. **Well-trained teachers** who nurtured both academic and personal growth.
3. **A natural environment** that was peaceful and inspiring.
4. **Nutritious food and medical care** to ensure our well-being.
5. **Playgrounds and extracurricular activities** like NCC, JRC, Scouts, NSS, band training, etc.
6. **Celebrations of festivals**, which brought joy and a sense of community.

5. Why My Home is My Pride

The Ramakrishna Mission Student Home is more than an institution; it is a sanctuary of learning, growth, and service. It taught me discipline, humility, and the importance of giving back to society. Every success, every lesson, and every challenge I faced here contributed to my personal growth.

We extend our hearty gratitude to all the monks, teachers, staff, and friends.

Conclusion

The Ramakrishna Mission Student Home is not just a chapter in my life—it is the foundation of my journey. Its values and teachings remain with me, guiding me through life's challenges. Truly, **MY HOME IS MY PRIDE**.

Ramakrishna Mission Residential High School

Ramakrishna Mission Students' Home,
Mylapore, Chennai - 600 004.

KALAITHIRUVIZHA COMPETITIONS

By the grace of the Holy Trinity, we are delighted by the remarkable achievements of our students in the Kalaithiruvizha competitions organized by the Tamil Nadu Educational Department. The events were conducted at Zonal, State and District levels. Our students have brought laurels to our institution through their exceptional performances in Tabla, Drums and Street play.

Jai Sri Ramakrishna!!!

Ramakrishna Mission Students' Home Activities At A Glance

Students Home provides free school and technical education, food, clothing & shelter to around 600 orphan and destitute boys. Founded in the year 1905 by Sri C.Ramaswami Ayyangar with the blessings of Revered Swami Ramakrishnananda Maharaj. 'The Palace for the Poor', strives to empower the poor by imparting value based, Man Making, Character Building Education, through its activities.

Polytechnic College

- 90 year old Institution
- 350 students in 3 courses
- 3 year Diplomas in
- Mechanical
- Automobile
- Computer Engineering

Residential High School

- 100 years old School
- Class 6th to 10th standard
- 250 students
- Tamil medium

Primary School

- 86 year old School
- Class 1st to 5th standard
- 63 students
- Government Aided
- Tamil and english Medium

Vocational Training & Rural Development

- Free Tally Training for students and unemployed youth
- MOBILE ROBOTIC LAB for Govt. and Chennai Corporation School students
- 7 Tuition Centers in 4 villages, 350 children benefitted annually
- 36 Medical camps in 7 villages per year
- Around 7000 people benefitted yearly

Farewel Function Of Swami Satyajnananandaji Maharaj Photo with the High School Staff

Revered Swami Gautamanandaji Maharaj visit to Students' Home

Farewel Function Of Swami Satyajnananandaji Maharaj

Farewel Function Of Swami Satyajnananandaji Maharaj

Alappakkam Tuition Center Inauguration

Sri Ramakrishna Centenary Primary school

Sri Ramakrishna Centenary Primary school

Annual Day Celebrations:-

Ramakrishna Mission Residential High School

One of the winner of National Level GenCAN award for outstanding performance and exemplary leadership in the successful completion of the Climate Action Leadership Challenge 2023.

Ramakrishna Mission Residential High School

Ramakrishna Mission Residential High School-Tirupati visit

Students with The Governor of Tamilnadu

Ramakrishna Mission Residential High School

Akshaya Tritiya

Vidyarti Homa

Krishna Jayanti Celebrations

Independence Day Celebrations - 15-08-2024

Art Work By High School Students

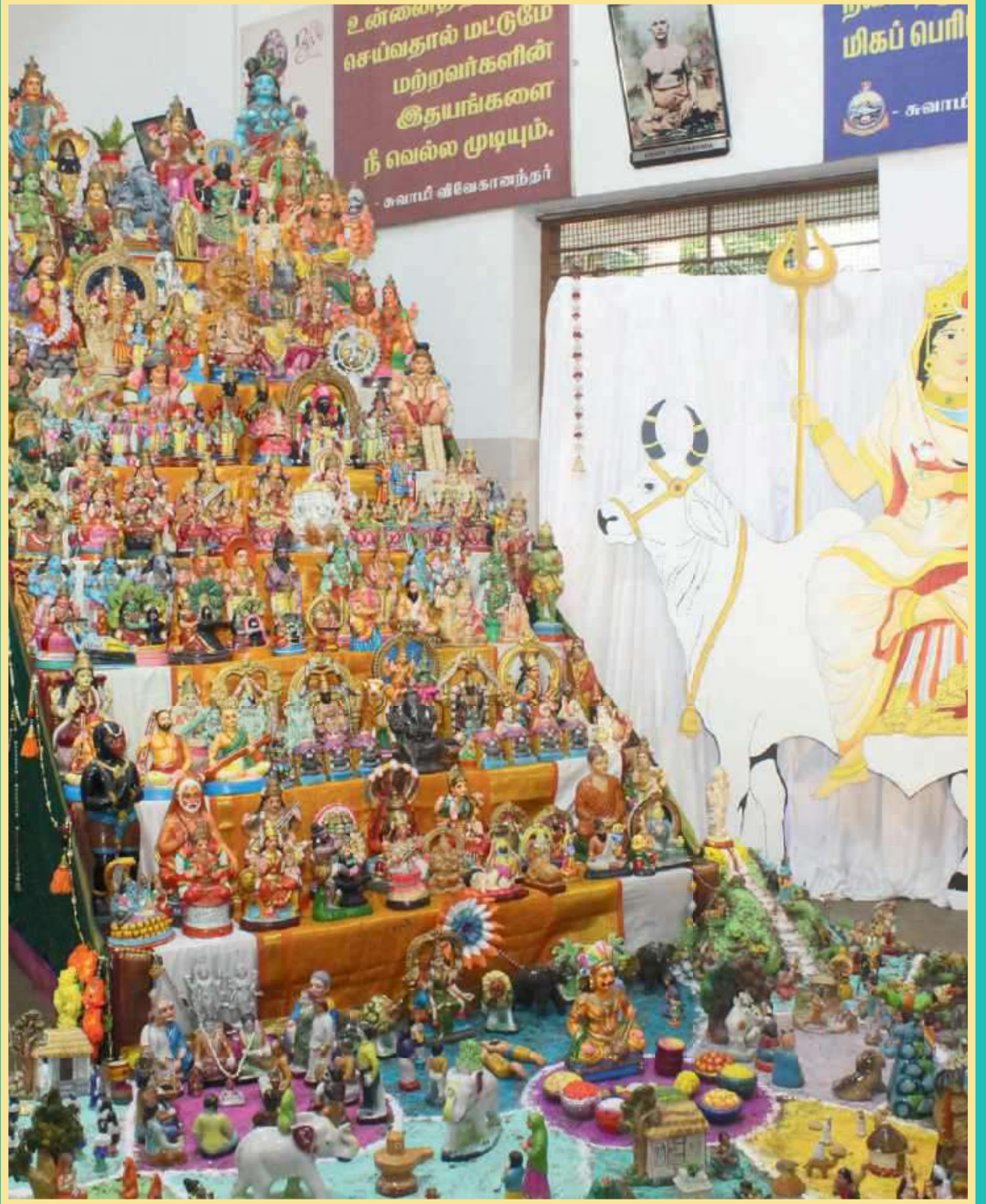
Navaratri Utsav - 2024

Lord Gadadhar taken in Procession

Navaratri Utsav - 2024

Display of kolu

Navaratri Utsav - 2024

Navaratri utsav - Cultural Programmes

Deepavali Celebrations

Vinayaka Chaturthi Celebrations

National Youth Day Marathon Run

Teacher's Day Celebrations

Universal Brotherhood Day , 11-09-2024

National Youth Day - 2025

National Youth Day - Competitions & Blood Donation Camp

Kalpataru Day Celebrations

Jayanti celebrations

Pongal Celebrations

Tata Advanced Systems- CSR-Head visited Home

Soft Skills Development Program

Company HR And Industrialist visit to Home

Train The Trainer - Teachers Development Program

Vivekananda BPCL Skill Development Centre

Exclusive floors for training in Automobile, Mechanical and Computer Engineering skills, besides Human Resource Development.

Enhancement Course

Mechanical Department
III & V Semester Students

Training Modules:

- TIG / MIG Welding
- CNC Programming
- CIM & Robotics SolidWorks

Duration:
10 Hours of Training
4 Hrs / Week
June to August 2024

Enhancement Course

Automobile Department
III & V Semester Students

Training Modules:

- Internet of Things - IoT
- Fusion 360 - Design Software

Duration:
10 Hours of Training
4 Hrs / Week
June to August 2024

Enhancement Course

Computer Department
II & V Semester Students

Training Modules:

- Node JS
- AI Tools

Duration:
10 Hours of Training
4 Hrs / Week
June to August 2024

Mobile Robotics Lab

Tuition Center Photos

Pongal Dress Distribution To Tuition Center Students

Tuition Center Photos

Old Boys Association Meeting

Medical Camp Photos

